

ΒΕΡΟΙΑΣ

9

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΒΕΡΟΙΑΣ

+900
BWP.

Αριθ. εισ.

596 369

ΔΩΡΕΑ

~~1/2/1~~
GRVER-00137

ΕΘΝ. ΒΙΒΛ. ΘΗΚΗ

4. 57 1/2

91 100

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας.

ΣΧΕΔΙΑΣΜΑ

ΚΑΤΟΠΤΡΟΥ

ΤΗΣ

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚ. ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ

ΗΤΟΙ,

Ὁρομαστικὸς κατάλογος τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων
Συγγραφέων τε καὶ Μεταφραστῶν (δηλ. ἀπὸ τοῦ 1550.
μέχρι τέλους τοῦ 1838.) ὅπου σημειοῦνται καὶ οἱ νεο-
ελληνιστὶ συγγράψαντες ἁλλογενεῖς.

ΥΠΟ

ΤΟΥ Κ. Δρ. ΙΩΣΗΦ ΔΕ-ΚΙΓΑΛΛΑ.

♦♦♦♦♦
« Ἄν Νεὺθωνας δὲν ἔχη Ἑλλὰς ἡ δυστυχία,
« Γεννᾷ μὲρ θλονῆ τοῦτο ἀκόμῃ νουναχαίς. »
« (Περδικάρης, ἐν τῷ Ἑρμῶφ. Ἠδ. ε. .) »
♦♦♦♦♦



ΕΝ ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΙ.

Ἐκ τῆς ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΟΛΥΜΕΡΗ.

1 8 4 6.

ΑΜΖΑΙΑΣΜΑ

ΚΑΤΟΧΗΤΟΥ

ΤΗΣ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΦΙΛΑΡΕΤΕΙΑΣ

1907

Ονομαστικός κατάλογος της βιβλιοθήκης
της Φιλαρетеΐας, έκδοσις πρώτη, 1881
1882. Έκδοσις δεύτερη, 1883. Έκδοσις
τρίτη, 1884. Έκδοσις τέταρτη, 1885.

1907

ΑΛΛΑΓΗ ΕΠΙΣΤΕΥΣΕΩΣ

Εκδόσις πρώτη, 1881. Έκδόσις
δεύτερη, 1882. Έκδόσις τρίτη, 1883.
Έκδόσις τέταρτη, 1884. Έκδόσις
πρώτη, 1885.



ΕΠΙΣΤΕΥΣΕΩΣ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΠΡΩΤΗ 1881

1881

Πρὸς τὸν Πανιερώτατον Κύριον, Κύριον

ΔΟΥΚΑΝ ΔΕ.ΚΙΓΑΛΛΑΝ

Ἐπίσκοπον Θήρας,

Ἰππότην τοῦ Τάγματος τοῦ Σωτῆρος. κ.τ.λ. κ.τ.λ.

κ.τ.λ.

Παρά την Προεδρείον Κοινωνίας

ΛΟΓΙΑΝ ΔΕΚΤΑΛΑΝ

Εκδόσεις

Εκδόσεις του Τμήματος του Κέντρου

Λ.Λ.

Σεβαστέ Θεέ μου !

Τὰ πρὸς τὴν ὑμετέραν Σεβασμιώτητα πολλά μου καὶ ἀπαραίτητα χρέη μ' ἔκαμον, καὶ μὲ κάμνουν, νὰ ἐπιθυμῶ ἀρμοδίας περιστάσεις, καθ' ἃς ἤθελα δυνηθῇ δημοσίᾳ καὶ οἰονεὶ ἐναργῶς νὰ Τῇ ἀποδείξω τὰ αἰσθήματα τῆς πρὸς ὑμᾶς βαθύτης καὶ ἀπεριορίστου ἀγάπης καὶ Εὐγνωμοσύνης μου· ὅθεν παρουσιαζομένης τῆς παρούσης περιστάσεως καθ' ἣν δίδεται εἰς φῶς τὸ ἐπιγραφόμενον πονημάτιόν μου, α Σχεδιάγραμμα Κατόπτρου τῆς νεοελληνικῆς Φιλολογίας· οἱ ἔκρινα χρέος μου νὰ τὸ ἀφιέρωσιν πρὸς Ἑμᾶς, παρακαλῶν σας νὰ δεχθῆτε ἀσμένως τὴν ἀφιέρωσιν ταύτην ὡς μικρὰν μὲν, ἀλλ' εἰλικρινὲς δείγμα τῶν πρὸς Ἑμᾶς ἐγκαρδίων αἰσθημάτων μου, καὶ νὰ βεβαιωθῆτε ὅτι εἶμαι καὶ θέλω εἶσθαι ἐφ' ὅρου ζωῆς,

Εὐπειθὴς καὶ ὑπόχρεος Ἀνεψιὸς Σας.

Ἐν Θήρᾳ τὴν 24 7ορίου 1845.

Ι. Δε-Κιγάλλας.



ΣΧΕΔΙΑΣΜΑ ΚΑΤΟΠΤΡΟΥ

ΤΗΣ
ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚ. ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ

ΗΤΟΙ,

ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΝΕΩΤΕΡΩΝ
ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΤΕ ΚΑΙ ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΩΝ
(δηλ. από τοῦ 1550. μέχρι τέλους τοῦ 1838.) ΟΠΟΥ
ΣΗΜΕΙΟῦΝΤΑΙ ΚΑΙ ΟΙ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΣΤΙ ΣΥΓΓΡΑ-
ΨΑΝΤΕΣ ΑΛΛΟΓΕΝΕΙΣ.

Α.

1. Α 6 ρ α ά μ. Μετέφρασεν εἰς τὴν κοινὴν γλῶσ-
σαν τὸ τοῦ Νικοδήμου ἐπιγραφόμενον πόνημα, βιβλίον
ψυχωφελέστατον, περιέχον διδασκαλίαν πρὸς τὸν Πνευμα-
τικόν τοῦς κενόνας τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ, καὶ

1

συμβουλὴν πρὸς τὸν μετανοοῦντα, ὃ ἐξέδωκε ἐν τῷ τοῦ Πατριαρχείου τῆς Κωνσταντινουπόλεως Τυπογραφείῳ. ἔτει αψλθ'.

2. Ἀβράμιος, ἱερέας. Ἐξέδωκε ποιητικὰ τινὰ ἀπανθίσματα. Ἐνετίησιν. 1709.

3. Ἀγάπιος, μοναχὸς, Κρής. Ἐξέδωκε συλλογὴν τινὰ τῶν διδασκῶν του, μὲ τὴν ἐπιγραφὴν, « Κυρια- » κοδρομίον. » Ἐνετίησιν, 1779. καὶ 1803.

ἔτι, μετάφρασιν τῆς παρὰ τοῦ Θεωδορήτου Ἐπισκόπου Κύπρου ἐξηγήσεως τοῦ ψαλτηρίου, αχλζ'.

ἔτι, βιβλίον ἐπιγραφόμενον, « Θεοτοκῶριον ὠραιότατον καὶ χαρμόσυνον, » μετατυπωθὲν μὲ ἐπιδιορθώσεις τοῦ ἱεροδιακόνου Σπυρίδωνος Παπαδοπούλου, αὐτόθι, 1775.

ἔτι, μετάφρασιν τοῦ ἐπιγραφομένου πονήματος, « βιβλίον » καλούμενον παράδεισος, ἐκ τῶν λόγων τοῦ ὁσίου καὶ θεο- » φόρου πατρὸς ἡμῶν Συμεῶνος τοῦ μεταφραστοῦ. » αὐτόθι, αψλζ'.

Ἐτέρην τοῦ ἐπιγραφομένου πονήματος « βιβλίον καλού- » μενον Ἐκλόγιον, τοῦτέστιν οἱ ὠραιότεροι βίοι τῶν ἁγίων, » ἐκ τοῦ μεταφραστοῦ Συμεῶνος ἐκλελεγμένοι, αὐτόθι. 1805.

Ἐτέραν τοῦ βιβλίου, « Νέος παράδεισος, ἦτοι λόγοι διά- » φοροι καὶ βίοι ἁγίων ἐκ τοῦ μεταφραστοῦ Συμεῶνος. » αὐτόθι, 1806.

4. Ἀγάπιος, ἱερομόναχος. Μετέφρασε μετὰ τοῦ μοναχοῦ Νικοδήμου εἰς τὴν κοινὴν διέλεκτον ἅπαντας τοὺς ἱερούς, θείους καὶ ἐκκλησιαστικούς κανόνας, οὓς ἐξέδωκαν ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν, « Πηδάλιον τῆς νοητῆς Νηὸς, τῆς μιᾶς » ἁγίας, καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς τῶν Ὀρθοδόξων ἐκ- » κλησίας. » ἐν Δειψίᾳ τῆς Σαζωνίας, 1800.

5. Ἀγγέλου Χριστόφορος, Ἕλλην τὸ γένος. Ἐξέδωκεν Ἑλληνολατινιστὶ βιβλίον ἐπιγραφόμενον, « Ἐγχειρίδιον περὶ τῆς καταστάσεως τῶν σήμερον εὐρισκομένων Ἑλλήνων. » Ἐν Λειψία ἔτι ἐν Κανταβριγία, 1619, καὶ ἐν Φραγκυβρεί, 1678.

6. Ἀγιορείτης ὁ ἐκ Καισαρείας, μοναχός. Συνέταξε Λεξικὸν τουρκογραικικόν. Ἐνετίησιν, ἀωέ.

7. Ἀδάμης Ἰωάννης. Μετέφρασεν ἐκ τοῦ Λατινικοῦ εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς φωνὴν ἱατρικὸν τὶ πόνημα τοῦ ἀρχιατροῦ Μαδάου. ἐν Ἄλλη 1772.

8. Ἀ. Ε. ὁ Β. Ἰπὸ τὰ ἀρχικὰ ταῦτα στοιχεῖα φέρεται μετὰφρασις τριῶν διατριβῶν, ἐξ ὧν ἡ μὲν τοῦ Ἀγγλοῦ Ἰενοναίου, ἡ δὲ τοῦ Γαλλο-Βέλγου Δεανσόβρου, καὶ ἡ τρίτη τοῦ Βενεδικτίνου Αὐγουστίνου Καλμήτου, περὶ ὀρθοσκευτικῶν ἀντικειμένων πραγματευομένων. Ἐν Μόσχᾳ, 1804.

9. Ἀθανάσιος ὁ ἐκ Πάρου Μετέφρασε τὴν παρὰ τοῦ Πατριάρχου Φιλοθέου συγγραφεῖσαν βιογραφίαν τοῦ ἀρχιεπισκόπου Γρηγορίου τοῦ πικλήν Παλαμᾶ ἐν Βιέννῃ τῆς Αὐστρίας, 1784.

Ἐξέδωκε συλλογὴν τῶν θείων τῆς πίστεως δογμάτων. Ἐν Βιέννῃ. 1806.

Ἐσχολίασε τὴν Ῥητορικὴν τοῦ Ἑρμογένους. Συνέταξεν ἐπιτομὴν τῆς μεγάλης τοῦ Καυσοκαλυβίτου γραμματικῆς καὶ τινὰ ἄλλα πονήματα, ἐξ ὧν ἓν ἐπιγραφόμενον, « Ἀντίπαπας, » ὃ ἐξεδόθη ἐν ἔτει 1785.

10. Ἀθανάσιος, ἱερομόναχος, Κρής· ἐξέδωκεν εἰς τὴν κοινὴν φράσιν, « Νέαν ἐξήγησιν τοῦ ψυχροσώτηρος » Ψαλτηρίου, Ἐνετίησιν, 1705.

11. Ἀθανασίου Γεωργίου. Μετέφρασεν εἰς τὴν καθ' ἑμᾶς φωνὴν τὰς ὑπὸ τοῦ Βενθάμου ἀρχὰς τῆς νομοθεσίας. Ἐν Ἀθήναις, 1835.

12. Ἀθανασίου Κοδράτου, ἐξ Ἰωαννίνων, μετέφρασε τὸ τοῦ Γάλλου Δε-Σαγίου, πόνημα, « Τὴν Βλὰς ἐκ Σαντιλλάνης » ἐπιγραφόμενον.

13. Αἰνιὰν Δ. Συνέγραψε τὴν βιογραφίαν τοῦ Καραϊσκάκη. Ἐν Χαλκίδι, 1834.

14. Ἀλδενχόβεν Φερδινάνδου, Γερμανός τὸ γένος. Ἐξέδωκεν Ἑλληνογαλλικτὴν γεωγραφικὴν χάρτην τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος. Ἐν Ἀθήναις. 1838.

15. Ἀλεξανδρίδης Δημήτριος, ἰατρός ἐκ Τυρνάβου τῆς Θεσσαλίας. Μετέφρασε τὴν Ἑλληνικὴν ἱστορίαν τοῦ Γολσμύθ εἰς τὸν δεῦτερον τόμον τῆς ὁποίας συνεξέδωκεν Ἑλληνικὸν καθρέπτην. Ἐν Βιέννῃ τῆς Αὐστρίας, 1806.

Ἐτι, συνέταξε γραμματικὴν Γραικο-Τουρκικὴν, εἰς τὸ τέλος τῆς ὁποίας ἔχει σύντομον Τουρκογραικικὸν λεξικόν. αὐτόθι, 1812.

16. Α. Δ. Ὑπὸ τὰ ἀρχικὰ ταῦτα στοιχεῖα ὑπάρχει πόνημα ἐπιγραφόμενον, « Ἱστορία τῶν δύο ἐτῶν 1787—88. » Ἐνετίσιν, 1791.

17. Ἀλλάτιος Λέων, Χίος, ἱερεὺς Αὐτικός. Ἐξέδωκε πάμπολλα ἐκκλησιαστικὰ συγγράμματα, οἷον: De Ecclesiae orientalis et occidentalis perpetua Consensione· ἐν Κυλωνίᾳ 1648.

De utriusque, Ecclesiae etc in dogmate de purgatorio Consensione· ἐν Ρώμῃ, 1655.

Graeciae orthodoxae Scriptores, Ἑλληνολατινιστί, αὐτόθι 1652—59.

De Libris ecclesiasticis Graecorum. ἐν Παρίσι 1645.

Philo Byzantinus de septem orbis spectaculis, Ἑλληνολατινιστί, ἐν Πάρι 1640.

Eustathius archiepiscopus antiochinus in exahemerone ect. ἐν Λουγδούνῳ, 1629.

Symmicta, sive opusculorum graecorum et latinorum vetustiorum et recentiorum libri duo. ἐν Κολωνίᾳ, 1653.

De mensura temporum antiquorum et praecipue Graecorum. αὐτόθι, 1645.

Concordia nationum christianarum Asiae, Africae et Europae, in fide catholica, de octava Synodo Photii, etc. ἐν Πάρι, 1662.

De Patria Homerī, καὶ Natales Homerici, Apes Urbanae. ἐν Λουγδούνῳ, 1640.

La Dramaturgia* ἐν Βενετίᾳ 1755. Καὶ τινὰ ἄλλα.

18. Ἀλμυράντες Ἀντώνιος· Ἐχρημάτισεν ἰατρός εἰς Καλαμάταν, καὶ ἔγραψε διατριβὴν περὶ κυκλοφορίας τοῦ αἵματος, ἣτις σώζεται ἀνέκδοτος παρὰ τῷ ἰατρῷ Κ. Σ. Οἰκονόμῳ.

19. Ἀμυράς Κωνσταντῖνος, τοῦ Λουκά ἐκ Σμύρνης. Μετέφρασε τὸ τοῦ Μεταστασίου δράμα, « Ὁ Ρουζιέρος » ἐν Κωνσταντινουπόλει 1807.

20. Ἀνανίας ὁ ἐξ Ἀντιπάρου, καὶ διδάσκαλος τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνοσχολῆς. Ἐφιλοπόνησε βιβλίον ἐπιγραφόμενον, « Σπλάχνον γραμματικῆς, ἢ περὶ Μορίων » ἐνετίησιν· ἀψῆδ'.

21. Ἀναστασία δ' ης Κωνσταντῖνος. Ἰατρός, Ἡπειρώτης· ἐξέδωκε πραγματείαν περὶ τοῦ μαρασμοῦ τῆς γεροντικῆς ἡλικίας.

22. Ἀναστάσιος Ἱερεὺς, ὁ καὶ Οἰνονόμος Ἀμπελακίων. Μετέφρασε πόνημά τι καλούμενον, α' Ἀπολογία ἱστορικοκριτική. » ἐν Τριεστίῳ 1814.

23. Ἀνδρούτζης Ἀλξούσιος· Κύπριος· α' Παλαιὰ Ἑλλάς περὶ τοῦ ἁγίου Ῥωμαϊκοῦ Θρόνου καλῶς φρονούσα, ἥ πρὸς τὸν Ἱεροσολύμων Πατριάρχην Δοσίθεον (ἀπολογία)· » ἐν Βενετίᾳ 1713.

Ἔτι, α' Ὁμόνοια Γραικῶν τε καὶ Λατίνων Πατέρων· περὶ » τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ, » κατὰ Δοσιθέου Ἱεροσολύμων Πατριάρχου· » Ἑλληνολατινιστί, ἐν Ῥώμῃ 1716.

24. Ἄνθιμος· ἱερομόναχος ἐξ Ἱερίας· ἐξέδωκε πανυγηρικόν τινα λόγον, ἐν ἔτει 1679. (Νομίζω ἐν Βουκορεστίῳ.)

Ἔτι, α' Ὁρθόδοξον ὁμολογίαν τῆς Πίσεως τῆς καθολικῆς καὶ » Ἀποστολικῆς ἐκκλησίας τῆς Ἀνατολικῆς, » κ.λ. ἐν τῇ σεβασμίᾳ Μονῇ τῶν εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου τῇ ἐπονομαζομένῃ τοῦ Συναγώγου· ἐν ἔτει αχλθ'.

Καὶ ἐρμηνεῖαν καὶ ἀκολουθίαν εἰς ἐγκαίνια ναοῦ· ἐν Βουκορεστίῳ, αψγ'.

25. Ἄνθιμος· Πατριάρχης τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ· συνέταξε πόνημα καλούμενον, α' Διδασκαλία Πατρική· » ἐν Κωνσταντινουπόλει αψιζή.

26. Ἀνθρακίτης Μεθόδιος· ἱερεὺς ἐξ Ἰωαννίνων· μετέφρασεν ἐκ τοῦ Λατινικοῦ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν, σειρὰν μαθηματικῆς, κ.λ. ἐν Βενετίᾳ αψμβ'.

27. Ἀντωνιάδης Λάμπρος, ἐκ Μοισίας, μετέφρασεν ἐκ τῆς Γαλλικῆς εἰς τὴν καθ' ὑμᾶς φωνὴν ἐπιτομὴν χρονολογικὴν τῆς Γενικῆς Ἱστορίας ἐν Κωνσταντινουπόλει 1808.

28. Ἀντωνιάδης Παναγιώτης, μετέφρασεν εἰς τὴν νεωτέραν φωνὴν τὸν πανηγυρικὸν τοῦ Ἰσοκράτους, ἐν Ἀθήναις, 1838.

29. Ἀντωνιάδης Σπυρίδων, ἐκ Κρήτης. Μετέφρασε τὴν Διδασκαλίαν τῆς Ἑλληνικῆς ἱστορίας τοῦ Ἁγίου Ἰρβινγ, τῆς μεταφράσεως δὲ ταύτης ἡ δευτέρα ἐκδοσις ἐγένετο ἐν Ἀθήναις, τὸ 1836.

Μετέφρασεν ὡσαύτως τὸ ἐπιγραφόμενον βιβλίον, α Ἡ μήτηρ Οἰκουροῦσα, β αὐτόθι.

30. Ἀξελός Κ. Ἀξιωματικός, μετέφρασε τὴν Δικονομίαν τῶν Στρατιωτικῶν διαρκῶν συμβουλίων τοῦ Δεγκράβεράνδου, ἐν Ναυπλίῳ, 1838.

31. Ἀποστολίδης Μισαήλ, Ἀρχιμανδρίτης καὶ Καθηγητὴς ἐν τῷ Ὁθωνίῳ Πανεπιστημίῳ. Ἐξέδωκεν ἱερὰν ἱστορίαν, ἐν Ἀθήναις, 1837.

Ἔτι, Ἀπολογητικὴν τινὰ δικτριβὴν, αὐτόθι.

32. Ἀργέντης Εὐστράτιος, Χῖος Ἱατρός. Συνέγραψεν, α Ἐγχειρίδιον περὶ βαπτίσματος, β ἐν Κωνσταντινουπόλει, αψς'.

Ἔτι, α Ἄνθος τῆς εὐσεβείας, ἥτοι συνταγμάτιον περὶ ἀναβαπτισμοῦ, β ἐν Λειψίᾳ τῆς Σαξωνίας, 1757.

Ἔτι, α Συνταγμάτιον κατὰ ἀζύμων, β αὐτόθι, αψξ'.

Συνέγραψε πρὸς δε πονημάτιά τινὰ περὶ ἱατρικῆς.

33. Ἀργυρόπουλος Γεώργιος, ἐκ Κωνσταντινουπόλεως. Κατεγίνετο εἰς συλλογὴν λέξεων, αἵτινες

διέφυγον τοὺς λεξικογράφους, ἀγνοῶ ὅμως ἂν τὸ φιλοπά-
νημα τοῦτο ἐξεδόθη.

34. Ἀργυρόπουλος Ἐμμανουήλ, ἀδελφὸς
τοῦ Γεωργίου. Ἐξέδωκε τινὰ συγγράμματα του.

35. Ἀργυρόπουλος Ἰάκωβος, ἀδελφὸς
τῶν προαναφερομένων. Μετέφρασε τὸ τοῦ Μοντεσκιου σύγ-
γραμμα τὸ ἐπιγραφόμενον, α Τὸ πνεῦμα τῶν νόμων. »

36—37. Ἀργυρόπουλοι Μ. καὶ Π. δικηγόροι.
Οὗτοι μετέφρασαν ὁμοῦ τὰ ὑπὸ Μακαρέλου ἐκδοθέντα,
α Στοιχεῖα τοῦ Δημοσίου δικαίου » ἐν Ἀθήναις, 1836.

38. Ἀρκούδιος Ἀντώνιος, ὁ τῆς Σωλεντοῦ
ἀρχιεπισκόπος. Ἐξέδωκε, α Νέον ἀνθολόγιον πληρέστατόν
τε καὶ ἀκριβέστατον εἰς τὸ τὰς νυχθημέρους κανονικὰς ὥρας
τε καὶ δεήσεις ἀναγινώσκειν. » ἐν Ῥώμῃ, αφ' ἑκ.

39. Ἀρκούδιος Πέτρος, ἱερεὺς Κερκυραῖος.
Συνέγραψε τὰ ἐξῆς πονήματα.

De Concordia Ecclesiae occidentalis et orien-
talis, in septem sacramentorum administratione.
Ἐν Παρισίῳ 1672.

Utrum detur Purgatorium. Ἐν Ῥώμῃ. 1632.

Opuscula de Processione Spiritus Sancti. αὐ-
τόθι, 1630.

Περὶ τοῦ Καθαρτηρίου Πυρὸς, κατὰ Βαρλαάμ. Ἑλληνολα-
τινιστί. αὐτόθι, 1637.

40. Ἀρσένιος, μοναχός. Ἐγραψεν ἐπιστολάς τινὰς
κατὰ τοῦ πατριάρχου Κυρίλλου τοῦ Λουκάρεως.

41. Α. Σ. Ὑπὸ τὰ ἀρχικὰ ταῦτα στοιχεῖα ὑπάρχει
μία ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ μετάφρασις τοῦ Τηλεμάχου. Ἐνετίη-
σιν. 1742.

42. Ἀσάνης Γ. Μετέφρασεν ἐκ τοῦ ἰταλικοῦ εἰς τὴν καθ' ὑμᾶς φωνὴν τὴν περὶ τῶν τεσσάρων ἵππων τῆς ἐν Βενετία βασιλικῆς τοῦ Ἀγ. Μάρκου ἐπιστολὴν τοῦ Μουστοζύδου. ἐν Βενετία, 1816.

43. Ἀσάνης Σπυρίδων, ἐκ Κεφαλληνίας, ἱατρός. Μετέφρασε τὴν Τριγωνομετρίαν τοῦ Τοάλδου καὶ τὰς κωνικὰς τομὰς τοῦ Τράντης.

Ἔτι, κοινῶς μετὰ τοῦ Ἰωάν. τὴν ἄλγεβραν τοῦ Καίλλου, ἐν Βενετία, 1797. καὶ μετὰ τοῦ Κοῦμα τὰς κωνικὰς τομὰς τοῦ αὐτοῦ Καίλλου· ἐν Βενετία, 1803.

44. Ἀσώπιος Κωνσταντῖνος, Ἰωαννίτης, Καθηγητής. Ἐξέδωκεν ἀκωνύμως τὰ, «Γραικὰ μαθήματα» ἐν Βενετία, 1818.

Ἔτι συνέταξεν ἐπιτομὴν Ἑλληνικῆς ἱστορίας, ἣν παρέδιδεν εἰς τὴν ἐν Κερκύρᾳ Ἀκαδημίαν.

Ἐφιλοπόνησεν ἐπικηδεῖον εἰς τὴν βασιλίσσαν Σοφίαν Καρλόταν, ἐν Γοττίγγῃ, αἰοή.

Ἐξέδωκε πρόσδε διάφορα περὶ Ἑλληνικῆς γλώσσης συγγράμματα, μάλιστα τὸ συντακτικὸν καὶ τὸ διεξοδικὸν πόνημα.

45. Ἀχελώιδης, ἱατρός. Μετέφρασεν ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ σύντομόν τινα περὶ τῆς τοῦ καφφέ ἐνεργείας διατριβὴν, ἐν Ἀθήναις, 1830.

46. Ἀχιλλέως Θεόδωρος, ἱατρός. Ἐφιλοπόνησεν Ἑλληνοῖταλιστὶ πόνημα ἐπιγραφόμενον, « Νέα Κίρκη. »

47. Ἀχυρᾶς Μπαλάσης, ἐκ τινος χωρίου τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Συνέταξε γραμματικὴν, καὶ μετέφρασεν ἠθικόν τι πόνημα τοῦ Σοαβίου.

B.

48. Βαλέτας Σπυρίδων, ἐξ Ἰου Μετέφρασα διάφορα ἐκ τῶν τοῦ I. I. Ρουσώ συγγραμμάτων, μάλιστα δὲ τὸ περὶ ἀνισότητος τῶν ἀνθρώπων, ὃ ἐξεδόσατο ὑπὸ τὸ πλαστὸν ὄνομα Δημητρ. Ἀριστομένους· ἐν Παρισίοις, 1818.

Συνέγραψε δὲ διαλόγους τινὰς ἐπιγραφομένους, «ὁ Γέρων Διμπέρης» ἐν Ἀθήναις, 1837.

Μετέφρασε πρὸς δε τὴν Οἰκονομίαν τοῦ Σαίου, ἣτις μένει ἀνέκδοτος· παρακατατεθημένη ἐν τῇ δημοσίᾳ τοῦ Κράτους βιβλιοθήκῃ.

49. Βάμβας Νεόφυτος, Χῖος, ἱεροδιάκονος καὶ Καθηγητὴς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ὁθωνος. Συνέταξε Γραμματικὴν τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς γλώσσης· ἐν Βενετίᾳ, 1825.

Ἔτι, Ῥητορικὴν· ἐν Παρισίοις, 1813.

Ἔτι, Στοιχεῖα φιλοσοφικῆς ἠθικῆς· ἐν Βενετίᾳ, 1818.

Ἔτι, Συντακτικὸν τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς· ἐν Κερκύρᾳ, 1828.

Ἔτι, Γραμματικὴν τῆς ἀρχαίας καὶ νεωτέρας Ἑλληνικῆς γλώσσης· ἐν Ἑρμουπόλει, 1836.

Ἔτι, Στοιχεῖα φιλοσοφίας· ἐν Ἀθήναις, 1838.

Ἔτι, σύντομόν τινα διατριβὴν περὶ Νεοελληνικῆς ἐκκλησίας· αὐτόθι, 1838.

50. Βαπτιστῆς Ἰωάννης, Κατομπυρίτης· Παρέδωκεν ἡμῖν χειρόγραφά τινα πονήματα. Εἰς ἐν δὲ τούτων φανερόναι τὸν Κερκυραῖον Ἀρκούδιον περιπεσόντα εἰς τὸ φρόνημα τοῦ Καλβίνου, ὡς πρὸς τὴν θεωρίαν τῶν μυστηρίων.

51. Βαρδαλάχος Κωνσταντῖνος, Ιατρός, πλὴν μετῆρχετο τὸ διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα. Συνέταξε φυσικὴν πειραματικὴν ἐν Βιέννῃ, 1812.

Ἔτι, Ῥητορικὴν τέχνην· αὐτόθι, 1815.

Ἔτι, Γραμματικὴν τῆς τε παλαιᾶς καὶ νεωτέρας Ἑλληνικῆς γλώττης, καὶ ἐπὶ κεφαλῆς τούτων Καθόλου Γραμματικὴν ἐν Ὁδησσῷ, 1829.

Ἔτι μαθήματα διὰ τοὺς παῖδας, αὐτόθι 1830.

Μετέφρασε τὴν ἱστορίαν τοῦ Ἑβραϊκοῦ λαοῦ τοῦ Ἰωσήπου. Καὶ τινὰ ἄλλα συγγράμματα.

52. Βαρούχας, ἢ Βερούκας Ἀθανάσιος, ἱερομόναχος, Κρής· Συνέταξε λόγους ψυχωφελεῖς εἰς τὸ σωτήριον πάθος, καὶ εἰς τὴν ἐλδοξὸν ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ι. Χ. Ἐνετίησιν, 1779 καὶ 1837.

53. Βασίλειος, ἱεροκέρυξ. Συνέταξε λόγους οἵτινες νομίζω ἔμειναν ἀνέκδοτοι.

54. Βασίλειος Ποστέλνικος. Ἐφιλοπόνησε βιβλίον ψυχωφελές ἐπιγραφόμενον, « Ὁρμος σωτήριος » ἐν Βιέννῃ τῆς Αὐστρίας, 1805.

55. Βασιλείου Ἀλέξανδρος. Ἐξέδωκεν ἐπικρίσεις περὶ Τερψιδέας, ἐν Βιέννῃ 1809.

56. Βασιλόπουλος Παλάνος, Ἀρχιπρεσβύτερος καὶ διδάσκαλος Ἰωαννίνων· Ἐξέδωκε βιβλίον ἐπιγραφόμενον, « Ἐκθεσις ἀκριβεστάτη τῆς ἀριθμητικῆς » ἐν Ἐνετίησιν, 1803.

Ἔτι ἀνεπλήρωσε καὶ ἐξέδωκε τὰ μαθηματικὰ τοῦ προκατόχου αὐτοῦ Μεθοδίου.

57. Βαταζᾶς· Συνέγραψε τὴν ἱστορίαν τῆς εἰς τὸ

Μαγὸν ἐκατρατείας τοῦ περιφήμου Ναδὶρ - Χάλου, ἥτις νομίζω ὑπάρχει ἀνέκδοτος.

58. Βάφας Χ. Μετέφρασεν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ τὴν ἀλγεβραν τοῦ Φουρκύου, ἐν Ἀθήναις 1836.

59. Βείγελος, Γερμανὸς τὸ γένος. Ἐξέδωκε λεξικὸν Γραικογερμανιταλικόν, ἐν Λειψίᾳ 1796.

60. Βελάστης Στανισλάος, Χῖος Ἰησουΐτης. Ἐξέδωκε Λατινιστὶ διατριβὴν ἐπιγραφημένην. «Dissertatio de litterarum Graecarum pronunciatione.» ἐν Ρώμῃ 1751.

Ἔτι, «Anapafsis tis Cardhias is to aghion thelima tu Theu.»

61. Βελεστιουλῆς Ρήγας, ἐκ Φερρῶν τῆς Θεσσαλίας. Συνερανίσθη ἐκ τῆς Γερμανικῆς καὶ Γαλλικῆς Ἀπάνθισμα φυσικῆς διὰ τοὺς ἀγγίλους καὶ φιλομαθεῖς Ἕλληνας· ἐν Βιέννῃ 1790.

Μετέφρασε μετὰ τοῦ Βενδότου μέρος τοῦ Νέου Ἀναχάρσιδος, αὐτόθι 1797.

Μετέφρασε τὸ τοῦ Μεταφασίου δράμμα, «Τα Ὀλύμπια, καὶ πρόσδε, «τὴν βοσκοπούλαν τῶν Ἀλπεων,» τοῦ αὐτοῦ συγγραφέως· αὐτόθι, κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος.

Οἱ ὕμνοι καὶ αἱ ᾠδαὶ τοῦ ἐτυπώθησαν μετὰ προσθήκης ἄλλων ᾠδῶν εἰς ἴσιον τὸ 1814.

Ἐξέδωκε καὶ γεωγραφικὸν τῆς Ἑλλάδος χάρτην.

62. Βελλαράς Ι. συνέγραψέ τι.

63. Βελλαράς ΙΙ. ἐξ Ἰωαννίνων ἱατρός· Μετέφρασε τὴν βοτανικὴν τοῦ Ζακύνου, ἐν Βιέννῃ.

Ἔτι τὴν Βατραχομυομαχίαν τοῦ Ὀμήρου, ἥτις ἐξεδόθη μετ' ἄλλων αὐτοῦ ποιημάτων του, ἐν Κυρκύρα 1820.

Συνέγραψεν Ιατρικὴν πολιτείαν, ἥς ἐξεδόθη ὁ πρῶτος τόμος, ἐν Βιέννῃ 1829.

Ἐστὶ κωμωδίας τινες, αἱ ὁποῖαι δὲν ἐτυπώθησαν, καὶ τελευταῖον τὴν κατὰ καλογήρων σάτυραν, ἥτις σώζεται ἀνέκδοτος.

64. Βενδότης Γεώργιος, Ζακύνθιος. Μετέφρασε τὴν τῆς Ἀμερικῆς ἱστορίαν τοῦ Ἄγγλου Ρόουερσου, ἐν Βιέννῃ τῆς Αὐστρίας 1792—93.

Ἐστὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἱστορίαν τοῦ Μελετίου, ἐν Βιέννῃ 1783.

Ἐξέδωκε λεξικὸν Γραικογαλλιτικὸν, αὐτόθι 1790.

Ἐστὶ, ἡμερολόγιον τοῦ χρόνου 1791, ἐν Βιέννῃ τῆς Αὐστρίας.

Πρόσδε γραμματικὴν τῆς Γαλλικῆς γλώσσης, ἐν Βενε-
νετίᾳ 1810.

Μετέφρασε μετὰ τοῦ Βελεστενλῆ μέρος τοῦ Νέου Ἀνα-
χάρσιδος, ἐν Βιέννῃ 1797.

65. Βενθύλος Ἰωάννης, Σμυρναῖος καθηγη-
τῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ. Συνέγραψε γραμματικὴν τῆς νεω-
τέρας Ἑλληνικῆς γλώσσης, ἐν Ἀθήναις ἀωλβ'.

66. Βενιαμὶν, Λέσβιος, ἱερεύς. Συνέγραψε στοιχεῖα
ἀριθμητικῆς, ἐν Βιέννῃ 1818.

Ἐστὶ, στοιχεῖα τῆς μεταφυσικῆς, αὐτόθι 1820.

Ἐστὶ, φυσικὴν, ἥτις νομίζω ἔμεινεν ἀνέκδοτος.

67. Βενιέρης Δημήτριος. Ἐπιτομὴ γραμ-
ματικῆς ἐξηγηθεῖσα εἰς τὴν ἀπλὴν Ῥωμαϊκὴν διάλεκτον μὲ
τὴν φράσιν εἰς τὸ Ἰταλικόν, καὶ μετὰ τῆς προσθήκης Οἰ-
κιακοῦ τινὸς λεξικοῦ, καὶ τινων πρὸς οἰκείους διαλόγων, ἐν
Τριεστὶ αψψθ'.

68. Βεργίκης Ἀγγελος, Κρῆς μετανάστης εἰς Ἰταλίαν καὶ Γαλλίαν. Σώζονται μεταγλωττίσεις αὐτοῦ· ἦν δ' ἄριστος καλλιγράφος, διὸ Φραγκίσκος ὁ Α' μετεχειρίσθη τὰ γράμματα αὐτοῦ διὰ τὴν βασιλικὴν τυπογραφίαν.

69. Βερνάρδος, Κρῆς· ὑπὸ τὸ ὄνομα αὐτοῦ φέρεται βιβλίον ἐπιγραφόμενον, α' Ἀκριδῆς περιγραφὴ τῆς Κρήτης, μεταφρασθεῖσα, ἐκδοθεῖσα, καὶ μὲ ἰδιαίτερας πικρατηρήσεις πλουτισθεῖσα ὑπὸ τοῦ Κρητὸς Βερνάρδου. »

70. Βερνάρδου Μανουήλ. Μετέφρασεν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ βιβλίου ἐπιγραφόμενον, α' ὁ Δικτηρητὴς τῆς νηπιότητος καὶ τῆς νεότητος· ἐν Ἑρμουπόλει 1836.

71. Βίκης Γ. Μ. Δικηγόρος Ἐξέδωκε λεξικὸν προχειρον τῆς Ἑλληνικῆς νομοθεσίας, ἐν Ἀθήναις 1838.

72. Βίμπερος, Ἀρχιατρὸς τῆς Α. Μ. Ἐξέδωκε περιγραφὴν τῆς κατὰ τὴν νῆσον Πόρου, ἐμφανισθείσης πανώλους, ἐν Ἀθήναις 1837.

73. Βλαντῆς Σπυρίδων, καθηγητὴς εἰς ἐν τῶν τῆς Βενετίας Γυμνασίων. Μετέφρασεν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ τῆς Ἀποθήκην τῶν παίδων, ἐν Βενετίᾳ 1806 καὶ 1817.

ἔτι, τὰ ἠθικὰ διηγήματα τοῦ Ἰταλοῦ Σοαβίου, μετὰ προσθήκης ἐν τῷ τέλει μιᾶς μυθιστορίας τοῦ Γάλλου Δ' Ἀρνώ. αὐτόθι.

ἔτι, τὰ στοιχεῖα τῆς Δογικοκριτικῆς τέχνης τοῦ Μαλοῦ Γενουεσίου, αὐτόθι.

ἔτι, βιβλίον περὶ Διαιτητικῆς ἐπιγραφόμενον, α' Ἰγνείνα-τάριον. » αὐτόθι 1820.

ἔτι, δύο διηγήματα τοῦ Ἰταλοῦ Βοκκακίου, αὐτόθι.

ἔτι, τὴν ἱστορίαν τοῦ Ναπολέοντος, αὐτόθι 1808.

Ἔτι, ἐκ τοῦ Λατινικοῦ μετέφρασε τὰς Μεταμορφώσεις τοῦ Ὀβιδίου, αὐτόθι.

Πρόσδε, τοὺς βίους Κορηλίου Νέπωτος, αὐτόθι 1802 καὶ 1810.

Ἐξέδωκεν ἐπιστολάριον εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς φωνὴν, αὐτόθι 1811.

Συνέταξε λεξικὸν τῆς ἰταλικῆς γλώσσης, οὗ ἡ 4^η. ἔκδοσις ἐγένετο αὐτόθι τὸ 1819.

Ἔτι, ἱστορικὴν τινα διήγησιν τῶν ὁσίων συνέβησαν ἐν Βενετία κατὰ τὸ ἔτος 1797—98.

Ἔτι, γραμματικὴν τῆς ἰταλικῆς γλώσσης, ἧς ἡ 6^η. ἔκδοσις ἐγένετο αὐτόθι τῷ 1821.

Τελευταῖον δὲ, δι' ἐπιστάσις καὶ διορθώσεως αὐτοῦ ἐξεδόθησαν πόμπολλα ἄλλα συγγράμματα.

74. Β λ α σ σ ό π ο υ λ ο ς Ἰ ά κ ω β ο ς, ἱατρός· Μετέφρασεν ἐκ τῆς Λατινικῆς εἰς τὴν ἰταλικὴν γλῶσσαν τὰ Προγινωστικά τοῦ Ἱπποκράτους, ἐν Νεαπόλει 1810.

75. Β λ α σ τ ό ς. Συνήργησεν εἰς τὴν ἔκδοσιν τῆς Κιβωτοῦ, τῆς ὁποίας μόνον ὁ πρῶτος τόμος, δηλαδὴ μέχρι τοῦ στοιχείου Δ. ἐτυπώθη, ἐν Κωνσταντινουπόλει, αἰριθ'.

76. Β λ α σ τ ό ς Ἀ λ έ ξ α ν δ ρ ο ς, Χίος, ἱατρός. Μετέφρασε τὸ περὶ ἀκροάσεως καὶ ἐπικρούσεως ἐγχειρίδιον τοῦ ἱατροῦ Ρατσιμπόρσκιου, ἐν Βιέννῃ 1838.

77. Β λ ά χ ο ς Γ ε ρ ά σ ι μ ο ς, Κρῆς μητροπολίτης Φιλαδελφίας. Συνέταξε λεξικὸν τετραγλωσσον, τὸ ὁποῖον μετετυπώθη ἐν Βενετία τῷ 1784.

Ἔτι, βιβλίον οὗ ἡ ἐπιγραφή, α Ἀρμονία ὀριστικῆ τῶν ὄντων, αὐτόθι.

Ἔτι δὲ, φιλοσοφικά καὶ θεολογικά μαθήματα, διδασχάς

καὶ λόγους· καὶ προσέτι εἰς τὴν ἀρχαίαν γλῶσσαν συλλογὰς, ἐκλογὰς, σημειώσεις καὶ ὑπομνήματα εἰς τὴν Θεῖαν Γραφήν, τοὺς ἁγίους Πατέρας, καὶ τὰς ἱεράς συνόδους. Ταῦτα δὲ πάντα ἀνέκδοτα σώζονται εἰς τὴν τῶν ἐν Βενετίᾳ Ἑλλήνων βιβλιοθήκην.

78. Βογορίδης, ἱατρὸς· συνέγραψέ τι.

79. Βορδόνης Στέφανος, ἱατρὸς. Συνέγραψε διατριβὴν ἐπιγραφομένην, «*De nonnuelis anatomicorum inventis dissertatio academica Patavii.*» 1823.

80. Βούλαρης Εὐγένιος, Κερκυραῖος Συνέταξε λογικὴν ἐκδοθεῖσαν ἐν Λειψίᾳ τῷ 1766.

Ἔτι, στοιχεῖα τῆς Μεταφυσικῆς, Ἐνετίῃσιν, 1805.

Ἔτι, φυσικὴν. — Πρόσδε, σχόλεια εἰς τὸ τέταρτον βιβλίον τῆς Θεοδώρου τοῦ Γαζῆ γραμματικῆς, ἐν Βιέννῃ 1805.

Ἔτι, συνεντεύξεις θεολογικὰς εἰς τὸν Πεντάτευχον· ἐν Μόσχᾳ 1802.

Ἔτι, φιλοσοφικοὺς λογισμοὺς, ἡ ἀρχὴ τῆς φυσικῆς φιλοσοφίας. ἐν Βιέννῃ, 1805.

Ἔτι, ἐν ὑπόμνημα δι' οὗ συμβουλεύει τὴν Αἰκατερίνην νὰ ἀπελευθερώσῃ τὴν Ἑλλάδα, ἐν Μόσχᾳ.

Ἔτι, στοιχεῖα μαθηματικῆς, ἐν Λειψίᾳ αψζζ'.

Ἔτι, διατριβὴν περὶ Εὐθανασίας, κ.λ. ἐν Πετροπόλει, 1804.

Ἔτι, ἑκατονταετηρίδα τῶν ἀπὸ Σωτῆρος ἐνανθρωπήσαντος, ἐν Μόσχᾳ 1805.

Ἔτι, ἐπίτομον ἔκθεσιν περὶ συστήματος τοῦ παντός ἐν Βιέννῃ, 1805.

Πρόσδε, τὰ ἀρέσκοντα τοῖς φιλοσόφοις, αὐτόθι 1805. —
Κριτικὰς ἐπιστάσεις, αὐτόθι 1806.

Ἀδολεσχία φιλόθεος, ἐν Μόσχᾳ 1801.

Μετέφρασε δὲ, ἐκ τῆς Λατινῆς τὰ στοιχεῖα τῆς μετα-
φυσικῆς τοῦ Γενουηνοῦ ἐν Βιέννῃ, 1806. — Τὴν μετα-
φυσικὴν τοῦ Γραβιτανθίου, ἐν Μόσχᾳ 1805. — Τὴν Διναί-
δα τοῦ Οὐίγγιλίου, εἰς τὴν ἀρχαίαν φωνήν, ἐν Πετροπό-
λει 1791. — Τὰς ἐξομολογήσεις τοῦ ἁγ. Αὐγουστίνου.
— Τὰ στοιχεῖα τῆς γεωμετρίας τοῦ Τακυετίου μετὰ σημει-
ώσεων τοῦ Οὐίνσκίου, ἐν Βιέννῃ 1805.

Οἱ λόγοι του δὲ σώζονται ἀνέκδοτοι, ὡς καὶ τινὰ ἄλλα
συγγράμματά του.

Ὁ αὐτὸς προσέτι ἔγραψε καὶ τὸ ἐξῆς αὐτοῦ ἐπιτύμβιον :

α Ἦσθ' ὄθεν ; ἐκ γῆς· νῦν δ' αὖ ; ἐς γῆν ὧδ'. ἐπανῆλθον

» εἴτ' ἐπαναστρέψας, λήψομαι ἦν ἔλιπον.

» καὶ δὴ ; οὐ βροτὸς, ἀλλ' ἦς ἔσομ' ἄμειροτος αἰέν,

» εὔτε Θεὸς καλέσει, γῆς ἐπανειρόμενος.

» πεύθεαι, ὅς γενόμην ; παυτῷ τί τόδ' ἄρα μελήσει ;

» ὡς σῦτε τοῖος ἔση, τουτὶ μέλημ' ἐχέμεν, »

81. Βούλγαρης Πολύκαρπος, ἱερεὺς· συνέ-
γραψε λόγον ἐγκωμιαστικὸν εἰς τὸν ἐνθρονισμὸν τοῦ αὐτο-
κράτορος Ἀλεξάνδρου τοῦ Παυλίδου, ἐν Κερκύρα αἰαί.

82. Βουλισμαῖ Δωρόθεος, ἰθακίσιος, ἱεροκή-
ρυξ· ἐξέδωκεν ἐπιστολημαίαν τινὰ διατριβὴν, ἐν Κωνσταν-
τινουπόλει 1819.

83. Βοῦρος Ἰωάννης, Χῖος, ἱατρὸς καὶ καθη-
γητὴς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ· συνέγραψε πόνημά τι περὶ
νοσοκομείων, ἐν Παρισίοις 1831. 2

Ἔτι, διατριβὴν περὶ τοῦ τέρατος τῆς Ἑρμουπόλεως, ἐν Ἑρμουπόλει, 1834.

Ἐτέραν Λατινιστὶ περὶ τῆς τῶν ἀοργίων Ἑλλήνων φαρμακολογίας, ἐν Ἄλῃ τῆς Σαξωνίας 1829.

Συνέταξε μετὰ τοῦ Λανδιρέρου καὶ Σχοτορίου, τὴν Ἑλληνικὴν φαρμακοποιάν, ἐν Ἀθήναις 1837.

84. Βουστρόνιος Γεώργιος, ἱησοῦτης. Μετέφρασεν ἐκ τοῦ Λατινικοῦ εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς φωνὴν ἀσκητικόν τι βιβλιάριον, ἐκδοθὲν ἐν Ῥώμῃ τῷ 1636

Ἔτι, τὸ περὶ ἀναβάσεως τοῦ νοῦ εἰς τὸν Θεὸν διὰ μέσου τῆς κλίμακος τῶν πλασμάτων τοῦ Βελαρμίνου, αὐτόθι, 1637.

85. Βραγκοξάνος Βασσαράβα Γρηγόριος. Μετέφρασεν ἐκ τοῦ Λατινικοῦ τὰ στοιχεῖα τῆς λογικῆς καὶ ἠθικῆς τοῦ Ἀϊνεκίου, ἐν Βιέννῃ 1808

86. Βρετὸς Παππαδόπουλος Ἀνδρέας. ἱατρος, ἐκ τῆς νήσου Λευκάδος· συνέγραψε τὸν βίον τοῦ Κυβερνήτου, ἐν Παρισίοις. (1)

87. Βρετὸς Σεραφῆμ, ἱατρός ἐκ Ῥωδοστού. Συνέταξε διατριβὴν ἐπιγραφομένην, « Dissertation sur la Perte » Paris 1834.

88. Βρυέντος Βλαδιμίρος, Γάλλος τὸ γένος·

(1) Ἐσχάτως ἐξέδωκε καὶ " Κατάλογον τῶν ἀπὸ πτώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως, μέχρι τοῦ 1821. τυπωθέντων βιβλίων παρ' Ἑλλήνων εἰς τὴν ἐμλουμένην ἢ εἰς τὴν ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν " εἰς τὸν ὅποιον κατάλογον παραπέμπουν τοὺς ἀναγνώστας μας διὰ τ' ἀνωνύμως τυπωθέντα συγγράμματα.

Μετέφρασε νεοελληνιστὶ τὰ ἠθικὰ ἀποφθέγματα τοῦ Πρω-
φου, ἐλδου, ἐν Παρισίοις 1828.

89. Βυζάντιος Γεράσιμος, ἱεροδιδάκταλος
καὶ κήρυγτης τῆς ἐν Πάτμῳ σχολῆς. Συνέταξεν ἐρμηνεῖαν
εἰς τὸ τέταρτον βιβλίον τῆς τοῦ Θεωδώρου Γαζῆ γραμμα-
τικῆς, Ἐνετήσιν 1756.

90. Βυζάντιος Δ. Κ. Συνέγραψε κωμωδίαν ἐπι-
γραφομένην ὁ Δινάνης, εἰς Ἀθήνας 1838.

Ἐτέραν ἐπιγραφομένην, α ἡ Βαβυλωνία, » ἐν Ναυπλίῳ
1836.

91. Βυζάντιος Χρήστος, Σ. ἀξιωματικὸς.
Ἐξέδωκεν ἱστορίαν τοῦ τακτικοῦ τῆς Ἑλλάδος στρατοῦ, ἐν
Ἀθήναις 1837.

Μετέφρασε δὲ τὴν τοῦ Γάλλου Σχμβρίου α Φιλοσοφίαν
τοῦ πολέμου, » αὐτόθι, κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος.

Γ.

92. Γαβριήλ, ἐκ Μονεμβασίας μητροπολίτης Φι-
λαδελφείας, ὁ καὶ ἐπίτροπος καὶ ἑξάρχος Πατριαρχικός. Συ-
νέταξε α Συνταγμάτιον περὶ τῶν ἀγίων καὶ ἱερῶν μυστη-
ρίων » ἐν Βενετίᾳ, αχ'.

Κ' ἕτερον περὶ θρησκευτικῶν ὡσαύτως ἀντικειμένων
πραγματευόμενον, αὐτόθι αχδ'.

93. Γαβριηλόπουλος Νικόλαος, ἱερεὺς,
Ζακυνθίος. Συνέταξε ἑξακολουθίαν τοῦ ὁσίου πατρὸς Γερασί-
μου, Ἐνετίσιν 1718.

94. Γαζῆς Ἄνθιμος, ἐκ Μαγνησίας τῆς Δη-
μητριάδος, ἀρχιμανδρίτης. Μετέφρασεν ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ
γραμματικὴν τινὰ τῶν ἐπιστημῶν.

Συνέταξε βιβλιοθήκην Ἑλληνικὴν περιέχουσαν κατὰ χρονολογικὴν πρόοδον τὰς περὶ τῶν ἐξόγων ἀρχαίων Ἑλλήνων συγγραφέων εἰδήσεις, ἐν Βενετίᾳ 1807.

Ἔτι, συνέταξε λεξικὸν Ἑλληνικόν, ὃ ἐσχάτως ἐξεδόθη ἐκ νέου ἐπιμελείᾳ τοῦ Γκαρπολά καὶ Ματακίδου, ἐν Βιέννῃ 1837.

Ἐξέδωκε προσέτι τὸν γεωγραφικὸν πῖνακα τῆς Ἑλλάδος τοῦ Γερμανοῦ Μυλλέρου.

95. Γαλανὸς Δημήτριος, Ἀθηναῖος. Μετέφρασε διάφορα συγγράμματα ἐκ τῆς Ἰνδικῆς γλώσσης εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς φωνήν. Ταῦτα δὲ σώζονται χειρόγραφα εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις Δημόσιον βιβλιοθήκην.

96. Γ. Δ. Ὑπὸ τὰ ἀρχικὰ ταῦτα στοιχεῖα σώζεται ἱστορία τις τῆς Ἑλλάδος, ἐκδοθ. ἐν Βενετίᾳ, 1807.

97. Γεννάδιος Γεώργιος, Γουνασιάρχης καὶ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημείου. Συνεράνισε μετὰ τοῦ Λασσάνου στοιχειώδη ἐγκυκλοπαιδεῖαν τῶν παιδικῶν μαθημάτων, ἐν Μόσχᾳ, 1819.

Συνέταξε γραμματικὴν τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς γλώτσης, ἐν Αἰγίνῃ, 1832.

Ἐτέραν τῆς αὐτῆς γλώσσης διὰ τὰ σχολεῖα, ἐν Ἀθήναις 1838.

Ἔτι, σύνοψιν τῆς ἱερᾶς ἱστορίας, αὐτόθι, 1837.

Μετέφρασε δὲ ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ, καὶ Γερμανικοῦ διάφορα πονημάτια.

98. Γερμανὸς, μητροπολίτης Π. Πατρῶν· συνέγραψεν ὑπομνήματα περὶ τῆς ἐπαναστάσεως τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τοῦ 1820 μέχρι τοῦ 1823. τούτων ἡ δευτέρα ἐκδοσις ἐγένετο ἐν Ἀθήναις, τῷ 1837.

99. Γεωργιάδης Ἀναστάσιος, Φιλιππου-
πολίτης, ἱατρός καὶ καθηγητὴς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ. Συνέ-
γραψεν Ἑλληνολατινιστὶ πραγματεῖαν περὶ τῆς τῶν Ἑλ-
ληνικῶν στοιχείων ἐκφωνήσεως, ἐν Παρισίοις, 1812.

Ἔτι, ἱατρικόν τι πόνημα, καλέσας αὐτὸ Ἀρτιπαράκειαν,
ἐν Βιέννῃ, αἰ.

Προσέτι, σύγγραμμα ἐπιγραφόμενον, α Πυρετοῦ πεμφυ-
γώδους, ἢ λοιμοῦ ἀφορισμοί. » ἐν Παρισίοις, 1832.

Ἐφιλοπόνησεν Ἑλληνιστὶ καὶ Γαλλιστὶ ἐγκωμιαστικόν
τι εἰδυλλιον πρὸς Μαρίαν Παύλοβνα, ἐν Ἰέννῃ 1806.

Μετέφρασε δὲ ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ τὴν ἱατροφιλοσοφίαν,
ἢ ἀνθρωπολογίαν τοῦ Μεσγέρου, ἐν Βιέννῃ, αἰ.

100. Γεωργίος, ἐκ Τρίκκης, σχολάρχης ἐν τῇ
σχολῇ τῶν Ἀμπελακίων. ἔχομεν ἐξ αὐτοῦ τὰ σύμμικτα
ἀνέκδοτα.

101. Γεωργίου Ἰωάννης. Μετέφρασεν ἐκ τῆς
Μολδαβικῆς εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς φωνὴν τὴν ὑπὸ τοῦ μοναχοῦ
Νεοφύτου τοῦ ἐξ Ἑβραίων συντεθεῖσαν, α Ἀνατροπὴν τῆς
θρησκείας τῶν Ἑβραίων, » ἐν Ναυπλίῳ 1834. ἐκδοσις 3η.

102. Γεωργίου Μιχαήλ, ὁ ἐξ Ἀμπελακίων.
Συνέταξεν, α ἀποθήκην τῶν παιδῶν εἰς μεταχείρησιν τῶν
μανθανόντων τὴν κοινὴν γραμμικὴν γλῶσσαν, » ἐν Βιέννῃ
τῆς Αὐστρίας, 1809.

103. Γεωργίου Νικόλαος, Κύπριος. Ἐξέδω-
κεν, α ἐπιστολὴν πρὸς τοὺς ἐκδότας τοῦ λογίου Ἑρμοῦ, »
ἐν Βιέννῃ 1817.

104. Γεωργίου Παναγιώτης, Ῥώδιος. Με-
τέφρασε διὰ στίχων τὰς ἐπτὰ τριχῶδίας τοῦ Σοφοκλέους.

105. Γιακουμῆς Μαλάκης, Καστρίσιος. Μετέφρασεν ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ βιβλίου ἐπιγραφόμενον, « Παιγνία τῆς φαντασίας, » Ἐνετίησιν αψιδά. καὶ 1789.

106. Γ. Κ. Ἰπὸ τὰ στοιχεῖα ταῦτα, φέρεται βιβλίον οὗ ἡ ἐπιγραφή, « διατριβὴ ἐπὶ τῆς καταστάσεως τῆς κοινῆς ἡμῶν γλώσσης, » ἐν Μόσχᾳ, 1808.

Ἔτι, συνέχεται τῆς διατριβῆς ταύτης, ὅπου ἀπαντᾷται συλλογὴ κοινῶν παροιμιῶν μετὰ τῶν ἀναλόγων αὐτῶν ἐξηγήσεων, ἐν Βιέννῃ, 1813.

107. Γκίκας Κάρλος, κατεγίνετο νὰ μεταφράσῃ τὸ λεξικὸν Ἑβραίου τοῦ Στεφάνου, ἀλλὰ παρετῆθη τῆς ἀσχολίας ταύτης, καὶ συνέδραμεν εἰς τὴν σύνταξιν τῆς Κιβωτοῦ.

108. Γκίκας Μιχαήλ. Μετέφρασε τὸ γεωγραφικὸν λεξικὸν τοῦ Γάλλου Βοσγιενου.

109. Γκίκας Σκαρλάτος, ἐστιχούργησε πόνημα εἰς τὸν θάνατον τῆς Δόμνης Αἰκατερίνης, ἐν Βιέννῃ, 1808.

110. Γλυζώνιος Μανουήλ, Χῖος. Ἐφιλοπόνησε α βιβλίον πρόχειρον τοῖς πᾶσι, περιέχον τὴν τε πρακτικὴν ἀριθμητικὴν, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν τὴν λογαριαστικὴν, κ.λ. ἐν Βενετίᾳ, 1804.

111. Γοεδελᾶς Δημήτριος Π. ἐκ Ῥαψάνης, σχολάρχης ἐν Ἰασίῳ. Συνερανίσθη πόνημα περὶ πρακτικῆς οἰκονομίας, ἐν Βιέννῃ 1816.

Ἔτι, δοκίμιον περὶ τῶν γραμμάτων τῆς τῶν Γάλλων φωνῆς καὶ τῆς αὐτῶν ἀπαγγελίας, κ.λ. αὐτόθι κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος.

Μετέφρασε τὸν Τηλέμαχον, Ἐνετίησιν 1803.

Ἐξέδωκε στοιχεῖα ἀλγεβρας, καὶ μέρος Α. μαθηματικῆς. Συνέγραψεν ἐπὶ τέλους λεξικὸν φυσικῆς.

112. Γοργίδας Ἀδὰμ Σκαμνελίτης, ἰατρός. Συνέγραψεν αἰσαγωγὴν εἰς τὸ δημόσιον καθολικὸν δικασίωμα, ἐν Βούδᾳ 1825.

113. Γορδάτος Κωνσταντῖνος, Χίος. Συνέγραψεν, ἐγχειρίδιον περὶ τῆς τῶν σφαιρῶν χρήσεως, Ἐνετίησιν, ἀψλ'.

114. Γουζέλης Δημήτριος, Ζακύνθιος. Ἐξέδωκε ποίημα ἐπιγραφόμενον εἰς τὴν κρίσιν τοῦ Πάριδος, ἐν Τεργεστιῳ 1817.

Μετέφρασε διὰ στίχων ὁμοιοκαταληκτῶν τὴν ἀπελευθερωμένην Ἰερουσαλὴμ τοῦ Τάσσου, Ἐνετίησι, 1807.

Ἐδραματοποίησε τὸ συμβάν τῆς μεγαλοφιλίας Φιντιῦ καὶ Δάμανος, ἐν Ναυπλίῳ. 1834.

115. Γρηγαρίνης Γεράσιμος, Κ. ἰατροφιλόλογος ἐκ Κεφαλληνίας. Συνέγραψε *Reflexions sur la vegetation*, ἐν Ἄλλῃ τῆς Σαξωνίας, 1794.

De Hydrometre et hydatibus in utero visis, aut ab eo exclusis, Dissert. inaug. cum tabul., αὐτόθι 1795.

Observations sur la dissertation du DN. an moestrus sint baptigenda, ἐν Βερολίνῳ 1798.

Μετέφρασεν ἐκ τοῦ ἰταλικοῦ εἰς τὸ Γερμανικὸν τὸ τοῦ Σάντη ἐπιγραφόμενον πόνημα, «*Viaggio istorico - geografico per una parte della Toscana.*»

Κ' ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ εἰς τὸ ἰταλικὸν τὸ τοῦ Γερμικού,

«Viaggio Sentimentale per la Francia e l'Italia.» Τα δὲ ἀνέκδοτα πονήματα τοῦ σώζεται παρὰ τῷ πολυμαθῇ ἱεροδιδασκάλῳ Κ. Ἀνθίμῳ Μτζαράκη τῷ καὶ σοφῷ συγγραφεὶ τῶν βιογραφιῶν τῶν ἐνδοξῶν ἀνδρῶν τῆς νήσου Κεφαλληνίας.

116. Γρηγόριος, Παιτριάρχης Κωνσταντινουπόλεως. Συνέγραψεν εἰς τὴν ἀρχαίαν φωνὴν σχόλια εἰς τὰ ἡθικά τοῦ Ἀριστοτέλους, ἐκκλησιαστικά, κ.λ. πλὴν οὐδὲν νομίζω ἐξεδόθη.

117. Γρηγόριος, ἱερομόναχος· συνέγραψε « σύνοψιν τῶν θείων καὶ ἱερῶν τῆς ἐκκλησίας δογματῶν » εἰς ὠφέλειν τῶν χριστιανῶν, « Ἐνετίησιν ἀχξβ'· καὶ 1781.

118. Γρηγόριος, Ἀρχιεπίσκοπος· μετέφρασεν εἰς κοινὴν διάλεκτον τοὺς περὶ ἱερασύνης λόγους τοῦ Χρυσόστομου, Ἐνετίησιν 1783.

Δ.

119. Δαβιέτος, Γάλλος Λαζαριστής. Συνέταξε λεξικὸν Γαλλοελληνικὸν ἐπιγραφόμενον, « Dictionnaire Français et Grec Vulgaire, » ἐν Παρίσις 1830.

ἔτι, ἀσκητικὸν τι εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς φωνὴν βιβλιάριον, δ' ἐξέδωκε μὲ Ῥωμαῖκούς· χαρακτηῖρας, αὐτόθι κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος.

120. Δαλλαπόρτας Νικόλαος, ἐκ Κεφαλληνίας, ἱατρός. « Prospetto delle piante che si trovano nell' isola di Cefalonia e che si possono adoperare a titoli di rimedii od alimenti. » ἐν Γενεύῃ 1838.

121. Δακορόνιος Ἀντώνιος, Θεραίος,

ἱερὸς δυτικός. Εξέδωκεν ἄνωγμως ἀσκητικόν τι βιβλίον καλέσας αὐτό· « *Filosofia Christianiki*. » ἐν Ῥώμῃ 1815.

122. Δ α μ α σ κ η ν ὅ ς, Πελοποννήσιος ἱερομόναχος. Εξέδωκεν ἐπιστολῆριον Ἑλληνικόν, ἐν Βενετίᾳ 1815.

Ἔτι, μετεφράσεν εἰς τὴν κοινὴν διάλεκτον τὸ ψαλτήριον. Ἐνετίησιν 1819.

123. Δ α μ ω δ ὁ ς Β ι κ ἑ ν τ ι ο ς, Κεφαλληνεύς. Συνέγραψε βιβλίον ἐπιγραφόμενον, « ἐπίτομος λογικὴ κατ' Ἀριστοτέλην, » Ἐνετίησιν 1759.

124. Δ α ν ι ἡ λ, Πάτριως· ἐχρημάτισε διδάσκαλος ἐν Πάτρῳ, καὶ συνέγραψε γραμματικά.

125. Δ α ν ι ἡ λ, Μοναχός, Πελοποννήσιος. Συνέταξε κατ' ἐπιτομὴν ὀρθοδόξον ὁμολογίαν, Ἐνετίησι, 1801.

126. Δ α ν ι ἡ λ ὁ ἐκ Μοσχάπλεως, Οἰκονόμος καὶ Ἱεροκέρυξ. Συνέταξε λεξικὸν τετραγλωσσον, ἥτοι Ῥωμαϊκὸν Βλαχικὸν, Βουλγαρικὸν καὶ Ἀλβανητικὸν· ἐν ἔτει αὐβ'. ἄνευ τύπου σημειώσεως.

127. Δ α ρ ὕ τ η ς Ζ ή σ η ς, ἐκ Τιρνάβου τῆς Θεσσαλίας, Μετέφρασεν ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ τὸ τοῦ Ρίχεριου Σύγγραμμα τὸ ἐπιγραφόμενον, « Μεγάλα συμβεβηκότα προερχόμενα ἐκ μικρῶν αἰτιῶν » ἢ μετὰφρασις αὕτη ἐξεδόθη ἐν Βιέννῃ τῆς Αὐστρίας τῷ 1819.

Ἔτι ἐξέδωκεν διάφορα ἠθικά καὶ ἀστεία στιχουργήματα αὐτόθι, 1818.

128. Δ α π ὄ ν τ η ς Κ ω ν σ τ α ν τ ῖ ν ο ς, ἐκ Σκοπέλου. Συνέταξε Κάτοπτρον τῶν γυναικῶν, ἢ συλλογὴν ἀνεκδότων περὶ τῆς τῶν γυναικῶν ἀξίας, ἐν λειψίᾳ, 1766.

Ἔτι, μετέφρασεν εἰς τὴν ἀπλὴν διάλεκτον τὸν τοῦ Κυ-
ρίλλου Ἀλεξανδρείας, περὶ ἐξόδου ψυχῆς, καὶ περὶ τῆς
δευτέρας, Παρουσίας, λόγον. Ἐνετίητι, 1763.

Ἔτι, μετέφρασε καὶ ἐστιχούργητε τὸ ἐπιγραφόμενον βι-
βλίον » χρηστοθήεια, περιέχουσα, καὶ διδάσκουσα τοὺς
τρόπους, δι' ὧν ἀποκτῶνται τὰ καλὰ καὶ τὰ εὐτακτα ἦθη
τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, μετὰ προσθήκης λόγων τινῶν,
καὶ ἱστοριῶν, καὶ ὕμνων· αὐτόθι, 1770.

Ἔτι, ἐφιλοπόνητε. α Ἐγκόλπιον λογικόν, τοῦτέστιν
» ὕμνοι εἰς τὴν Πανύμνητον Θεοτόκον καὶ εὐχὰς διὰ στίχων
διαφόρων μετρῶν καὶ μελῶν· αὐτόθι, 1770.

Ἔτι, α ἐπιστολὰς διὰ στίχων ἀπλῶν κατὰ τῆς ὑπερ-
φανίας καὶ περὶ ματαιότητος κόσμου· αὐτόθι, 1776.

Ἔτι, λόγους πανηγυρικοὺς, εἰς ἀπλοὺς στίχους εἰς ἐγ-
κώμιον διαφόρων ἀγίων » αὐτόθι, 1778.

Ἐστιχούργησε πρόσδε, ἐξήγησιν τῆς θείας λειτουργίας
ἐν Βιέννῃ τῆς Αὐστρίας, 1795.

129. Δ ἄ ρ β α ρ η ς Δ η μ ή τ ρ ι ο ς Ν. ἐκ Κλει-
σούρας τῆς Μακεδονίας. Συνέταξεν ἐπιτομὴν φυσικῆς, ἐν
Βιέννῃ 1812.

Ἔτι, εἰταγωγὴν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, ἧς ἡ δευ-
τέρα ἔκδοσις ἐγένετο ἐν Βενετίᾳ, τῷ 1805.

Ἔτι, πόνημα ἐπιγραφόμενον α ὁδηγὸς τοῦ βίου, » ἐν Βιέν-
νῃ, 1812.

Ἔτι, χρηστομάθειαν ἀπλοελληνικὴν, αὐτόθι 1820.

Ἔτι, Τέτταρα μικρὰ ποιημάτια, αὐτόθι 1819.

Μετέφρασε δὲ τοὺς χαρακτῆρας τοῦ Θεοφράστου, αὐτόθι
1815.

Ἔτι, γραμματικὴν ἀπλοελληνικὴν, αὐτόθι, 1809,

Ἔτι, σύντομον γενικὴν ἱστορίαν, αὐτόθι, 1817.

ὑπὸ τὸ τοῦ Δαρβάρεως ὄνομα φέρεται μικρὸν τί προσευ-
χητάριον ἐκδοθὲν ἐν Βιέννῃ τῷ 1838, καὶ διάφορα ἄλλα
πονηράτια.

130. Δ α υ ὶ δ Α. Κύπριος, ἐξέδωκεν γραμματικὴν
τῆς γαλλικῆς Γλώσσης.

131. Δ α υ ὶ δ Ι ο ὺ λ ι ο ς, Γάλλος τὸ γένος. Ἐστάθη
διδάσκαλος τῆς ἐν Χίῳ σχολῆς, καὶ ἐξέδωκεν γραμματικὴν
τῆς Νεοελληνικῆς γλώσσης, ἐπιγραφομένην. « Methode
pour étudier le langue Greque Moderne » ἐν Πα-
ρισίῳ 1821 καὶ 1827.

Ἔτι, παραλληλισμὸν τῆς ἀρχαίας καὶ νεωτέρας Ἑλλη-
νικῆς αὐτόθι.

132. Δ ε - Κ ι γ ἄ λ λ α ς Ι ω σ ῆ φ, ἱατρός (γεννη-
θεὶς ἐκ πατρὸς Θηραίου ἐν Ταϊγανρόλῳ τὴν 16. Μαρτίου
τοῦ 1812. ἔτους.) ὧν μόλις ἔφηθος συνέταξα ἀσκητικὸν τι
βιβλίον σωζώμενον μέχρι τοῦδε, διατελῶν δὲ σπουδάζων
εἰς τὸ ἐν Πάσαις πανεπιστήμειον, ἐρανίσθην γραμματικὴν
τῆς Ἰταλικῆς γλώσσης, ἣτις ἔμεινεν ἀνέκδοτος. Ἔτι, γραμ-
ματικὴν τῆς Ῥωσικῆς γλώσσης ἐπιγραφομένην, « Gram-
matica Elementare della lingua Russa » αὕτη μετ
οὐ πολὺ ἐκδοθήσεται. Μετὰ δὲ τὴν εἰς Θῆραν ἐπάνοδόν μου,
ἔφερα εἰς πέρας, ἣν συνέταττα εἰς Ἰταλίαν, νέαν γραμματι-
κὴν τῆς Λατινικῆς γλώσσης » ἐξέδωκα δὲ, « πίνακα ἱστο-
ρικο-κριτικὸν τῆς Λατινικῆς φιλολογίας, ὅπου γίνεται μνηεῖα
ἐν συνόψει περὶ τῆς βιογραφίας τῶν κατὰ διαφόρους ἐπο-
χὰς ἀκμασάντων Λατίνων ποιητῶν τε καὶ λογογράφων, καὶ

σημείωσις διαφόρων συγγραμμάτων αὐτῶν, μετὰ τὰς ἀπαιτουμένας ἐπ' αὐτῶν ἐπικρίσεις, ἐν Ἀθήναις 1837.

Ἔτι, ἐπιστολὴν πρὸς τὸν νομοῦχτὸν Κ. Ι. Βυῦρον, περὶ τοῦ τέρατος τῆς Ἑρμουπόλεως, αὐτόθι 1834.

Ἔτι, γραμματικὴν φιλοσοφικὴν, ἥτοι λελογισμένην τῆς Ἰταλικῆς γλώσσης, αὐτόθι, 1837.

Ἔτι, Διατριβὴν περὶ ἐμμήνων καὶ χλωρώσεως, ἐν Ἑρμουπόλει, 1838.

Ἑτέραν περὶ Δύσσης, αὐτόθι 1839.

Γραμματικὴν μεθόδικὴν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, αὐτόθι 1839.

Ἔτι, ἱατροστατικὸν πῖνακα τῆς Διοικήσεως Θήρας, αὐτόθι 1838. (α)

Προστούτοις, σύντομον καὶ αὐτοσχέδιον πραγματείαν περὶ φυσικῶν εὐλογιῶν καὶ μάλιστα περὶ τῆς ἐπισκεψάσης ἐπιδημίας κατὰ τὴν νῆσον Θήραν ἐν ἔτει 1840.—41. ἐκδοθεῖσαν κατὰ βυζαντινὴν διαταγὴν, καὶ κατ' ἐγκρίσιν τοῦ Β. ἱατροσυνεδρίου ἐκ τῆς Β. τυπογραφίας, ἐν Ἀθήναις, 1842.

Ἔτι, *Brévi Cenni sulle acque minerali e termali dell' isola di Santorino*, ἐν Σιένη 1841.

(α) Ὁ ἱατροστατικὸς οὗτος πῖναξ, ὡς καὶ οἱ τῶν λοιπῶν τοῦ κράτους ἱπαρχιῶν, αἱ ἐπ' αὐτοῦ συνταχθέντες παρὰ τῶν ἀρμοδίων Διοικητικ. ἱατρῶν ἐδημοσιεύθησαν ἐν παραρτήματι διὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ταχυδρόμου κατὰ τὰ ἔτη 1838 καὶ 1839. Οἰκόμεν δὲ ν' ἀναφέρωμεν ἐνταῦθα τὰ ὀνόματα τῶν συνταξάντων αὐτοῦς ἱατρῶν. Ἀννίος Α. συνέταξε τοὺς πῖνακας τῶν Διοικήσεων Κυναίθης, Ἠλίας καὶ Ἀχαΐας.

Ἀρδουῖνος Π. τῆς Διοικήσεως Σύρου.

Βελισσάριος Γ. τῆς Διοικήσεως Εὐβοίας.

Γαλάτης Σ. Μ. τῶν Διοικήσεων Λακωνίας καὶ Μεσσηνίας καὶ τῆς Ἰποδιοικήσεως Πυλίας.

Εἰς διάφορα ἐγγύωρια καὶ ξένα περιοδικὰ συγγράμματα μάλιστα δὲ εἰς τὸν Ἀσκληπιὸν, τὸν νέον Ἀσκληπιὸν, τὴν ἀποθήκην τῶν ὠφελίμων γνώσεων, τὸ « Bulletin de l'Academie Royale de Médecine de Paris. τὸ Giornale Toscano di Scienze, κ.λ. ὡς καὶ εἰς τινὰς πολιτικὰς ἐγγυώριους ἐφημερίδας ἀπαντῶνται πάμπολλαι ἐπιστημονικαὶ καὶ φιλολογικαὶ διατριβαὶ μου.

Συνέταξα πρόςδε, Ἑλληνοἰταλιστὶ γενικὸν τῆς νήσου Θήρας στατιστικόν, εὖ περιλήψις συνοπτικὴ κατεχωρήθη εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς ἐν Ταρίνῳ βασιλικῆς τῶν ἐπιστημῶν Ἀκαδημίας.

Ἔτι, στοιγεῖα τῆς λογικῆς καὶ ῥητορικῆς, παραδεδότα εἰς τοὺς μαθητὰς τῆς ἐν Θήρᾳ Ἑλληνοσχολῆς.

Ἔτι, Διατριβὴν περὶ τῆς κατὰ τὸ θέρος ἐπικρατοῦσης ἐν Ἑλλάδι Διαρρύθσεως τῶν βρεφῶν, ἥτις καθυπεβλήθη εἰς τὴν ἐπικρίσιν πρῶτον τῆς ἐν Ἀθήναις Ἱατρικῆς ἐταιρείας, νῦν δὲ εἰς τὰς τῶν ἐν Παρίσι τοῖς καὶ ἐν Νεαπόλει Βασιλικῶν Ἱατρικῶν Ἀκαδημιῶν. Αὕτη ἐν καιρῷ τῷ δέοντι ἐκδοθήσεται.

Γεωργιάδης Μ. τῆς Διοικήσεως Φθιώτιδος.

Δεσύλλας Δ. τῶν Διοικήσεων Κορινθίας, Ἰδρας, Ἑρμιονίδος, καὶ Ἀργολίδος.

Καλογερόπουλος Ν. τῆς Διοικήσεως Βοιωτίας.

Καρδινάκης Α. τῆς Διοικήσεως Φωκίδος, καὶ Ἰπποδιοικήσεως Δωρίδος.

Μανούσος Παναγ. τῆς Διοικήσεως Τριφυλίας.

Μπερέτας Φ. τῆς Διοικήσεως Εὐρυτανίας.

Σγαμπέας Ε. Α. τῆς Διοικήσεως Νάξου.

Φωτεινὸς Ν. Α. τῶν Διοικ. Μαντινείας καὶ Λακεδαιμόνος.

Χαιρέτης, τῆς Ἰπποδιοικήσεως Μήλου.

Ἰ. ἡ δὲ Ἰπποδιοικήσεως Μεγαρίδος ἀγνώω τίς τὸν συνέταξε.

Συνέταξα Ἑλληνοῖταλιστὶ « Ἀναλυτικο-συναπτικὸν πίνακα τῶν Ὀρυκτοπηγῶν τῆς Ἑλλάδος. »

Μετέφρασα εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς φωνὴν τὰ περὶ χολέρας μαθήματα τοῦ Γάλλου Βρουσσαιου.

Καὶ ἐσχάτως συνέταξα πόνημα λίαν περὶεργον ἐπιγραφόμενον, « Δοκίμιον Ἐγχειριδίου Ἠθικῆς Θεολογίας. »

133. Δελγᾶυος Ἰ.— Β. Γάλλος τὸ γένος. Ἐξέδωκε μετὰ τοῦ Δ'. Ὀριέντου βιβλίον ἐπιγραφόμενον, « L'Interpréte du Français en Grèce, ou méthode de parler la langue Grecque moderne sans l'avoir apprise, » Ἐν Παρισίοις, 1829.

134. Δελένδας Ἀντώνιος, ἐκ Θήρας. Τούτου σώζεται συντομωτάτη καὶ Ἰταλιστὶ γεγραμμένη χειρόγραφος περιγραφή τῆς τοῦ ἔτους 1707. ἡφαιστιακῆς ἐκρήξεως τῆς Καμμένης.

135. Δελένδας Ἰωάννης Ἀββᾶς, Θηραῖος. Μετέφραζεν εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς φωνὴν τὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας λεξικὸν, ἀλλὰ δὲν ἐπρόφθασε νὰ φέρῃ τὸ ἔργον αὐτοῦ εἰς πέρας.

136. Δέλλα-Δέκιμας, ἡ μᾶλλον Δάλλα-Δέκιμας Ἄγγελος, Ἑπτανήσιος ἰατρός. Συνέγραψεν Ἰταλιστὶ διαφόρους σοφὰς διατριβὰς, καὶ τρίτομον παθολογίαν. Ἐν Πάδουα, 1819.

137. Δέλλα — Ρόκας, ἐκ Σύρου ἱερεὺς καὶ Ἀρχιερατικὸς ἐπίτροπος. Συνέγραψε Γαλλιστὶ βιβλίον ἐπιγραφόμενον, « Traité complet sur les Abeilles, avec une methode nouvelle des les Gouverner, telle qu'elle se pratique à Syra, île de l' Archipel. Précédé d'un Précis historique et économique de cette île. » Ἐν Παρισίοις, 1790.

138. Δέ - Μάθας Κ. Μετέφρασεν εἰς τὴν καθολο-
μηλουμένην τὸν Πίνακα τοῦ Κέβητος, τὸν ὅποιον ἐξέδωκεν
ἐν Βιέννῃ περὶ τὰ τέλη τῆς παρελθούσης ἑκατονταετηρί-
δος, μετὰ προσθήκης Σχεδιάσματος περὶ τῶν καθηκόντων
τῶν πιστευόντων Θεῖαν Πρόνοιαν. Ὁ Πίναξ δὲ οὗτος ἐπε-
ξεργασθεὶς καὶ πλουτισθεὶς ὑπὸ Γεωργίου Πολυμέρη, μετε-
τυπώθη παρ' αὐτοῦ ἐν Ἀθήναις, τῷ 1837.

139. Δε νδρινὸς Προκόπιος Ἀρχιμανδρί-
της· α Ἐγκόλιον ἱερὸν, » ἐν Ναυπλίῳ, 1832.

140. Δεσποτόπουλος, Διδάσκαλος. Μετέφρα-
σε τὴν στοιχειώδη Ἀριθμητικὴν καὶ Γεωμετρίαν τοῦ Λα-
γρανδίου, ἐν Ναυπλίῳ, 1834.

141. Δεχέκιος (Dehéque) Γάλλος τὸ γένος.
Συνέταξεν ἐπιτόμον τι Ἑλληνογαλλικὸν λεξικόν, ἐν Παρι-
σίοις, 1825.

Μετέφρασεν δὲ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν τὸν Συνταγματικὸν
χάρτην, αὐτόθι, 1821.

142. Δημητριάδης Στέφανος, ἐκ Σκιάθου,
ἐξέδωκεν Ἀπανθίσματα τινα· ἐν Βιέννῃ, 1797.

143. Δημητρίεὺς Γρηγόριος, ἱεροδιάκον-
ος· συνεξέδωκε μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του ἱερομονάχου Δανιήλ,
• Γεωγραφίαν νεωτερικὴν » ἐν Βιέννῃ, 1791.

144. Δημητρίεὺς Δανιήλ, ἱερομόναχος.
(βλ. ἀνωτέρω.)

145. Δημήτριος Πελοποννησίος Καριτσιώτης.
• Θύρα μετανοίας. » ἐν Βενετίᾳ 1806.

146. Δημητρίου Γεωργίου, ἐξ Ἀργυροκά-
στρου· συνέταξε γραμματικὴν Ἑλληνολατινικὴν, ἐν Βιέννῃ
1785.

147. Δημητρίου Θωμάς, ἐκ τῆς πόλεως Σια-
τίστης. Συνέγραψεν Ἰταλικὴν γραμματικὴν, ἐν Βιέννῃ αὐτί.

148. Δημητρίου Παῦλος· μετέφρασε τὴν λο-
γικὴν τοῦ Κονδελλάκου, ἐν Βιέννῃ 1801.

149. Δημητρίου Χ. Χ. Χριστόδουλος,
ἀπὸ Τέρπιλλον τῆς Μακεδονίας. Μετέφρασε δράμα ἐπιγρα-
φόμενον, « Λαονίκος καὶ Ξανθίππη, » ἐν Βιέννῃ 1811.

150. Δημοῦσης Ἀλέξανδρος, ἐξ Ἰωαννί-
νων, ἱατρός. « Histoire de quelques affections de la
colonne vertebrale et du prolongement rachidien
de l' encéphale, » ἐν Παρισίοις 1812.

151. Δίδυμος Μανουὴλ Α. Βιζάντιος. Με-
τέφρασε τὸ λεξικὸν τοῦ Christoph.

152. Διογενεΐδης Εὐγ. Μετέφρασεν ἐπιτομὴν
τινα τῆς Ὀθωμανικῆς θρησκείας.

153. Διονυσιάκης. Συνέγραψεν ἱστορίαν τῆς
Βλαχίας.

154. Διονύσιος Μητροπολίτης Ἀνδριανουπόλε-
ως. Ἐφιλοπόνησε διαφόρους ὁμιλίας· Ἐνετίσιν, 1777.

155. Διονύσιος, Ζαχαραῖος, πνευματικός. Με-
τέφρασεν εἰς τὴν κοινὴν διάλεκτον τὰ τοῦ Συμεῶνος τοῦ
νέου Θεολόγου τὰ εὕρισκόμενα, Ἐνετίσιν, 1790.

156. Δονᾶς Ἰωάννης, Κερκυραῖος. Εξέδωκεν ἐν
Βενετίᾳ τῷ 1823. εἰς ἀναίρεσιν κατὰ τοῦ συγγραμματος
τοῦ Ἀββᾶ Κομπανώνη, τοῦ κατὰ τῶν παλαιῶν καὶ νεω-
τέρων Ἑλλήνων συγγραψάντος.

157. Δ' Ὀριέντος. (βλ. Δελαῦρος.)

158. Δοσίθεος, Πατριάρχης Ἱεροσολύμων. Ἐξέ-

δωκε βιβλίον ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν, « Ἐγχειρίδιον κατὰ τῆς Καλῆνικῆς φρενοβλαβίας. » Ἐν Βουκουρεστίῳ αχλ'.

159. Δούκας Στέφανος, διδάσκαλος εἰς τὸ Κουρουτσεσμε. Συνέταξε σειρὰν μαθηματικῶν ἐπιστημῶν. Φυσικὴν. Καὶ Δοκίμιον Αἰσθητικῆς καὶ Ἠθικῆς.

160. Δούκας Ἰώσηπος Μ. Μετέφρασεν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ τὸ τοῦ Ἰουστίου ἐπιγραφόμενον τὸνῆμα, « Ὁ Συμεὼν τῆς Νουτούας » ἐν Παρισίοις, **1818.**

161. Δούκας Κωνσταντῖνος, ἐκ Σιατίστης. Συνέταξε Πρακτικὴν Ἀριθμητικὴν.

162. Δούκας Νεόφυτος, Ἡπειρότης, ἱεροδιδάσκαλος. Συνέγραψε γραμματικὴν τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς, καλέσας αὐτὴν « Τερψιθέα. »

Ἐτι, λεξικὸν τῶν ἐνδόξων ἀνδρῶν ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ Θουκυδίδου, ἐν Βιέννῃ, **1806.**

Ἐξέδωκε Παιδαγωγίαν, αὐτόθι, **1813.**

Ἐτι ἀποθήκην τῶν παιδῶν, αὐτόθι **1814.**

Ἐτι, Διαλόγους καὶ Ἐπιστολάς τινας, αὐτόθι, **1815.**

Μετέφρασε τὸν Θουκυδίδην.

Ἐτι, τὸν Ὀμηρον· ἐν Αἰγίνῃ, **1835.**

Ἐτι, τὴν ἐπιγραφομένην τραγωδίαν τοῦ Σοφοκλέους « Αἶαντος Μαστιγοφόρου. » Ἐν Βιέννῃ **1817.**

Ἐπεξεργάσθη προστούτοις καὶ ἐξέδωκε μετὰ σχολίων διαφόρους ἀρχαίους συγγραφεῖς, μάλιστα τοὺς δέκα Ἀττικοὺς ῥήτορας, ἐν Βιέννῃ, **1812.**

163. Δούκας Στέφανος, ἱεροδιάκονος. Ἐξέδωκε λεξικὸν Γεωγραφικὸν μετὰ τοῦ Ἀρρίανου τὰ περὶ Ἀλεξάνδρου ἀναβάσεως.

164. Δρόσος Δημήτριος. Συνέγραψεν Ιταλιστί τραγωδίας τινας, ἐν Λιθόρνω, 1830.

Ἐτι κατὰ τὸ 1831. εἶχε προκηρύξει τὴν ἐκδυσιν Ἑλληνικῶν τινῶν ποιημάτων του, τὰ ὅποια δὲν γνωρίζω ἂν ἐτυπώθησαν.

165. Δώρας, Ἑπτανήσιος. Ἐξέδωκεν Ἰταλιστί διατριβὴν περὶ ἀρχαίου τινὸς νομίσματος.

166. Δωρόθεος, Μητροπολίτης τῆς Μονεμβασίας. Συνέταξε πόνημα ἐπιγραφόμενον • βιβλίον ἱστορικόν. • Ἐν Βενετίᾳ 1798, καὶ 1814.

Ἐτι, λόγους τινας, οἵτινες δὲν νομίζω νὰ ἐτυπώθησαν.

Ε.

167. Ε. Α. ὁ Β. Δι' κοθ' Ὀμτρην ἀρχαιότητες, καὶ αἱ Κερκυρακαὶ ἀρχαιολογίαι ἐκ τῆς Λατινίδος ἐπὶ τὴν Ἑλληνίδα φωνὴν ἀντιμετακληθεῖσαι ὑπὸ Ε. Α. τοῦ Β. » ἐν Μόσχᾳ, 1804.

168. Ε. Α. Α. ὁ Β. Ὑπὸ τὰ ἀρχικὰ ταῦτα στοιχεῖα ὑπάρχει μετάφρασις τις ἐκ τοῦ Ῥωτσικοῦ, ἱερᾶς τελετουργίας· ἐν Πετροπόλει, αψ' 48'.

169. Ἐλαιὼν Κυριακὸς Ἰωάννου, ἱατρός. Μετέφρασε τὴν τοῦ Λαφονταίνου, μυθιστορίαν τὴν ἐπιγραφομένην, • Κλεομένης. • ἐν Βιέννῃ, 1817.

Ἐτι, μετὰ τοῦ ἱατροῦ Σπαθῆ, τὴν γημεῖαν τοῦ Βρανθόμου.

170. Ἐλευθεριάδης Θεμιστοκλῆς, Μ'. Ἐξέδωκε συλλογὴν τραγωδιῶν καὶ κωμωδιῶν, ἐν Ἐρμούπολει, 1835.

171. Ἐμμανουὴλ Γεώργιος, ἐκ Τενέδου, Μετέφρασε τὸ τοῦ Γάλλου Μοντεσκίου σύγγραμμα, «περὶ τῆς μεγαλειότητος καὶ πτώσεως τῶν Ῥωμαίων, » καὶ ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ περὶ τοῦ θανάτου τοῦ Ἄβελ.

172. Ἐμποροκομήτης Χριστόφορος, ἐξ Ἰωαννίνων, ἱεροδιδάτκαλος. Συνέγραψεν αἰγχειρίδιον περὶ τῆς τοῦ παναγίου πνεύματος ἐκπορεύσεως· » ἐν ἔτει ἀψκή. ἄνευ τόπου σημειώσεως.

173. Ἐξηνταβελόνης Γεώργιος, Χῖος, ἱατρός. Συνέγραψε λογικὴν καὶ ἠθικὴν πραγματείαν.

174. Ἐρκουλίδης Α. Ἐξέδωκεν εἰσαγωγὴν εἰς τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν.

175. Ἐστιότης Κωνσταντῖνος, ἀπὸ Τρίκαλα τῆς Θεσσαλίας, ἱατρός. Συνέγραψε Γαλλιστὶ διατριβὴν τινα περὶ αἱμοραγιῶν, ἐν Παρίσις, 1827.

176. Εὐανθία Ν. ἐξ Ἄνδρου, ἀδελφὴ τοῦ Θεοφίλου Καίρη. Μετέφρασε τὸ τοῦ Γάλλου Βουίλλου ἐπιγραφόμενον βιβλίον, « Συμβουλαὶ πρὸς τὴν θυγατέρα μου, » ἐν Κυδωνίαις, 1820.

177. Εὐγένιος, ἀρχιεπίσκοπος πρώην Σλαβωνίου, καὶ Χερσῶνος. ὑπὸ τὸ ὄνομα αὐτοῦ φέρεται ἐπιστολή τις ἐκδοθεῖσα ἐν Τεργεστῷ, τῷ 1797.

178. Εὐδαίμο-Ἰωάννου Ἀνδρέας, Κυδωνιεὺς, δόκτωρ τῆς θεολογίας. Συνέγραψε βιβλίον ἐπιγραφόμενον, « De Antichristo » ἐν Ῥώμῃ 16. . . ἕτερον ἐπιγραφόμενον, « Parallelum torti ac tortoris. » Καὶ τινα ἄλλα.

179. Εὐθυμιάδης Γεώργιος, ἐξ Ἀμπελα-

κίων Ιατρός. Μετέφρασεν ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ ἐν βιβλίον
40ικόν.

180. Εὐθυμίου Βασιλείου, Ι. Π. Μετέφρα-
σεν ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ σύνυψιν ὅλων τῶν ἐλευθερίων τεχνῶν
καὶ ἐπιστημῶν, ἧς ἡ δευτέρα ἔκδοσις ἐγένετο ἐν Βιέννῃ, τῷ
1819.

Ἔτι, συνοπτικὴν τῆς Ἑλλάδος ἱστορίαν, αὐτοῖ, 1807.

Συνέταξε δὲ καὶ γραμματικὴν τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς,
αὐτοῖ, 1811.

Ἔτι, σοιχεῖα τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, αὐτοῖ, 1812--13.

181. Ε. Φ. Ὑπὸ τ' ἀρχικὰ ταῦτα στοιχεῖα σώζεται
βιβλιάριον ἐπιγραφόμενον, α δοκίμιον περὶ πατριωτισμοῦ
πρὸς τοὺς κατοίκους, τῶν Ἰονικῶν ἐπτὰ Νήσων, ὃ ἐν Φιλα-
δελφίᾳ, 1817.

Z.

182. Ζαθεΐρας Γεώργιος. Συνέγραψε διάφο-
ρα πονήματα, μάλιστα τὴν ἱστορίαν τῶν πατριαρχῶν τῆς
Κωνσταντινουπόλεως καὶ πόνημά τι ἐπιγραφόμενον, «Θέα-
τρον Ἑλληνικόν, ὃ ὅπου ἀναφέρει τὴν ἐκλογὴν τῶν πε-
παιδευμένων τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τῆς τοῦ Ῥωμαίου βασι-
λείου πτώσεως μέχρι τοῦ 1804 ἔτους.» Τὸ πόνημα τοῦτο,
ὃ ἦτον εὐχρὴς ἔργον, νὰ τυπωθῇ, ὑπάρχει παρὰ τῷ Κ. Φαρ-
μακίδῃ.

183. Ζαλίκης, ἢ Ζαλικογλους Γρηγό-
ριος, Θεσσαλονικεύς. Μετέφρασε τὸ τοῦ Ρουσσῶ, «κοι-
νωνικὸν σύνθημα.» ἐν Παρίσι, 1828.

Συνέταξε καὶ λεξικὸν Γαλλο-Ἑλληνικόν, ὃ ἐπαυξήθη

ἀπὸ Γ. Γενναδίου, μετετυπώθη ἐν Ἀθήναις, τῷ 1837.

181. Ζαλλόνης Μαρκο-Φίλιππος, Τήνιος, ἱατρός. « Vayage a Tine, » ἐν Παρισίαις, 1809.

Ἔτι, « Essais sur les Fanariotes, » ἐν Μασσαλία 1824. Τοῦτο μετεφράσθη, παρ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου νομίζω, εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς φωνήν.

Ἔτι, διαιτριβὴν περὶ Ἄθμητος, ἐν Παρισίαις 1809.

185. Ζαμπέλιος Ἰωάννης, Λευκάδιος. Συνέγραψε τραγωδίας τινες, ἐξ ὧν ἐξεδόθη ἡ ἐπιγραφομένη, « Τιμολέων. » Ἐν Βενετίᾳ, 1818.

186. Ζαρζούλης Νικόλαος. Μετέφρασε τὴν Ἀριθμητικὴν τοῦ Οὐολφίου.

187. Ζαφάρας Σπυρίδων, ἐκ Κεφαλληνίας, ἱεροδιάκονος. Μετέφρασεν ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ τὸ ἐπιγραφόμενον βιβλίον, « Τοῦ ναυκλήρου Ἐφημερινὴ εἰς τὸ » πείλαγος πρᾶξις. » Ἐν Κωνσταντινουπόλει, 1803.

188. Ζηνόβιος, μαθητὴς Αἰέμπρου τοῦ Φωτειάδου. ἔχομεν ἐξ αὐτοῦ ἓνα στοιχατμὸν παλαιᾶς μετρικῆς.

189. Ζήσσης Δημήτριος. Μ. ἱατρός. « Des » anomalies catameniorum » Herbioli, 1836.

190. Ζιγαδηνός Εὐθύμιος, μοναχός. Ἐξέδωκε, κ.λ. τὴν δογματικὴν Πανοπλίαν Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ. Ἐν Τεργεσῦστῳ, 1710.

191. Ζυγομαλάς Θεοδόσιος, Πρωτοπατρίης. Συνέγραψε διάφορα, ἃ ἐξεδόθησαν ἐν Βασιλείᾳ, τῷ 1578.

192. Ζωντανός Π. ἱατρός. Μετέφρασεν (Βιβλίον περὶ τῆς τῶν κορασίων ἀνατροφῆς, ἐν Ἐρμουπόλει, 1836.

Η.

193. Ἡ λ ι ά δ η ς Θ ε ο δ ό σ ι ο ς Μ ε ν α σ ε ύ ς. Μετέφρασε τὴν χημικὴν φιλοσοφίαν τοῦ Γάλλου Fourcroy, ἐν Βιέννῃ, αὐβ'.

194. Ἡ λ ι ά δ η ς Μ ά ν α σ σ ή ς. Ἐξέδωκεν ἐγκωμιαστικόν τινα λόγον, ἐν Λειψία, 1781.

195. Ἡ π ί τ η ς Π ε τ ρ ά κ η ς. Κ. Π. ἰατρός. Συνέταξε βιβλίον ἐπιγραφόμενον, α λοιμολογία, ἡ περὶ τῆς πανώλης, προφυλάξεως καὶ ἐξολοθρεύσεως αὐτῆς, » ἐν Βιέννῃ, 1816.

Εἰς αὐτὸν ἀποδίδεται καὶ τὸ ἐπιγραφόμενον φυλλάδιον, « Περί τῆς εἰς Πόρον πανώλης, ὑπὸ Β. Ι. Κιζτίτη, » ἐν Ἀθήναις, 1837.

196. Ἡ σ α τ ο ῦ Ἀ λ. Ἐξέδωκε καλλιγραφίαν.

Θ.

197. Θ ε ο δ ό σ ι ο ς Μ ι τ υ λ η ν α ί ο ς. Ἐξέδωκε ναυτικὴν τινα πραγματείαν.

198. Θ ε ι α χ α ρ ό π ο υ λ ο ς Γ ε ώ ρ γ ι ο ς, Πελοποννήσιος. Συνέγραψε σύντομον φυσικὴν ἱστορίαν.

199. Θ ε ο δ ώ ρ η τ ο ς ἐπίσκοπος Κύπρου. Τούτου ἔχουмен ἐξήγησιν τοῦ ψαλτηρίου, Ἐνετίησιν, αχλβ'.

200. Θ ε ο τ ό κ η ς Ἀ ν δ ρ έ α ς, Κερκυραῖος, « Ἐρρανος πολλῶν ὠφελίμων θεολογίας τε καὶ ἠθικῆς, ἐρανισθεὶς αὐτολεξὶ ἀπὸ τῆς παλαιᾶς καὶ νέας ἀγίας γραφῆς » ἐν Κερκύρα, 1817.

201. Θ ε ο τ ό κ η ς Ν ι κ η φ ό ρ ο ς, Ἀρχιεπίσκοπος Ἀστραχανίου καὶ Σταυρουπόλεως. Συνέγραψε γεωγραφίαν φυσικὴν.

Ἔτι, στοιχεῖα μαθηματικῶν, ἐν Μόσχᾳ, 1798.

Ἔτι, Κυριακοδρόμιον, ἥτοι λόγους ἐκκλησιαστικοὺς, αὐτόθι, 1796.

Ἔτι, στοιχεῖα φυσικῆς φιλοσοφίας, ἥτοι φυσικὴν πειραματικὴν.

Ἔτι, ἀπολογίαὶν περὶ τῆς καινῆς Διαθήκης κατὰ τοῦ Βολτέρου, ἐν Βιέννῃ, 1794.

Ἔτι, σχόλια εἰς τὸ Πεντάτευχον, τὸ βιβλίον τῶν βασιλέων, καὶ τοῦ Ἰώβ.

202. Θεόφιλος, Καμπανίας ἐπίσκοπος. Ἐγραψε βιβλίον ἐπιγραφόμενον, « Ταμεῖον ὀρθοδοξίας. » Ἐνετίησιν 1804.

203. Θεοχαρόπουλος Γεώργιος. Πατρεύς. Μετέφρασε τὴν νέαν Γαλλογραμματικὴν τοῦ Νοέλου καὶ Χαψύλου, ἐν Ἀθήναις, 1838.

204. Θεοχαρόπουλος Φ. Ἐξέδωκε Γαλλιστὶ γραμματικὴν ἐπιγραφομένην, « Grammaire Grecque universelle, ou methode pour etudier la langue Grecque ancienne et moderne, » ἐν Παρισίοις, 1830.

Ἔτι, Exposition abrégé de la prononciation Grecque et de l'orthographe, αὐτόθι, 1829.

Ἐξέδωκε πρόςδε τοὺς διαλόγους τοῦ Φενηλῶνος Γαλλο-Αγγλο-Ελληνιστὶ, αὐτόθι, 1828.

Μετέφρασε δὲ εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς φωνὴν τὴν Γαλλικὴν τοῦ Λετελιέρου γραμματικὴν, αὐτόθι, 1827.

205. Θερσιανὸς Γεώργιος, ἱατρός. Συνέγραψεν Ἰταλιστὶ ἱατρικὸν τι πόνημα, οὗ ὁ πρῶτος τόμος ἐτυπώθη ἐν Βωννίᾳ, τῷ 1824.

ἔτι, περὶ χολέρας διατριβὴν, Ἰταλιστὶ ὡσαύτως γεγραμμένην, ἐν Κερκύρα, 1831. καὶ τινα ἄλλα.

206. Θησεύς Νικόλαος, Κύπριος. Ἐξέδωκε τὴν τοῦ Ὀμήρου παράφρασιν τοῦ Θεοδώρου Γαζῆ, μετοχευσας αὐτὴν ἐκ τοῦ ἰδίου ἰδιοχείρου τοῦ Γαζῆ.

207. Θωμᾶς Ῥώδιος. Μετέφρασε τὰς ἐλεγείας τοῦ Ὀβιδίου, καὶ τινα ἐκ τῶν τοῦ Μεναττατίου ποιημάτων.

208. Θωμᾶς Π. Φ. Ἐκ Παρισίων Καπουκίνος. Συνέταξε νέαν μέθοδον τῆς ἀπλογραϊκῆς γλώσσης, εἰς τρεῖς γλώσσας γεγραμμένην, ἐν Παρισίοις, 1709.

I.

209. Ἰαννακόπουλος Πέτρος. Συνέταξε γραμματικὴν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, ἐν Τεργεστίῳ 1820.

210. Ἰγνάτιος, μοναχός, Ἡπειρώτης. Ἐξέδωκε διατριβὴν εἰς ἀπάντησιν τοῦ Ἀρχιμ. Ἀποστολίδου, ἐν Ἀθῆναις, 1837.

211. Ἰερόθεος, Βυζάντιος· συνέγραψέ τι.

212. Ἰερόθεος, ἱερομόναχος Ἰβηρίτης. Μετέφρασεν εἰς τὴν ἀπλὴν διάλεκτον τοὺς λόγους τοῦ ὁσίου Ἐφραίμ τοῦ Σύρου, καὶ μερικοὺς βίους ἁγίων τινῶν, Ἐνετίῃσιν, 1721.

213. Ἰεροσόλυμος Ἰωάννης, ἐκ Κεφαλληνίας, ἀρχιμανδρίτης καὶ ἱεροκλήρυξ. Ἐξέδωκε βιβλίον καλούμενον «μυρίπνοον» περιέχον παρακλητικὰς ακολουθίας, ἐν Κωνσταντινουπόλει, 1808.

214. Ἰ. καὶ Μ. ὑπὸ τὰ ἀρχικά ταῦτα γράμματα ἐξεδόθη ὁ νόμος τῶν ὑποθηκῶν, κ. λ. μετὰ σημειώσεων, ἐν Ἀθῆναις, 1838.

215. Ἰσχεντέρης Δ. Ν. Βυζάντιος. Μετέφρασεν

ἐκ τοῦ Γολλικοῦ τὴν μυθιστορίαν, αὐτὰ περὶ τὸν Σα-
δίκην ἢ τὴν εἰμαρμένην, ἐν Παρίσις, 1819.

216. Ἰωανᾶς ἱερομόναχος. Μετέφρασε κοινῶς με-
τὰ τοῦ Ἀσάνη τὴν ἀλγεβρὰν τοῦ Γάλλου Καίλλου, ἐν Βε-
νετίᾳ, 1797. Καὶ προσέτε τὰς κωνικὰς τομὰς τοῦ Γράντη.

217. Ἰωαννίδης Σμυρναῖος. Μετέφρασε τὴν
ἀστρονομικὴν γεωγραφίαν τοῦ Bezout, ἐν Παρίσις, 1825.

218. Ἰωαννίδης, Ν. Εξέδωκε συλλογὴν τῶν τοῦ
Ἀρείου Πάγου ἀποφάσεων, μετὰ προσθήκης πινάκων τῶν
τῆς Ἑλλ. Νομοθεσίας ἄρθρων, ἐν Ἀθήναις 1837.

219. Ἰωάννου Μάνθρος, ἐξ Ἰωαννίνων, Συνέγρα-
ψε διὰ στίχων βιβλίον καλούμενον, «συμφορὰ καὶ αἰχμα-
λωτὶς Μωρέκας, » ἐν Βενετίᾳ 1809.

220. Ἰωάννου Σέργιος, ἱατρός. Συνέταξε αὐτῇ
ματιάν ἱστρικῆς. » ἐν Κωνσταντινουπόλει 1818.

221. Ἰωάσαφ, ἱεροκέρυξ. Συνέταξε διδασχάς.

Κ.

222. Καθάδιος Μακάριος, Ἀρχιμανδρίτης, Κε-
φαλλην. Εξέδωκε παραινετικὸν τινα λόγον. Ἐνετίῃσιν
1802.

223. Καθάδιος ἱερεμίας, ἱεροδιδάσκαλος.
Συνέγραψε πανηγυρικὸν τινα λόγον, ἐν Λειψίᾳ 1766.

224. Κάβρας Ζήσης, ἐξ Ἀμπελακίων ἱατρός.
Συνέδραμεν τὸν Κωνσταντᾶ εἰς τὴν μετάφρασιν τῆς ἱστο-
ρίας τοῦ Μελλιότου· μετέφρασε τὰ στοιχεῖα τοῦ Ἑκλέρου,
καὶ μίαν φυσικὴν δημῶδη.

225. Καγκελάριος Ἀλέξανδρος. Μετέ-
φρασε τὴν παλαιὰν τοῦ Ρολλίου ἱστορίαν, Ἐνετίῃσιν, αψν

226. Καγκελλάριος Γεώργιος. Μετέφρασεν ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ τὸν βίον Πέτρου τοῦ Μεγάλου, Ἐνετίησιν, ἀψλζ'.

227. Καήρης Θεόφιλος, ἐξ Ἄνδρου. Συνέταξε σειρὰν φιλοσοφίας, ἣν παρέδωκεν εἰς τὸ αὐτοῦ Ὀρφανοτροφεῖον.

228. Κακαβέλας Γεράσιμος, ἱεροκέρυξ. Ἐξέδωκεν ἱστορικόν τινα λόγον. Ἐνετίησιν, 1689.

229. Κακαβέλας Ἱερεμίας, ἱεροκέρυξ. Συνέταξε λόγους, οἵτινες ἔμειναν ἀνέκδοτοι.

230. Καλαγάνης Γρηγόριος, ἐκ Μιτυλήνης ἱεροδιάκονος. Μετέφρασεν ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ ἱστορίαν τῆς παλαιᾶς Γραφῆς, ἐν Βιέννῃ, 1819.

231. Καλαμογδάρτης, ὑπάλληλος. Μετέφρασε μετὰ τοῦ Χριστοπούλου τὰς τελευταίας ἐπιστολάς τοῦ Ὁρτης. ἐν Ἀθήναις, 1837.

232. Κάλβος Α. Ἰωαννίδης. Μετέφρασεν ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς κοινὴν διάλεκτον βιβλίον τι τῶν δημοσίων προτευχῶν καὶ τῆς ὑπηρεσίας τῶν Μυστηρίων, καὶ ἄλλων Ἐκκλησιαστικῶν θεσμῶν καὶ τελειῶν, τῆς Ἀγγλικῆς Ἐκκλησίας, ἐν Λονδίνῳ 1820.

233. Κάλβος, Ἐπτανήσιος. Ἐξέδωκε ποιήματά τινα, ἐν Γενεύῃ, 1824, καὶ ἐν Παρισίοις, 1826.

234. Καλλιμάκη Εὐφροσύνη, θυγάτηρ τοῦ ἡγεμόνος. Μετέφρασεν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ διάφορα ποιήματα, τὰ ὅποια ὅμως ἔμειναν ἀνέκδοτα.

235. Καλλιρόης Γ. Ἐξέδωκε Διαιτητικὴν, κατὰ τὸ 1829.

236. Καλλονᾶς Γαβρ. Ἄνδρις. Ἐξέδωκε παι-
δαγωγίαν ἢ περὶ ἀνατροφῆς παιδῶν, ἐν Βιέννῃ, 1800.

237. Καλλονᾶς Μελέτιος, Κρής, καθη-
γούμενος τῆς ἐν Κυθηρίᾳ μονῆς τοῦ Ἀγκαράνθου. Μετήνεγ-
κεν εἰς τὴν ἀπλὴν γλῶσσαν τοὺς ΚΔ'. οἵκους τῆς ὑπερᾶ-
γίας Θεοτόκου, Ἐνετίησιν, 1695.

238. Καλλούδης Ἀρσένιος, Κρής, ἱερομό-
ναχος καὶ διδάσκαλος τοῦ ἐν Παταξίῳ Κωττονιανοῦ φρον-
τιστηρίου. Ἐξέδωκε « προσκυνητάριον τῶν ἱερῶν τόπων
ὅπου εὐρίσκονται εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν Ἰερουσαλὴμ, » Ἐνε-
τίησιν, αχπγ'.

239. Κάλφογλους. Ἐφιλοπύνησε ποιήμα-
τά τινα.

240. Κανέλος Στέφανος, ἰατρός. Μετέ-
φρασεν ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ βιβλιάριον κατ' ἐρωταπόκριτιν
περὶ διαφόρων ἀναγκαίων πραγμάτων, ἐν Ναυπλίῳ, 1830.

241. Καντεμῆρος Δημήτριος, Ὀσπα-
δάρος. Συνέγραψεν ἱστορίαν τῶν Ὀθωμανῶν ἐν τῇ Λατινίδᾳ
φωνῇ.

242. Καντεμῆρος Ἰωάννης Δημητρίου
Κωνσταντίνου, Βοεβόδας. Εἰς αὐτὸν ἀποδίδεται
τὸ ἐπιγραφόμενον βιβλίον. « κρητῆριον ἢ διάλεξις τοῦ
σοφοῦ μετὸν κόσμον, ἢ κρίσις τῆς ψυχῆς μετὸ σῶμα, »
ἐν Ἰασίῳ, 1698.

243. καὶ 244. Καπετανάκοι Μανουὴλ,
καὶ Κυριακὸς, ἀδελφοί. Οὗτοι μετέφρασαν ἐκ τοῦ
Γερμανικοῦ τὴν τοῦ Γασπάρεως γεωγραφίαν, ἐν Βιέννῃ
1819.

θέτης. Ἐξέδωκεν « ἐγχειρίδιον περί τινων ἀποριῶν καὶ λύσεων, ἢ περί ἐξετάσεως καὶ ἐπιβεβαιώσεως ἀναγκαίων τινῶν τῆς ἐκκλησίας δογματικῶν, ὃ ἐν τῇ μονῇ τοῦ Συναγώγου, αχλζ' ».

258. Κ α σ ι μ ἄ τ η ς Π έ τ ρ ο ς, Κερκυραῖος, Ιατρός. « Στόχασες ὠφελιμώτατες διὰ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ φόβου τοῦ Θεοῦ, κ.λ. καὶ ἄλλη περὶ ἐξομολογήσεως. Ἐνετίησιν, αψιή. »

259. Κ α σ κ ἄ μ π α ς. Μετέφρασεν ἐκ τοῦ Ῥωσικοῦ διαλόγους τινὰς, ἐν Πετροπόλει, 1802.

160. Κ α τ α ρ ζ ῆ ς, Δικηγόρος. Συνέγραψε δύο πραγματείας περὶ τοῦ ἀπλῶς ἢ χυδαῖκῶς γράφειν καὶ γραμματικὴν τῆς κοινῆς γλώσσης, πλὴν δὲν ἐδημοσιεύθησαν.

Οὗτος δὲ ἦν θεμελιωτὴς τοῦ χυδαῖκῶς γράφειν συστήματος. (Ὁρ. τὸν πρόλογον τῆς ἡμετέρας 'Ελληνικῆς γραμματικῆς.)

261. Κ α τ ή φ ο ρ ο ς Ἀ ν τ ώ ν ι ο ς, Ζακύνθιος, ἀρχιπρεσβύτερος. Ἐξέδωκε γραμματικὴν τῆς 'Ελληνικῆς γλώσσης, Ἐνετίησιν, 1795.

Ἔτι, συνέγραψεν Ἰταλιστὶ τὸν βίον Πέτρου τοῦ Μεγάλου.

Ἔτι, μετέφρασεν ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ τὴν ἱστορίαν τῆς παλαιᾶς καὶ νέας Διαθήκης, αὐτόθι, αψλζ'.

262. Κ α υ σ ο κ α λ ι β ί τ η ς Ν ε ό φ υ τ ο ς, Πελοποννήσιος, διδάσκαλος. Συνέγραψε γραμματικὴν τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς γλώσσης, ἣς ἐπιτομὴν ἐξέδωκεν Ἀθανάσιος ὁ Πάριος.

Ἔτι, Θείας τινὰς ἀκολουθίας, ἐν Λειψία τῆς Σαξωνίας, 1775.

263. Καφηρεὺς Σπυρίδων. Ἐξέδωκε, α Δοκίμιον περὶ τῶν ἀρετῶν καὶ πράξεων τοῦ Δημοσθένους, » ἐν Κερκύρα, 1820.

264. Κελεστίνος ὁ Ρόδιος. Συνέγραψεν ἐπιστολήν τινα ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν, α ἡ ἀθλιότης τῶν δοκησιόφων· ἦτοι ἀπολογία ὑπὲρ τῆς πίστεως τῶν Χριστιανῶν, πρὸς ἀναίεστους τινῶν φιλοσοφικῶν ληρημάτων. » ἐν Τεργέστω, 1793.

265. Κεφαλαῖς Νικόλαος, Ἐπτανήσιος, Ἐξέδωκεν ὁδηγίαν καὶ νομοθεσίαν θαλάσσιον, ἐν Βιέννῃ, 1807, καὶ 1817.

Ἔτι, ναυτικὸν χάρτην τῆς Μαύρης Θαλάσσης, αὐτόθι, 1807.

Ἔτι, τρεῖς ὁμοίους τῆς Μεσογείου, ἐν Κεφαλληνία, 1818.

Ἔτι, πίνακκα χωρογραφικὸν τοῦ Θρακικοῦ Βοτφόρου, ἐν Λονδίῳ. . .

Ἔτι, ἐπιστολήν τινα πρὸς τὴν Ἰονικὴν Διοίκησιν ἀπευθυνομένην, ἐν Παρίσις, 1818.

Ἔτι, μικρὰς τινὰς διατριβὰς Ἰταλιστὶ γεγραμμένας καὶ περιγραφὴν τῆς κατὰ τὰς Ἰνδίας πόλεως Βενάρης, ἐν Λιόρνῳ, 1826.

266. Κεφαλαῖς Χρύσανθος, Κεφαλήν, ἱεροκῆρυξ. Συνέταξε λόγους, οἵτινες σώζονται ἀνέκδοτοι.

267. Κιγάλας Ματθαῖος, Κύπριος, ἱερεὺς. Συνερανίσθη καὶ ἐξέδωκεν εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς φωνήν, σύνοψιν διαφόρων ἱστορικῶν, ἀρχομένην ἀπὸ κτίσεως Κόσμου, καὶ λήγουσαν ἕως τῆς ἐποχῆς του. Ἐνετίησιν, αχλζ'.

Συνέταξε πρόσδε. « Συνταγμάτιον περιέχον κανόνας τε καὶ εὐχὰς ἰασηρίου· εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον, ὡς αὐτόθι, ἀρχά.

268. Κλάδος Ἰπποκράτης, ἱατρός. Ἐξέδωκεν ἐφετηρίδα τοῦ βασιλείου τῆς Ἑλλάδος διὰ τὸ ἔτος 1837, ἥτις κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ἐτυπώθη, ἐν Ἀθήναις.

269. Κλάδος Ἰωάννης, ἱατρός, πατὴρ τοῦ προλαβόντος. Ἐξέδωκε διατριβὴν τινα περὶ χολέρας, ἐν Ἀθήναις, 1836.

270. Κλεόβουλος Γεώργιος. Συνέταξε πόνηρα πραγματευόμενον περὶ ἀλληλοδιδασκτικῆς μεθόδου.

271. Κοδρικᾶς Παναγιώτης, Ἀθηναῖος. « Μελέτην εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, » ἐν Παρισίοις, 1808.

Μετέφρασε δὲ καὶ τὸ ἐπὶ τῆς πληθοῦς τῶν κόσμων πόνημα τοῦ Γάλλου Φονγενέλου, ὃ καὶ ἐξέδωκε μετὰ σημειώσεων, ἐν Βιέννῃ τῆς Αὐστρίας, 1794.

Συνέγραψεν ἐπιστολὴν τινα ἀπειθυνομένην πρὸς τοὺς ἐκδότας τοῦ λογίου Ἑρμοῦ, ἐν Παρισίοις, 1818.

272. Κοζίτζκης Γρηγόριος. Μετέφρασεν εἰς τὸ Λατινικὸν μετὰ τοῦ Μοθωνίου τὸ τοῦ Μηνιάτου ἐπιγραφόμενον σύγγραμμα, « πέτρα σκανδάλου, » Ἐνετίησιν, ἀψνέ.

273. Κοκκινάκης Κωνσταντῖνος, Χίος. Μετέφρασεν ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ τὸ τοῦ Βάβου ἐπιγραφόμενον δράμα, « οἱ Στρελίτσοι. » ἐν Βιέννῃ, 1818.

Ἔτι, τὸν *Ταρτουφον*, κωμωδίαν τοῦ Μολιέρου, αὐτόθι, 1815.

ἔτι δὲ ἐξέδωκεν ἱστορίαν τοῦ ἐμπορίου.

274. Κοκκῶνης Ι. Π. Πελοποννήσιος. Μετέφρασεν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ τὴν περὶ φυσικοῦ δικαίου διδασκαλίαν τοῦ Φριτότου, ἐν Ἀθήναις, 1836.

Συνέγραψε δὲ καὶ πόνημά τι περὶ πολιτειῶν, τοῦ ὁποίου ἐφάνησαν μόνον δύο τόμοι. ἐν Παρισίοις, 1828.

275. Κόμα Δοσίθεος, ἱερομόναχος, ἐκ Τρίκκης. Συνέταξε λεξικὸν Ἑλληνο - Ῥωσικο - Γαλλικόν. ἐν Μόσχᾳ, 1811.

276. Κομμητᾶς Στέφανος, ἐκ Φθίης. Συνέγραψε σειρὰν παιδαγωγικῶν μαθημάτων, ἐν Βιέννῃ, 1814.

ἔτι, πρακτικὴν γραμματικὴν τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς γλώσσης, αὐτόθι, 1800.

277. Κομνηνὸς Ἄνθιμος, ἐπίσκοπος Κυκλάδων. Συνέταξε διὰ στίχων πόνημα ἐπιγραφόμενον, « ὀρθόδοξος διδασκαλία, » ἐν Ἀθήναις, 1837.

278. Κομνηνὸς Ἰωάννης, ἱατρός. Ἐξέδωκε « προσκυνητᾶριον τοῦ ἀγίου ὄρους Ἄθωνος, » τούτου ἡ δευτέρα ἐκδοσις ἐγένετο ἐπιμελείᾳ τοῦ ἱεροδιακόνου Ἰγνατίου Κεμίζου, Ἐνετίῃσι, 1742.

279. Κομνηνὸς Παπαδόπουλος Νικόλαος, ἱερεὺς τοῦ δυτικοῦ δόγματος. Συνέγραψε περὶ τῆς τοῦ παναγίου πνεύματος ἐκπορεύσεως.

280. Κονδὸς Σ. Κερκυραῖος, Δικαστής. Ἐξέδωκε « καθολικὴν ἱστορίαν παλαιάν τε καὶ νέαν. » ἐν Παρισίοις, 1819.

281. Κόναφλος Δ. « Θεωρητικὴ μέθοδος τοῦ χοροῦ, » ἐν Αἰγίνῃ 1835.

282. Κονταράτος Νικήτας, Πάριος. Μετέφρασε τὸ συντακτικὸν Θεοδώρου τοῦ Γαζή, Ἐνείγησιν, 1802.

283. Κοντογόνης Κωνσταντῖνος, Καθηγητὴς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ. Συνέταξεν ἐπιτομὴν Ἑλληνικῆς μυθολογίας, ἐν Ἀθήναις, 1837.

284. Καποδίστριος Ἰωάννης, Κερκυρῆς, Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος. Τούτου σώζονται πάμπολλα ἐπὶ διαφορῶν πολιτικῶν τε καὶ οἰκιακῶν ἀντικειμένων ἐπιστολαί, ἅπασαι Γαλλιστὶ γεγραμμέναι.

285. Κοντὸς Πολυζῶης, Ἱερύς. Μετέφρασε τὴν οἰκιακὴν ἱατρικὴν τοῦ Ἀγγλοῦ Βυχάνου.

Συνέταξε δὲ καὶ βιβλίον ἐπιγραφόμενον, α ποικίλη διδασκαλία, ἥτοι ἀλφαβητάριον εὐμαθείας· ο ἐν Βιέννῃ, 1818.

Ἔτι, ὕμνον τινι πρὸς τὸν Βοεβόδαν Ἀλεξ. Ὑψηλάντην, αὐτόθι, 1805.

286. Καραῆς Ἀδαμάντιος, Χίος, ἱατρός. Μετέφρασεν ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ τὸ, α περὶ ἀμνηστιαμάτων καὶ ποινῶν ο πόνημα τοῦ Βεκκαρίου, ἐν Παρισίοις 1802.

Ἔτι, τὴν ὀρθόδοξον διδασκαλίαν τοῦ Πλάτωνος, ἐν Κερκύρα, 1827.

Ἔτι, ἐκ τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς εἰς τὴν Γαλλικὴν, τὸ περὶ ἀέρων, τόπων καὶ ὑδάτων πόνημα τοῦ Ἱπποκράτους, ἐν Παρισίοις, 1800.

Ἔτι, ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ εἰς τὸ Γαλλικὸν τὴν τῆς ἱατρικῆς ἱστορίαν τοῦ Βλαχίου, αὐτόθι.

Ἔτι, τὸν Στράβωνι εἰς τὸ Γαλλικὸν, αὐτόθι, 1805.

Ἔτι, ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ εἰς τὸ Γαλλικὸν τὴν ἰατροτε-
νικὴν τοῦ Σελλου, ἐν Μονπελλιέρῳ, ἔτος Γ'. (1787.)

Μετέφρασε πρόσδε εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς φωνὴν τὴν πρὸς τὸν
Πάπην Ιούλιον τριῶν ἐπισκόπων, ἐπιστολὴν, ἐν Παριτίοις,
1820.

Συνέγραψε διάφορα πονήματα, ὧν ἡ συλλογὴ γνωρίζεται
ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν « τὰ Ἄτακτα, » καὶ ἐκτος τούτων διά-
φορα ἄλλα.

Ἔτι, τὴν ἐκυτοῦ βιογραφίαν, ἐν Σύρῳ, 1836.

Εξέδωκε πρόσδε καὶ συλλογὴν ἀρχαίων Ἑλλήνων συγ-
γραφέων, μετὰ προλεγόμενων, σημειώσεων καὶ σχολείων,
ἣν ὠνόμασεν, « Ἑλληνικὴν βιβλιοθήκην » ἐν Παριτίοις, 1805.

— 29. Τὰ δὲ εἰς τοὺς συγγραφεῖς τούτους προλεγόμενά
του, ἐξεδόθησαν καὶ χωριστὰ εἰς ἓν σῶμα, ἐν Βιέννῃ, τῷ
1815.

Ἐγραψεν ὁ αὐτὸς καὶ τὸ ἐξῆς αὐτοῦ ἐπιτύμβιον·

ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΣ ΚΟΡΑΗΣ

ΧΙΟΣ

ΥΠὸ ΞΕΝΗΝ ΜΕΝ

ΙΣΑ ΔΕ Τῇ ΦΥΣΑΣῃ Μ' ΕΛΛΑΔΙ

ΠΕΦΙΛΗΜΕΝΗΝ ΓΗΝ

ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

ΚΕΙΜΑΙ.

287. Κοραῆς Ἀντώνιος, ἰατρός. Φέρεται ὑπὸ
τὸ ὄνομα αὐτοῦ « ὡδὴ εἰς Ἑρρίλον Φραγκίσκον Δαγασσέα »
ἐν Παριτίοις, 1819. ἔκδ. 2^α.

288. Κορέσσιος Γεώργιος, Χίος. Συνέγραψε
διὰ στίχων « διήγησιν τοῦ κλεινοῦ ἀγῶνος τῶν φλωρεντί-
νων. » ἐν Βενετίᾳ, 1611.

Καί τινα ἄλλα ἐκδοθέντα μετ' ἄλλων πονημάτων ἀνω-
νύμων τινῶν, ἐν Γιάσιω, αχλιδ'.

289. Κοριτζᾶς Νικόλαος. Μετέφρασεν ἐκ
τοῦ Γαλλικοῦ τὸ τοῦ Λακρουᾶ σύγγραμμα, α πραγματεία
στοιχειώδης περὶ μεθόδου διδασκαλίας ἢ ἐπιγραφόμενον.

290. Κροκίδας Μ. Μετέφρασεν ἐκ τοῦ Γαλ-
λικοῦ τὴν βουκολικὴν μυθιστορίαν τοῦ Φλωριανοῦ, ἐπιγρα-
φομένην · Ἐστέλλη. » ἐν Ἀθήναις, 1836.

291. Κορνάρος Βιτζέντζος, Κρής. Ἐφι-
λοπύνησε ποίημα ἐρωτικὸν λεγόμενον « Ἐρωτόκριτος. » Ἐνε-
τίησιν, 1789. καὶ 1804.

292. Κορνήλιος Ἰωασάφ, Ζακύνθιος, ἱεροκή-
ρυξ. Συνέταξε λόγους διαφόρους, καὶ πραγματείας περὶ
ῥητορικῆς.

293. Κορυδαλεὺς Θεόφιλος. Ἀθηναῖος,
ἱεροκήρυξ. Συνέγραψεν ὑπομνήματα καὶ ζητήματα εἰς
ἅπασαν τὴν λογικὴν τοῦ Ἀριστοτέλους, Ἐνετίητιν, αψκθ'.

Ἔτι, ἔκθεσιν περὶ ἐπιστολικῶν τύπων καὶ ἐτέραν περὶ
ῥητορικῆς· ἀμφότεραι ἐκδοθεῖσαι ἐν Ἄλλῃ τῆς Σαξωνίας.
τῷ αψξή.

Ἔτι, φιλοσοφικὸν τι πόνημα ἐπιγραφόμενον αἰσδοδος
φυσικῆς ἀκροάσεως κατ' Ἀριστοτέλην, » Ἐνετίησιν, 1779.

Ἄτερον ἐπιγραφόμενον « περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς κατ'
Ἀριστοτέλην. » αὐτόθι 1780.

Καὶ λόγους οἵτινες, νομίζω ἔμειναν ἀνέκδοτοι.

294. Κορωνιδὸς Ἀντώνιος, Χίος. Μετέφρα-
σεν ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ τὴν πρὸς χρῆσιν τῶν παίδων ψυχο-
λογίαν τοῦ Κάμπε. » ἐν Βιέννῃ, 1794.

Ἔτι, τὸ τοῦ Γεονέρου ποίημα, α ὁ πρῶτος Ναύτης. » αὐτόθι, 1797.

295. Κοῦμας Κωνσταντῖνος Μιχαήλ· Ὑπ' αὐτοῦ ἐξελληνίσθη ἡ ἀναλυτικὴ πραγματεία τῶν κοινῶν τομῶν τοῦ Καίλλου, ἐν Βιέννῃ, 1803.

Ἔτι, ἡ ἐπιτομὴ χημείας τοῦ Ἀδήτου, αὐτόθι, 1808.

Ἔτι, ἡ τοῦ Γερμανοῦ Βειλάνδου μυθιστορία α ὁ Ἀγάθων. » αὐτόθι, 1827.

Ἔτι, ἡ τοῦ αὐτοῦ Βειλάνδου μυθιστορία α οἱ Ἀδερῆται » αὐτόθι, 1827.

Ἔτι, ἡ συνοπτικὴ τοῦ Γερμανοῦ Γενεμάνου ἱστορία τῆς φιλοσοφίας, αὐτόθι. 1818.

Συνέταξε δὲ, α σειράν μαθηματικῶν καὶ φυσικῶν πραγματειῶν, » αὐτόθι, 1807.

Ἔτι, σύνοψιν τῆς φυσικῆς διὰ τοὺς πρωτοπείρους, αὐτόθι, 1802 καὶ 1812.

Ἔτι, Σύνταγμα φιλοσοφίας, αὐτόθι, 1820.

Ἔτι, α σύνοψιν ἱστορικῆς χρονολογίας· αὐτόθι, 1818.

Ἔτι, παλαιὰν γεωγραφίαν μετὰ τριῶν γεωγραφικῶν πινάκων, αὐτόθι, 1819.

Ἔτι, σύνοψιν ἐπιστημῶν διὰ τοὺς πρωτοπείρους, περιέχουσιν Ἀριθμητικὴν, Γεωμετρίαν, Νέα Γεωγραφίαν, Ἀερονομίαν, Λογικὴν καὶ Ἠθικὴν, αὐτόθι, 1819.

Ἔτι, λεξικὸν τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς γλώσσης, αὐτόθι, 1825.

Ἔτι, καθόλου ἱστορίαν, αὐτόθι, 1833.

Ἔτι, γραμματικὴν τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς, αὐτόθι, 1833.

Ἀφῆκε δὲ καὶ χειρόγραφον μετάφρασιν τῆς γεωγραφίας τοῦ Ἰταλοῦ Βάλδη, ἣτις ἐξεδόθη μετὰ τὸν θάνατόν του ὑπὸ τῆς θυγατρὸς του.— Ἱστορίαν χρονολογίας κ.τ.λ. κ.τ.λ.

296. Κουροπαλάτης Χρυσοβέργης, ἐξ Ἀγχικλου. Μετέφρασε τὴν περιήγησιν τοῦ νέου Ἀναχάρσιδος, ἐν Βιέννῃ, 1820.

297. Κουταλιγὸς Βασίλειος, διδάσκαλος. Νομίζω ὅτι συνέγραψέ τι ὅπερ δὲν ἐξεδόθη.

298. Κούτζικος Κ. Γ. Ἐξέδωκε τὴν ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ συνερανοθεῖσαν βιογραφίαν τοῦ Πασιᾶ Πασβανζόγλου, ἐν Πέστη, 1800.

299. Κουτουφᾶς Γεώργιος, Ἀθηναῖος. Συνέγραψεν Ἰταλιστὶ γραμματικὴν κατ' ἐπιτομὴν τῆς νεοελληνικῆς, ἐν Λιθόρνῳ, 1825.

Ἔτι, νέον ἀλφαριθμητικὸν Ἰταλο-Ἑλληνικόν, αὐτόθι, 1826.

300. Κ. Ρ. Ὑπὸ τ' ἀρχιὰ ταῦτα γράμματα φέρεται « συνοπτικὴ ἐπιγραφὴ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἱεροῦ ναοῦ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς. » ἐν Νεοχωρίῳ, 1835.

301. Κρέδος Βενεδίκτος, Ἰταλὸς τὸ γένος Ἰησουΐτης, καὶ διδάσκαλος τῆς ἐν Σαντορίνῃ σχολῆς. Συνέγραψε γραμματικὴν ἐπιγραφομένην, « γραμματικὴ Ἑλληνο-Ῥωμαϊκὴ » ἐν Βερώνῃ, 1782.

Ἔτι, μετέφρασεν εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς φωνὴν τὴν εἰς τὴν εὐλαβῇ ζωὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Δὲ-Σάλες, αὐτόθι, κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος.

302. Κριτόπουλος, Πρωτοσύγγελος. Ἐξέδωκε κατ' ἐπιτομὴν Ἑλληνολατινιστὶ ὁμολογίαν τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, ἐν Χελμεσταδίῳ, 1561.

303. Κυδονεύς Μακάριος, ὁ ἐκ τῆς χώρας Χανίων, σκευοθύλαξ. Συνέταξε προσκυνητάριον τῆς Μονῆς τῆς ἁγίας Λαύρας, τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ, Ἐνετίησιν, 1772.

304. Κυμινήτης Σεβαστός, Τραπεζούντιος, διδάσκαλος τῆς ἐν Βουκορεστίῳ Δύθεντικῆς Ἀκαδημίας. Ἐξέδωκε αδογματικὴν διδασκαλίαν τῆς ἁγιωτάτης ἀνατολικῆς καὶ καθολικῆς ἐκκλησίας, ἐν Βουκορεστίῳ, αἰγ'.

ἔτι, αἰρητολογίαν » ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Συναγώβου, αψ'.

305. Κυπριανός, ἀρχιμανδρίτης. Ἐδημοσίευσεν ἱστορίαν τὴν Κύπρου, ἐν Βενετίᾳ, 1778.

306. Κυριακόπουλος Τιμόθεος, Χῖος ἱερομόναχος. Ἐφιλοπόνησε αἰ προαγωγὴν τῆς Χριστιανικῆς κατηχήσεως » Ἐνετίησιν, 1759.

307. Κύριλλος, ἀρχιεπίσκοπος Σινά ὄρους. Ἐφιλοπόνησεν ἀκολουθίαν τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἰκνουαρίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ » Ἐνετίησιν, 1776.

308. Κύριλλος, ἐξ Ἀνδριανουπόλεως ἀρχιδιάκονος τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας. Συνέταξεν εἰς ἓν καὶ ἐξέδωκε μετὰ διορθώσεων » ἱερογραφικὴν ἁρμονίαν εἰς διαφόρων ἐμμέτρων ποιημάτων Θεοδώρου τοῦ Πτωχοδρόμου, Γεωργ. τοῦ Πισίδου, Λακόνου τοῦ Χαρτοφύλακος τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας, καὶ Νικηφόρου τοῦ Ξανθοπούλου. » ἐν Κωνσταντινουπόλει, 1802.

309. Κύριλλος, ἱερομόναχος, ἐκ Πατρῶν. Ἐγραψεν ὑπομνήματα ἐπὶ τῆς ἱερᾶς ἀποκαλύψεως.

310. Κύριλλος Κ. Ἰπὸ τὸ ὄνομα τοῦτο ὑπάρχει βιβλίον ἐπιγραφόμενον, αἰ ἀπολογία ἱστορικὴ καὶ κριτικὴ

ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ Κλήρου τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας κατὰ τῶν συκοφαντιῶν τοῦ Νεοφύτου Δούκα • 1815, ἄνευ τόπου σημειώσεως, πλὴν νομίζω ἐν Κωνσταντινουπόλει.

311. Κύριλλος, πατριάρχης. « Σύντομος πραγματεία κατὰ Ἰουδαίων ἐν ἀπλῇ διαλέκτῳ πρὸς Γεώργιον τὸν Πάργαν » ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἀχρῆς'.

312. Κύρκος Νικόλαος. Συνέταξεν ἀκολουθίαν τοῦ ἁγίου ναυμάρτυρος Νικολάου τοῦ ἐκ Κώμης Μετζόβου, Ἐνετίησιν, 1757.

313. Κωζάκης Τυπάλδος Γ. ἱατρός. « Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Χ. Ἐμμανουὴλ Σαλτέλην » ἐν Παρίσις, 1818.

314. Κωνσταντᾶς Γρηγόριος, ἱερομόναχος, Μηλιώτης. Μετέφρασε μετὰ τοῦ ἱατροῦ Κάβρα τὴν γενικὴν ἱστορίαν τοῦ Γάλλου Μιλλότου, ἐξ ἧς ἐδημοσιεύθησαν μόνον οἱ δύο πρῶτοι τόμοι, Ἐνετίησιν, 1806.

Μετέφρασε πρόσδε, ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ τὴν φιλοσοφίαν τοῦ Σοαυτοῦ, αὐτόθι, 1804.

Ἐξέδωκε δὲ καὶ τὰς ἐπιστολάς τοῦ Συνεσίου μετὰ σχολίων Ἑλληνικῶν, ἐν Βιέννῃ, 1792.

315. Κωνσταντίνου Γεώργιος, ἐξ Ἰωαννίνων. Συνέταξεν ἱστορίαν τοῦ Βασιλείου τῆς Κύνας, Ἐνετίησιν, 1763.

Ἔτι, μετέφρασε, « παγκόσμιον ἱστορίαν τῆς οἴκου μένης αὐτόθι, 1759.

Ἔτι, λεξικὸν τετράγλωσσον, αὐτόθι, 1801.

316. Κωνσταντῖος, ἀρχιμανδρίτης. Ἐδημοσίευσεν περιγραφὴν τῆς ἀρχαίας Ἀλεξανδρείας, ἐν Μόσχᾳ • 1803.

Α.

317. Δαμπανιτζιώτης Πολυζώης, ἐξ Ἰωαννίνων. Μετέφρασε τὸν Θεμιστοκλῆ τοῦ Μεταστασίου, ἐν Βιέννῃ, 1796.

318. Δαμπίσης Γεώργιος. Ἐξέδωκε γραμματικὴν τῆς νεωτέρας Ἑλληνικῆς γλώσσης, ἐν Σμύρνῃ, 1833.

319. Λανδερέρος Ξαθέριος, ἀρχιφαρμακοποιὸς τῆς Α. Μ. Ἐξέδωκεν ἐκ διαλειμάτων περιγρηφὰς καὶ ἀναλύσεις τῶν κατὰ τὴν Ἑλλάδα ὀρυκτοπηγῶν, ἐν Αθήναις, 1836—37.

Ἔτι, κοινῶς μετὰ τοῦ Βούρου καὶ Σαρτορίου τὴν Ἑλληνικὴν φαρμακοποιάν, αὐτόθι, 1837.

320. Δάουνης Ι. Ἀποστολοκλήρῳ τῆς ἐν Λονδίῳ Ἑταιρίας. Μετέφρασεν ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς φωνὴν συγγραμμάτιόν τι περὶ γνῶθι σαυτὸν, Κορφοί, 1821.

Ἔτι, συνέταξε καὶ λεξικὸν Ἀγγλο-Γραικικὸν καὶ Γραικο-Ἀγγλικὸν, εἰς Κορφοὺς, 1827.

321. Δασάνης Γεώργιος, ὑπάλληλος. Μετέφρασεν ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ τὴν μυθιστορίαν τοῦ Λαφονταίνου « Ἀριστομένης καὶ Γοργῶ » ἐν Μόσκοβῃ, 1820.

Ἔτι, συνεξέδωκε μετὰ τοῦ Γενναδίου στοιχειώδη ἐγκυκλοπαιδεῖαν τῶν παιδικῶν μαθημάτων, ἐν Μόσχῃ, 1819.

322. Δεδέσμα Ἰάκωβος, ἱησοῦτης. Ἐξέδωκεν εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς φωνὴν « Χριστιανικὴν διδασκαλίαν » ἐν Παρισίοις, 1687. 

323. Λεονταράκης Δ. Ζακύνθιος. Μετέφρασε
εἰς τὸ Ἰταλικὸν τοὺς χαρακτῆρας τοῦ Θεοφράστου, ἐν Βο-
ωνίᾳ, 1830.

324. Δίτινος Ἀγάπιος, ἱερομόναχος, Ζακύν-
θιος, καθηγητὴς ἐν Παταβίῳ, καὶ ἐξεταστὴς ἐν τοῖς τύ-
ποις τῶν Ἑλληνικῶν βιβλίων. ἔχομεν ἐξ αὐτοῦ διάφορα
συγγράμματα· μίαν χριστιανικὴν θεολογίαν, ἐν ἐγγχειρίδιον
μεταφυσικὸν διαλεκτικόν, καὶ ἄλλα πολλὰ συγγράμματα
ἀνέκδοτα.

325. Δίτινος Ἰωάννης, πρεσβύτερος καὶ δι-
δάσκαλος τῶν ἐν Παταυίῳ δημοσίων φροντιστηρίων τῶν
Ἑλλήνων. ἔξεδωκεν ἀληθῆ ὁδηγίαν τῆς κατὰ Χριστὸν
ἠθικῆς ζωῆς ἐν Παταβίῳ αψοδ'.

326. Λοβέρδος Ἀγάπιος, Κεφαλὴν, ἱεροκή-
ρυξ. Μετέφρασεν ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς γω-
νὴν τὴν θρησκευτικὴν τῶν Γάλλων διδασκαλίαν. — ἔτι,
ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ βιβλίον τι ἐπιγραφόμενον « διδασκαλία
περὶ τοῦ ἱεροῦ θρόνου τῆς Ῥώμης κατὰ τὴν γνώμην τῶν
Γάλλων » ἐν Πετροπόλει, 1765.

327. Λογάδης Νικόλαος, διδάσκαλος εἰς
Κουρουτζεσμέν· οὗτος ἦν εἰς τῶν πρωτίστων συντακτῶν,
τῆς Κυβωτοῦ· οἱ δὲ λοιποὶ εἰσὶ, Κάρλος Γκίκας, Βλαστάς
Ν. Βάμβας, Ψωμάκης, Παῖσιος, Πλάτων, καὶ Σπ. Βαλέτας
ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν Δημ. Μουροῦζου, ἐν Κωνσταντινουπόλει
αψοδ'.

328. Λούκαρις Κύριλλος, ἐκ Κρήτης, πα-
τριάρχης Κωνσταντινουπόλεως. ἔξεδωκε κατήχησιν καὶ
ὁμολογίαν τῆς πίστεως.

329. **Λυδεμάνος**, Γερμανὸς τὸ γένος. Ἐξέδωκε βιβλίον ἐπιγραφόμενον *Lehrbuch der neugriechischen sprache*, ἐν Λειψία, 1826.

330. **Λυσάνιος Γοργίδης**. Ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦτο φέρεται πρόλογός τις εἰς τὴν *Τραχυδίαν* Α. . . κα Η. . . ἐν Μόσχᾳ, 1820.

331. **Λωρέντης Νικόλαος**. Μετέφρασεν ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ τὸ μυθολογικὸν ἱστορικόν, καὶ γεωγραφικὸν λεξικόν, ὃ ἠνώθη ὡς *παράρτημα* εἰς τὴν 2ην ἐκδόσιν τοῦ λεξικοῦ τοῦ Γαζή, ἐν Βιέννῃ 1837.

Συνέταξε δὲ καὶ *πραγματεῖαν* γεωγραφίας, αὐτόθι 1837.

Μ.

332. Μ. Ὑπὸ τὸ ἀρχικὸν τοῦτο στοιχεῖον σώζεται βιβλίον ἐπιγραφόμενον· *αἱροκλέους φιλοσόφου ἀστεῖα*, οὗ εἰς προστεθήσαν βραχεῖαι σημειώσεις, καὶ τινὰ τῶν Ἰταλικῶν νεωτέρων ἀστειῶν, ὑπὸ Μ. τοῦ Χίου ἐν Παρισίοις αἰωβ'.

333. **Μάγνης Δανιήλ Δημητ.** ἐκ τοῦ Πιλίου Ὀρους. Συνέταξε λεξικὸν ἱστορικὸν καὶ γεωγραφικόν, ἐν Βενετίᾳ, 1834.

334. **Μαθαῖς Ζαχαρίας**, Ἄνδριος ἀρχιδιάκων. Ἐξέδωκε κατάλογον ἱστορικὸν τῶν πρώτων ἐπισκόπων καὶ τῶν ἐφεξῆς Πατριαρχῶν, ἐν Ναυπλίῳ, 1837.

335. **Μαῖώτας Γεώργιος**, διδάσκαλος. Τοῦτου ἔχομεν ἓνα λόγον εἰς τὸ σωτήριον πάθος τοῦ Θεανθρώπου λόγου· ἐν τῇ Ἐπισκοπῇ Ῥημνίκου αψς'.

336. **Μαχάριος**, ἱεροκέρυξ καὶ διδάσκαλος τῆς ἐν Πάμφω σχολῆς. ἔχομεν ἐξ αὐτοῦ ἓν βιβλίον μὲ δια-

φόρους πανηγυρικούς λόγους καλούμενον, «Εὐαγγελικὴ Σά-
πιγξ. »

337. Μακάριος χριστιανουπόλεως ὁ
καὶ Μυριδάκιος. ἔχομεν ἐξ αὐτοῦ ἐν βιβλίον ὀνομα-
ζόμενον χριστοπανηγυρικόν. Ἐνετίησιν, 1783.

ἔτι, Βίβλος ὁδηγὸς τῆς ἀληθείας, περιέχουσα περὶ προο-
ρισμοῦ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ τῶν ἱερῶν κανόνων, καὶ ἄλλων
πολλῶν καὶ διαφόρων ὑποθέσεων λόγους, ἐν Ἀμσταδάμ,
1743.

338. Μάκολας Ἰωάννης, Ἀθηναῖος. Μετέ-
φρασεν ἐκ τοῦ Λατινικοῦ εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς φωνὴν ἱστο-
ρικόν τι βιβλίον καλούμενον 'Ιουστίνος' καὶ πρόσδε μύθους
τινας, Ἐνετίησιν, ἀχπς'.

339. Μακράτιος Σέργιος, διδάσκαλος. Συ-
νέγραψε κατὰ τοῦ Κοπερνικοῦ συστήματος, ἐν Βιέννῃ,
αὐψ'.

Ἐφιλοπρόννησεν ἐν μέτροις Πινδαρικοῖς ἱεροῦς ὕμνους ὑπὸ
τὴν ἐπιγραφὴν «Ὁρθόδοξος ὕμνωδός, ἥτοι ἱερὰ φιλοσοφία, »
ἐν Βιέννῃ τῆς Αὐστρίας, 1802.

ἔτι, « Ἐπιτομὴν φυσικῆς ἀκροάσεως, » ἐν Βενετίᾳ,
1816.

340. Μακρῆς Βησσαρίων, ἐξ Ἰωαννίνων,
ιερομόναχος. Συνέγραψε « Σταχυολογίαν τεχνολογικὴν
τῆς γραμματικῆς τέχνης » ἐν Βενετίᾳ 1685 καὶ 1780.

ἔτι, « Ὁρθόδοξον Θεολογίαν » ἥ ὡς ἄλλοι θέλουν « Ὁρ-
θόδοξον Ὁμολογίαν » ἥτις ἐξεδόθη μετὰ τῆς Ὁρθοδόξου
Ὁμολογίας τοῦ Μογίλα, ἐν Βουκορεστίᾳ 1699.

341. Μακρῆς Μακάριος, ἱερομόναχος. Συ-

νέγραψεν ἐκκλησιαστικά ἃ συνεξεδόθησαν μετὰ τοῦ Κορρυσίου, Ἰωάννου τοῦ Νομοφύλακος, καὶ τινων ἀνωνύμων, ἐν Γιάσιω τῆς Μολδαύιας, ἀχλὺδ'.

342. Μαμάκιος Θωμάς Μαρίας, Χῖος Δομεικανός, ἐξ αὐτοῦ ἔχομεν De Ethnorum oraculis, de cruce a Constantino visa et de evangelica chronotaxi, ἐν Φλωρεντία, 1738.

Ad Domenicum Mansium de ratione temporum athanasiorum, deque aliquod synodis quarto seculo celebratis epistolae quator, ἐν Ρώμῃ 1748.

Originum ed antiquitatum Cristianorum libri xx. αὐτόθι, 1749—55.

De, Costumi dei primitivi cristiani, αὐτόθι, 1753—57.

Annalium ordinis praedicatorum, etc. αὐτόθι, 1756.

De Animabus justorum in sinu Abrahae ante-Christi mortem expertibus beatae visionis Dei, libri duo, αὐτόθι, 1766.

Del diritto libero della Chiesa d' acquistare e di possedere beni temporali, αὐτόθι, 1769.

La Pretesa filosofia de moderni increduli, esaminata e discussa etc, αὐτόθι, 1769 καὶ ἐν Βενετία, 1770.

Orthodoxia palafaxiana, ἐν Ρώμῃ, 1772.

Epistolarum ad Justinum Febronium de legitima romani pontificis auctoritate libri duo, αὐτόθι, 1776—77.

De Laudibus Leonis X. P. M. Oratio, 1741. καὶ
τινα ἄλλα.

343. Μάμουκας Α. Ζ. Χίος. Ἐξέδωκε τὰς περὶ
τὴν ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος πράξεις τῶν ἐθνικῶν συνε-
λεύσεών τε καὶ Κυβερνήσεων ἀπ' ἀρχῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ
ἀγῶνος μέχρι τῆς Ἐλεύσεως τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, ἐν
Ἀθήναις, 1837.

344. Μάννος Κωνσταντῖνος, Κωνσταντι-
νουπολίτης· Συνέταξε διὰ στίχων πόνημα ποιμενικόν, « Τὰ
κατὰ Κλεάνθην καὶ Ἀβροκόμην, » οὗ ἡ τρίτη ἐκδοσις ἐγέ-
νετο ἐν Ἀθήναις, τῷ 1836.

345. Μανουὴλ Ἀντώνιος, ἐκ παλαιῶν Πα-
τρῶν. ἔχομεν ἐξ αὐτοῦ ἐν βιβλίον καλούμενον τρόπαιον
Ὁρθοδοξίας.

346. Μᾶνουὴλ Τενέδιος. Συνέταξε διατρι-
βὴν εἰς τὸν Θουκυδίδην, καὶ τὴν περὶ ζυμώσεως πραγμα-
τείαν.

347. Μανσόλας Δρόσος, ἰατρός. Μετέφρασε
τὸν βίον τοῦ Ἀλκιβιάδου, ἐν Ἀθήναις, 1837.

348. Μάξιμος ὁ Καλλιουπολίτης
Τούτου Σῶζεται μία μετάφρασις εἰς τὴν ἀπλὴν διάλεκτον
τῆς καινῆς Διαθήκης ἐν Γενεύῃ, 1838.

349. Μαῦργούνης Μάξιμος, Ἐπίσκοπος
Κυθήρων. Ἐξέδωκε διχλόγους τινὰς περὶ θρησκευτικῶν ἀν-
τικειμένων, ἐν Βενετίᾳ, ἀφ' ἧς.

ἔτι, « ἀνακρεοντεῖς ὕμνοις, » ἐν Αὐγούστῃ, 1601.

ἔτι, μετάφρασιν εἰς τὴν κοινὴν γλῶσσαν βιογραφιῶν
τινῶν Ἀγίων. Ἐνετίῃσιν, ἀχμη'.

350. Μαρτίνο γλους Μαρῖνος. Ἐξέδωκεν ἐγχειρίδιον τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐνόρκων, ἐν Ἀθήναις, **1837.**

351. Μάρκος ὁ ἐκ Κύπρου· ἔγραψεν ὑπομνήματα εἰς τοὺς ἀφορισμοὺς τοῦ Ἰοκράτους, ᾧ σῶζονται ἀνέκδοτα παρὰ τῷ Ἰατρῷ Κ. Σ. Οἰκονόμῳ.

352. Μαρκουράς Ἰωαννίκιος Κερκυραῖος, ἱερυμόναχος. Συνέταξε βιβλίον ἐπιγραφόμενον α Μετεωρολογικόν, ὡς Ἐνετίησιν. ἀχμβ'.

353. Μαρμαροτούρης Ἰωάννης, Ἀθηναῖος. Μετέφρασεν ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ βιβλίου κελούμενον α ὁ ἀνταποκριτὴς Τεργεστίου, ἥτοι γραφαὶ διδασκτικαὶ τοῦ » ἐμπορίου ὡς ἐν Τεργεστίῳ, **1800.**

Πρόσθε τὸν βίον καὶ κατορθώματα τοῦ Κόμητος Σωβαρώφ Ριμνίκου· αὐτίθι, **1799.**

354. Μαρουδῆς Ζαχαρίας. α Ὄνειρον ἡ θά· ὡς νατος τῆς Μαρίας Γκίκα, ἐν Βενετία, **1803.**

355. Ματθαῖος, μοναχός, ἐκ τῆς χώρας τῶν Γανοχώρων· συνέγραψεν ἐγχειρίδιον περὶ συνταξέως τῶν τοῦ λόγου μερῶν, ἐν Κωνσταντινουπόλει, **1816.** ἐκδ, 2χ.

356. Ματθαῖος ὁ ἐκ Πογωνιανῆς, Μητροπολίτης Μυρέων. Ἐφιλοπόνησεν α ἱστορίαν τῶν κατὰ τὴν » Οὐγκροβλαχίαν τελεσθέντων, ἀρξαμένη ἀπὸ Σερμπάνου Βυϊζόντα, μέχρι Γαβριήλ. ὡς Ἐνετίησι, ἀχπγ'.

357. Ματθαῖος Μητροπολίτης Αἴνου. ἔχομεν ἐξ αὐτοῦ μίαν ἐπανάληψιν τῆς λογικῆς τοῦ Ματθαίου.

358. Ματθαίου Ἰωάννης, Κρής, Ἀρχιεπίσκοπος. Συνέγραψεν Ἑλληνολατινιστὶ πονήματα πραγμα-

τευόμενα περί θρησκευτικῶν ἀντικειμένων, ἐν Ῥώμῃ 1626 καὶ 1631.

359. Μαυροειδῆς Νικόλαος, ἱεροκέρυξ.
• Ἀποστολικὸν δύκτιον. » ἐν Ἰασσίῳ τῆς Μολδαυίας, 1756.

360 Μαυροκορδάτος Ἀλέξανδρος, Κωνσταντινουπολίτης, Ὀσπαθάρος. Συνέγραψεν εἰς τὴν ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν τὴν ἀπὸ Ἀβραάμ μέχρι τὰ μέσα τῆς ΙΖ'. ἐκατονταετηρίδος ἱστορίαν τῶν Ἑβραίων, ἐν Βουκορεστίῳ αἰψις'.

Ἔτι, γραμματικὴν περὶ συντάξεως. Ἐνετίησιν, 1745.

Ἔτι δὲ ποιημάτιά τινα εἰς τὴν νεωτέραν γλῶσσαν, ἐν Μόσχᾳ. Καὶ διαφόρους ἐπιστολάς αἰτίνες συνεξεδόθησαν μετ' ἄλλων ἐν ἔτει 1804. εἰς Κωνσταντινούπολιν.

361. Μαυροκορδάτος Ἀλέξανδρος, ἱατρός καὶ ἐξ Ἀπορρήτων. Συνέταξε διατριβὴν περὶ κινήσεως τῶν πνευμόνων καὶ τοῦ αἵματος, ἐν Βιέννῃ.

362. Μαυροκορδάτος Δημήτριος Ἀλεξ. ἱατρός. Ἐξέδωκεν ἀνατομίαν τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος, ἐν Ἀθήναις, 1836.

363. Μαυροκορδάτος Ἰωάννης Νικολάου Ἀλεξάνδρου, Βοεβόδας. Συνέγραψεν Ἑλληνολατινιστὶ βιβλίον, « Περὶ καθηκόντων. » ἐν Λονδίῳ, 1724.

364. Μαυροκορδάτος Νικόλαος, Βοεβόδας Οὐγγαροβλαχίας. Ἐξέδωκεν ἀνωνύμως βιβλίον ἐπιγραφόμενον, « Φιλοθέου πάρεργα. » ἐν Βιέννῃ 1800.

Μετέφρασεν ἐκ τῆς Λατινικῆς, εἰς τὴν ἡμετέραν ἀπλὴν

δι'λεκτον βιβλίον ἐπιγραφόμενον, « Θέατρον Πολιτικόν. » ἐν Λειψία τῆς Σαξωνίας, 1776.

365. Μ α ὕ ρ ο ς Ἰ ω σ ῆ φ. ἱεροδιάκονος, Μιτυληναῖος. Μετέφερεν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ τὸν τοῦ Λεσαγίου χάρτην τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος, ἐν Ἀθήναις, 1837.

366. Μ α ὕ ρ ο ς Φ ρ α γ κ ί τ κ ο ς, ἐκ Πάρου. Ἐξέδωκε διατριβὴν τινα Γερμανιστὶ γεγραμμένην, ἐν Βυρτζεξούργῳ 1827.

367. Μ ε γ χ σ θ η λ α ι ώ τ η ς Π ρ ο κ ό π ι ο ς, Πελοποννησιος. Ἐφιλοπόνησε βιβλίον καλούμενον, « Αὐλὸς » Ποιμενικὸς, ἐν Λειψία, 1780.

368. Μ ε γ δ α ν δ ς Χ α ρ ί σ ι ο ς Δ η μ η τ ρ ί ο υ, ἱερεὺς, ἐκ Κοζάνης. Ἐξέδωκεν ἠθικὸν τι βιβλιαρίον ἐπιγραφόμενον, « Δύχνος τοῦ Διογένους » ἐν Βιέννῃ, 1818.

Αὐτὸς οὗτος εἶναι νομίζω καὶ συντάκτης τοῦ ἐπιγραφομένου βιβλιαρίου, « Ὀδηγία χριστιανικὴ Ὁρθόδοξος. κ.λ. » αὐτόθι, κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος.

Συνέγραψε καὶ περὶ ποιητικῆς ὕλης πόνημα, « Καλὸν λιώπη Παλινοστοῦσα » αὐτὸ καλέσας, ἐν Βιέννῃ, 1819.

Ἔτι, μυθολογικὸν « Πάνθεον » ἐπιγραφόμενον, ἐν Πέστη 1812.

369. Μ ε θ ό δ ι ο ς, ἱερομόναχος ἐξ Ἀγείας τῆς ἐν τῇ Θετταλομαγνησίᾳ. ἔχομεν ἐξ αὐτοῦ μίαν ἱερὰν κατήχησιν τοῦ βαπτίσματος.

370. Μ ε λ έ τ ι ο ς, Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν. Συνέγραψεν ἱστορίαν ἐκκλησιαστικὴν εἰς τὴν ἀρχαίαν φωνήν, μεταφρασθεῖσα ἀκολούθως καὶ εἰς τὴν νεωτέραν.

Ἔτι Γεωγραφίαν, ἐν Βενετία 1726.

5

378. Μιαούλης Ἀντώνιος, Ἰδραῖος. « Συνοπτικὴ ἱστορία τῶν Ἑλληνικῶν ναυμαχιῶν » ἐν Ναυπλίῳ, 1834.

379. Μίλιας Σπυρίδων, ἐκ Κερκύρας, Ἀρχιμανδρίτης καὶ Πατριαρχικὸς ἔξαρχος. Ἐξέδωκε τὰς παρ' αὐτοῦ συνταχθεῖσας καὶ ἐκφωνηθεῖσας διδασκαλίας εἰς τὴν ἀγίαν καὶ μεγάλην Τεσσαρακοστήν. Ἐνετίησιν 1773.

380. Μιχαήλ Ἀναστάσιος, ἐκ Φιλίππου-πόλεως τῆς Θράκης. Συνέταξε « γραμματικὴν τῆς Ῥωσικῆς διαλέκτου » εἰς τὸ τέλος τῆς ὁποίας ἐπρόσθεσε συλλογὴν λέξεων καὶ διαλόγων, ἐν Μόσχᾳ, 1796

381. Μιχαήλ Ἀναστασίου, ἐκ Ναούσης. Συνέγραψε πονημᾶτιον ὀνομαζόμενον « Περιγηγηματικὸν Πιττάκιον » ἐν Βερολίνῳ, ἄνευ χρόνου σημειώσεως, ἀλλὰ πιθανῶς περὶ τὸ 1705.

382. Μιχαήλ Κωνσταντῖνος, ἐκ Καστορίας. Ἐξέδωκε Διαιτητικὴν, ἥς προτέτακται, καὶ ἱστορίαν συνοπτικὴν περὶ ἀρχῆς καὶ προόδου τῆς ἱατρικῆς, κ.λ. ἐν Βιέννῃ, 1794, καὶ ἐν Βενετίᾳ, 1809, καὶ 1819.

Μετέφρασε πρόσδε τὸ ἐγχειρίδιον τοῦ Τισότου.

383. Μιχαήλ, Σύγγελος τοῦ Ἀποστολικοῦ Θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων. Συνέγραψε γραμματικὴν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, Ἐνετίησιν, 1745.

384. Μιχαλόπουλος Χ. Μετέφρασεν ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ τὴν εἰς πέντε πράξεις τραγωικωμωδίαν, « ὁ Μανιώδης » ἐν Σμύρνῃ, 1836.

385. Μογίλας Πέτρος, ἱερεὺς. Συνέταξεν Ὁρθόδοξον ὁμολογίαν, ἣτις συνεξεδόθη μετὰ τῆς τοῦ Βασ. Μακρῆ, ἐν Βουκορεστίῳ, 1699.

386. Μοθώνιος Νικόλαος. Μετέφρασε με-
τα τοῦ Κιζιτζίκι εἰς τὸ Λατινικὸν τὸ τοῦ Μηνιάτου ἐπιγρα-
φόμενον πόνημα αἰέτρα σκανδάλου· ἐν Οὐρατοσλαύτῃ,
αψνβ'.

387. Μοισιόδαξ Ἰώσηπος. Μετέφρασε τὴν
ἠθικὴν φιλοσοφίαν τοῦ ἰταλοῦ Μουρατόρου, ἐν Βενετίᾳ,
1761.— 62.

Ἐξέδωκε αἰ Πραγματεῖαν περὶ παιδων ἀγωγῆς, ἡ Παι-
δαγωγία· αὐτοῦ 1799.

Ἐξέδωκε πρόσδε θεωρίαν τῆς γεωγραφίας, καὶ τινὰ
ἄλλα πονήματα.

388. Μομαρῆς. Διεμνηνὺς τῆς ἐν Κωνσταντι-
νουπόλει Αὐστρικῆς Πρεσβείας. Ἐφιλοπόνησε ποίημα
ἐπιγραφόμενον « Βοσπορομαχία. » Ἐνετίῃσι. 1792.

389. Μουρούζης Δημήτριος, ἐκ Κων-
σταντινουπόλεως. Μετέφρασε τὴν τοῦ Γάλλου Ρακίνου
ἐπιγραφομένην τραγωδίαν αἰ Φαῖδρα. »

390. Μουστοξύδης Ἀνδρέας, Κερκυ-
ραῖος. Ἐξέδωκε μετὰ τοῦ Δημητρίου Σχινᾶ τοὺς ἀνεκδό-
τους Ἑλληνας συγγραφεῖς μετὰ σημειώσεων· ἐν Βενετίᾳ,
1817.

Μετέφρασεν εἰς τὸ ἰταλικὸν τὸν Ἡρόδωτον. Συνέγρα-
ψε τὴν ἱστορίαν τῆς πατρίδος του, καὶ διάφορα πονημάτια
ἰταλιστῇ, ἄλλα μὲν διὰ στίχων καὶ ἄλλα εἰς πεζὸν λόγον.
ἐν Μεδιολάνοις. 1821.

391. Μπάλλας Ἰωάννης Δ. Μετέφρασεν
ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ τὴν θεραπευτικὴν μέθοδον τοῦ Λεροῦ, ἐν
Ὁδησσῷ, 1833.

Ἐπὶ δύο ἡθ. καὶ διηγήματα ἐκ τῶν τοῦ Μαρμοντέλ. Ἐ
Μόσχα, 1812.

392. Μπαλασάκης Μιχαήλ. Βυζάντιος·
Μετέφρασεν ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς φωνὴν τὴν
τοῦ Φρεδερίκου κωμωδίαν· ὁ Λιθοξόος καὶ ὁ Δόμματος· ἐν
Βιέννῃ τῆς Αὐστρίας, 1807.

393. Μπέλιος Κωνσταντῖνος Δημη-
τρίου, ἐκ Μακεδονίας. Μετήνεγκεν ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ
τὸν νέον Ῥομπινσῶνα, ὅστις ἐξεδόθη ἐν Βιέννῃ, 1792. καὶ
1819.

394. Μπογιατζόγλους Κωνστ. Δημοδι-
δάσκαλος. Ἐξέδωκε στοιχειώδη γραμματικὴν τῆς ἀρχαίας
γλώσσης, ἐν Π. Πάτραις, 1838.

395. Μποϊατζῆς Μιχαήλ Γ. διδάσκαλος.
Μετέφρασεν ἐκ τοῦ Λατινικοῦ τὸ ἐπιγραφόμενον « Εἰκονι-
σμένος Κόσμος, » σύγγραμμα Ἰωάννου Ἀμωσσοῦ τοῦ Κο-
μενίου.

Συνέγραψε καὶ γραμματικὴν Μακεδονο-Βλαχικὴν, ἐν
Βιέννῃ τῆς Αὐστρίας, 1813.

396. Μπουμπούλης Ἀντώνιος, Κρήτης,
ἐφημέριος ἐν Βενετίᾳ· « Ὁρῆνος τῆς περιφήμου πόλεως
Ἀθῆνης διὰ τὸν ἐπώδυνον καὶ πολύκλαυτον θάνατον τοῦ
παμφιλτάτου, καὶ πιστωτάτου αὐτῆς πολίτου καὶ εὐπα-
τρίδου Μιχαὴλ Λίμπωνα τοῦ ἀειμνήστου, ἀδίκως καὶ ἀπη-
νῶς ὑπὲρ αὐτῆς φονευθέντος. » Ἐνετίησι, ἀχπᾶ.

397. Μπραγκοθάνος Στέφανος. Συνέταξε
πανηγυρικὸν λόγον εἰς τὸν Ἰσαπόστολον μέγαν Κωνσταντῖ-
νον. Ἐν Βουκορεστίῳ, ἀψα'.

N.

398. Ναύτης Γεώργιος, Αναξαγόρας, Δι-
αγύρος. Εφίλοπότησε τραγωδίαν «Ὁ Θάνατος τοῦ Κα-
ραϊσκάκη.» ἐν Αἰθόρῳ, 1828.

Ἐτι ὁδηγίας τινας πρὸς τοὺς Δημάρχους, κ.λ. ἐν Ναυ-
πλίῳ, 1837.

399. Νεκτάριος ὁ ἐκ Κρήτης, Ἱεροσολύμων
Πατριάρχης. Συνέγραψεν ἐπιτομὴν τῆς ἱεροκοσμικῆς ἱστο-
ρίας. Ἐνετίησιν, 1805.

400. Νικήτας Μητροπολίτης Ἡρακλείας. Ἐξέ-
δωκε αὖτις τῶν πατέρων εἰς τὸν μακάριον Ἰωβ, «
ἥτις μετετυπώθη ἐπιμελείᾳ Γ. Χρυσοφοῦ» ἐν Βενετίᾳ τῷ
1792.

401. Νικητόπουλος Ν. Πελοποννήσιος· «Πε-
ρίληψις τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου.» ἐν Ναυπλίῳ, 1828.

402. Νικηφόρος, Ἀρχιεπίσκοπος Ἀστραχανίου
καὶ Σταυρουπόλεως. Συνέγραψε «Κυριακοδρόμιον,» ἐν
Μόσχᾳ, 1796.

Ἐτι «Στοιχεῖα Μαθηματικῶν,» αὐτόθι 1799.

403. Νικηφόρος, Χῖος, Ἱεροδιάκονος. Συνέτα-
ξεν ἱερὰν ἀκολουθίαν τῶν ὁσίων πατέρων Νικήτα, Ἰωάννου
καὶ Ἰωσήφ, Ἐνετίησιν, 1805.

404. Νίκιος Ἰάννος, Ἐρυθραῖος. Συνέγραψε
Λατινιστὶ βιβλίον τι περὶ φιλολογικῶν ἀντικειμένων πραγ-
ματευόμενον, ἐν Κωλονίᾳ, 1645.

405. Νικόδημος, Ἀγιορείτης, Νάξιος. «Ἐγχει-
ρίδιον συμβουλευτικόν, περὶ φυλακῆς τῶν πέντε αἰσθήσεων,
πῆς τε φαντασίας, καὶ τῆς τοῦ Νοῦ, καὶ καρδίας. Καὶ

τοῦ ποῦαι εἰσὶν αἱ πνευματικαί, καὶ οἰκεῖται τοῦ νοῦς ἡδοναί. » 1801 ἄνευ τόπου σημειώσεως, (νομίζω δὲ ἐν Βιέννῃ.)

Ἔτι α Χριστοθεῖα τῶν χριστιανῶν. » ἐν Βενετία, 1803.

Ἔτι Θεοτοκάριον νέον α αὐτόθι. 1796.

Ἔτι Ἑορτοδρόμιον α αὐτόθι. 1836.

Συνέταξε πρόσδε σχόλια εἰς τὰς ἐπιστολὰς τοῦ Ἀγίου Παύλου καὶ μετέφρασεν ἐρμηνείαν εἰς τοὺς 150. ψαλμοὺς τοῦ Δαυὶδ, συγγραφεῖσα μὲν πάλαι Ἑλληνιστὶ ὑπὸ τοῦ μοναχοῦ Εὐθυμίου τοῦ Ζιγεδίνου.

406. Νικόδημος, ἱερομόναχος. Συνέγραψε α Βιβλίον ψυχωφελέστατον. » Ἐνετίῃσι, 1794.

Ἄτερον α Πηδάλιον τῆς νοητῆς Νηός. » ἐν Λειψία τῆς Σαξωνίας, 1800.

Καὶ α Γυμνάσματα πνευματικὰ, » Ἐνετίῃσιν 1800.

407. Νικολαΐδης Σολομών, Κύπριος. Ἐξέδωκε χρονολογικὸν Πίνακα, ἐν Αἰγίνῃ 1833.

408. Νικολάου Ἰωάννης. Μετέφρασεν εἰς τὴν νεοελληνικὴν τοὺς παραλλήλους τοῦ Πλουτάρχου βίους, ἐν Λειψία 1837.

409. Νικολάου Παπαδόπουλος. Ἐξέδωκεν α Ἐγχειρίδιον κατὰ τῶν νοσοῦντων εἰς τὰ περὶ ἀληθείας καὶ ὑπεροχῆς τῶν ἱερῶν γραφῶν, ἐν Βενετία 1815.

410. Νικολίδης Πίνδος Ἰωάννης. Συνέγραψεν ἐρμηνείαν περὶ τοῦ πῶς πρέπει νὰ θεραπεύεται τὸ Γαλλικὸν πάθος, ἐν Βιέννῃ, 1794.

411. Ν. Π. Ι. Ὑπὸ τάρχηκὰ ταῦτα στοιχεῖα ὑπάρ

χει μία μετάφρασις τοῦ πίνακος τοῦ Κωνσταντίνου Ἀρμενοπούλου. Ἐνετίησιν, 1805.

412. Νοταρᾶς Χρύσανθος, Ἀρχιμανδρίτης, Πελοποννήσιος. Ἐξέδωκεν αὖ εἰσαγωγὴν εἰς τὰ Γεωγραφικὰ καὶ Σφαιρικὰ, ἐν Παρίσις, 1716.

Ἔτι διδασκαλίαν περὶ μετανοίας καὶ ἐξομολογήσεως. Ἐνετίησιν ἀψκδ'.

Ἐγραψε καὶ λόγους οἵτινες ὁμοίως δὲν ἐξεδόθησαν.

Ξ

413. Ξενοφωντίδης Ἰ. Μετέφρασεν ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ τὴν Ἑλληνικὴν γραμματικὴν τοῦ Μανθία, ἣτις δὲν γνωρίζω ἂν ἐτυπώθη.

Ο

414. Οἰκονόμος Κωνσταντῖνος, Πρεσβύτερος ἐκ Τσαριτσάνης. Συνέγραψε τρία βιβλία ῥητορικῆς τέχνης. Ἐν Βιέννῃ, 1813.

Ἔτι, βιβλίον καλούμενον αὖ Κατήχησις ἢ Ὁρθόδοξος διδασκαλία τῆς Χριστιανικῆς πίστεως. Αὐτόθι, 1813.

Ἄτερον ἐπιγραφόμενον αὖ Δοκίμιον περὶ τῆς πλησιεστάτης αὖ συγγενείας τῆς Σλαβονο-Ρωσικῆς γλώσσης πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν. Ἐν Πετροπόλει, 1828. (Ἑλληνορωσιστί.)

Ἔτι, λόγους τινὰς ἐκκλησιαστικούς. Ἐν Βερολίῳ αὐλ'.

Ἔτι ἐπιστοληματικὰν τινὰ διατριβὴν. Ἐν Ναυπλίῳ, αὐλ'.

Ἔτι, Ποιητικὴν. Ἐν Βιέννῃ, 1813.

Καὶ τινὰ ἄλλα.

415. Οἰκονόμος Κωνσταντῖνος, ἐκ Καβάτας. Μετέφρασεν ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ τὰ ἠθικὰ διηγήματα τοῦ Σοαβίου. Ἐν Βενετίᾳ, 1816.

ἔτι, τὴν μυθιστορίαν α Ἄννα Βλῆ. » τοῦ Ἀγγλοῦ Δ^ρ Ἀνῶν, αὐτόθι κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος.

416 Οἰκονόμος Στέφανος, ἐκ Τσαριτσάνης τῆς Θεσσαλίας, ἱατρός, καὶ ἀδελφὸς τοῦ προειρημένου. Πρεσβυτέρου. Συνέδραμε τὸν Γαζῆν εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ λεξικοῦ τοῦ καὶ τὸν Κούμαν εἰς τὴν μετάφρασιν τῆς χημείας τοῦ Ἀδή τοι, καὶ τῆς συντήξεως τῆς Στοιχειώδους σειρᾶς τῶν Μαθηματικῶν.

Μετάφρασε πρόσδε ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ τὴν Ἑλληνικὴν γραμματικὴν τοῦ Βουτμάνου. Ἐν Βιέννῃ, 1812.

Κ' ἐξέδωκεν ἀνωνύμως τὴν συλλογὴν τῶν ἐν ἐπιτομῇ τοῖς πάλαι γεωγραφηθέντων τόποις. αὐτόθι, 1807—8.

417. Οἰκονόμος Σωφοκλῆς, ἱατρός, υἱὸς τοῦ Κωνσταντίνου. Συνέγραψε τὴν βιογραφίαν τοῦ Γερμανοῦ ἱατρικαθηγητοῦ Οὐφελάνδου. Ἐν Ἀθήναις, 1838.

ἔτι, Specimen Pathologiae generalis veterum Genecorum. » ἐν Βερολίῳ, 1833.

418. Ὀλύμπιος Ἰωάννης, ἱατρός καὶ καθηγητὴς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ. Συνέταξεν α Ἐγχειρίδιον » περὶ τῆς τῶν παιδῶν σωματικῆς ἀνατροφῆς. » Ἐν Ἀθήναις, 1837.

419. Ὀμηρίδης Π. Σ. α Συνοπτικὴ ἱστορία τῶν » τριῶν ναυτικῶν νήσων Ἰῶρας, Πετσῶν καὶ Ψαρῶν. » Ἐν Ναυπλίου, 1831.

420. Ὀρφανίδης Θεόδωρος Γ. Σμυρναῖος. Ἐξέδωκε ποιήσεις ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν, α Ὁ Μένιππος. » ἐν Ἀθήναις, 1836.

421. Οὐίλοων Σ. Χέριδων. Μετάφρασεν ἐκ

τοῦ Ἀγγλικοῦ τὴν εὐτολμον ὁδοιπορίαν τοῦ Βουιάνου
ἐν Μελίτῃ, 1831.

422. Οὐλερίκος Ἐρρίκος, Γερμανὸς τ
γένος. Συνέταξε εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς φωνὴν γραμματικὴν
τῆς Λατινικῆς γλώσσης, ἐν Αθήναις, 1835.

Π.

423. Παγὼν Γεώργιος Θ. διδάσκαλος. Συνέταξε βιβλίον καλούμενον « Περίληψις τῆς Γυμναστικῆς » ἐν Αθήναις, 1837.

424. Παῖσιος ὁ μικρὸς, ἱερομόναχος. « Γνωμαὶ
» ἠθικαὶ καὶ πολιτικαί, ἔτι δὲ συμβουλαὶ καὶ προσταγματα
» θεῖα τε καὶ πνευματικὰ, αἰνίγματα τινὰ, καὶ στίχοι Καρ-
» κινικοὶ, καὶ ἕτεροι στίχοι περιέχοντες τὰ κθ'. γράμματα,
» τὰ Μηνολόγια, ἄλλοι στίχοι εἰς ἀρετὰς καὶ κακίας· πρὸς
» τοῖς δὲ ὁ ἔπαινος Ἰωαννίνων· καὶ ἡ τοῦ Πιλάτου κατὰ
» τοῦ Χριστοῦ θεοστυγῆς ἀπόφασις· ἡ ὑπερβολικὴ ψυχρότης
» γενομένη ἐν τῇ τῶν Ἰωαννίνων Δίμνῃ. » Ἐνετίησιν,
1778.

425. Παλαιολόγος Γεώργιος. Συνέταξε
βιβλίον περὶ Γεωργικῆς καὶ οἰκιακῆς οἰκονομίας. ἐν Ναυ-
πλίου, 1833.

426. Παλάνος Βασιλόπουλος, ἐξ Ἰωαν-
νίνων, Ἀρχιπρεσβύτερος καὶ διδάσκαλος. Ἐξ αὐτοῦ ἔχο-
μεν τρεῖς τόμους προσαγορευομένους. « Ὁδὸς Μαθηματι-
» κῆς » ἐν Βενετίᾳ, 1749.

ἔτι « Ἐκθεσὶς ἀκριβοστάτην τῆς Ἀριθμητικῆς, » αὐτόθι,
1803.

427. Παλιουρίτης Γρηγόριος, διδάσκα-

λος τῆς ἐν Λιβόρνῳ Ἑλληνοσχολῆς. Συνέταξε κατ' ἐπιτομήν ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος. Ἐνετίησιν, 1806, καὶ 1815.

Ἔτι ἀρχιολογίαν τῶν Ἑλλήνων, ἣτις ἔπεται τῆς ῥηθείης ἱστορίας, αὐτοθι, 1816.

428. Πάλλατίδης Ἀναστάσιος, ἱατρὸς. Ἐξέδωκε Γραμματικὴν Λατινικὴν, ἐν Βιέννῃ τῆς Αὐστρίας, αὐλῇ.

429. Πάλλη Ἀγγελικὴ. Συνέγραψε μυθιστορίαν ἐπιγραφομένην *Alessio ossia gli ultimi giorni di Psarà*. ἐν Ἰταλίᾳ (ἐν Λιβόρνῳ,) 1827.

Ἔτι δὲ τραγῳδίας τινας, καὶ ἄλλα ποιημάτια μάλιστα αὐτοσχέδια. Ἄπαντα ὁμῶς Ἰταλιστὶ γεγραμμένα.

430. Πάλλης Παναγιώτης, ἐξ Ἰωαννίνων, ἔμπορος, πατὴρ τῆς Ἀγγελικῆς Μετήνεγκεν εἰς τὴν Ἰταλίδα φωνὴν τινὰ ἐκ τῶν τοῦ Δουκιανέου πονημάτων. Ἐν Λιβόρνῳ, 1817.

431. Πάλλμας Ἀλερίνος, δικηγόρος, Ἰταλὸς τὸ γένος. Ἐξέδωκε βιβλίον ἐπιγραφόμενον. *α Σχέδιον τῶν Παρατηρήσεων, προσθηκῶν καὶ διορθώσεων, διὰ τὴν γίνῃ τὸ Γαλλικὸς Πολιτικὸς Κώδὲξ Ἐφαρμοστέος εἰς τὴν Ἑλλάδα* » ἐν Ἀθήναις, 1837.

432. Πάλλμας Γαετάνος. Ἐξέδωκεν εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς φωνὴν χάρτην τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας, ἐν Τεργεσίῳ, 1811.

433. Παμπούρης Γρηγόριος Συνέταξεν ἱστορίαν τῆς παλαιᾶς Ἑλλάδος, Ἐνετίησι, 1806.

434. Πάμπαις Ἀμβρόσιος, ἱερομόναχος. Ἐξ αὐτοῦ ἔχομεν ἐν Ποίημα Καρκινικόν, ἐν Βιέννῃ τῆς Αὐστρίας, αὐβ'.

435. Παμπρόκης Χ. Διδάσκαλος. Συνέγραψε Γραμματικὴν τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς γλώττης ἐν Ἀθῆναις, 1836.

Ἔτι α φιλοσοφολογίαν. »

436. Παναγιώτης ὁ Χίος, διερμηνεὺς τῆς Πόρτας. Σώζεται ἐξ αὐτοῦ ἐν βιβλίον περὶ ὀρθοδόξου ὁμολογίας τῆς ἀνατολικῆς ἐκκλησίας, γεγραμμένον εἰς πεζὴν φράσιν καὶ τετυπωμένον ἐν Ὀλανδίᾳ.

437. Πανταζόγλους Νεοκλῆς, Μετέφρασεν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ αὐτὰς Περσικὰς Ἐπιστολάς τοῦ Μοντεσκιῶ » ἐν Σμύρνῃ 1836.

438. Παντελῆ Νικόλαος, Ἀξιωματικὸς τῆς Ῥωσσίας. Μετέφρασεν ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ. Ἑρμηνεύειν Θεωριοπρακτικὴν τῆς Νευτικῆς. Ἐνετίῃσιν, 1802.

439. Παπαῖ Γεωργίου Μιχαήλ, Σιατιστεύς. Ἐξέδωκε α Μέγα ἀλφαριθμητάριον. » Ἐνετίῃσιν, 1804.

440. Παπαδόπουλος Ἰωάννης. Μετέφρασεν ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ τὴν τραγωδίαν, α Ἰφιγένεια ἡ ἐν Ταύροις. Ἐν Ἰένῃ, 1818.

441. Παπαδόπουλος Κάρπος, λοχαγός. Συνέγραψε βιβλιαρίον ἐπιγραφόμενον, α Ἀνασκευὴ τῶν εἰς » τὴν ἱστορίαν τῶν Ἀθηνῶν ἀναφερομένην περὶ τοῦ Στρατηγοῦ Ὀδυσσεὺς Ἀνδρούτσου, τοῦ Ἑλληνικοῦ τακτικού, καὶ τοῦ Συνταγματάρχου Καράλου Φαββιέρου. » Ἐν Ἀθῆναις, 1837.

442. Παπαδόπουλος Νικόλαος. Μετέφραzen εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς φωνὴν τὸν Ἐμπορικὸν τῆς Γαλλίας Κώδικα, ὃν καὶ ἐπηύξησεν μὲ σημειώσεις. Ἐν Βιέννῃ, 1816.

443. Παπαδόπουλος Σπυρίδων, Κερκυραῖος. Συνέγραψε τὴν ἱστορίαν τοῦ μεταξὺ Τουρκίας καὶ Ῥωσσίας πολέμου, ἐν Βενετίᾳ, 1770.

444. Παπαζίσσης Κωνσταντῖνος, Διδάσκαλος τῆς ἐν Θή.α σχολῆς. Μετέφρασεν εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς φωνὴν τὴν Ἑλληνογραμματικὴν τοῦ Γάλλου Βουρνουρίου, πλὴν δὲν ἐπρόφθασε νὰ ἐκδόσῃ αὐτήν.

445. Παπαζώλης Γεώργιος, Μακεδὼν Ἀξιωματικὸς τῆς Ῥωσσίας. Συνέταξεν ἐρμηνείαν τῆς πολεμικῆς τέχνης. Ενετίησιν, 1765.

446. Παπαναγiewτόπουλος Δαμασκηνός, ἱεροδιάσκαλος, ἐκ Διμιτσάνης. Μετέφρασεν εἰς τὴν ἀπλοὺν τὰς γνώμας τοῦ Χρυσολωρᾶ, καὶ τὰ ἀποφθέγματα τῶν ἑπτὰ σοφῶν τῆς Ἑλλάδος, ἐν Κοσμοπόλει, 1815.

447. Παπαδόπουλος Μανουὴλ-Λεονάρδος. Μετήνεγκεν ἐκ τῆς Ῥωσσιακῆς εἰς τὴν Γαλλικὴν φωνὴν τὰς τραγωδίας τοῦ Σουμαροκόβου· ἐν Παρισίοις, 1801.

448. Παππᾶς Στέφανος. Ἀποστ. ἔξεδωκεν ἐγχειρίδιον Διπλογραφίας, ἐν Αἰγίνῃ, 1831.

Ἔτι μετέφρασε τὴν Γαλλικὴν γραμματικὴν τοῦ Λωμών, ἧς ἡ δευτέρα ἐκδοσις ἐγένετο ἐν Ἐρμουπόλει τὸ 1836.

449. Παρθένιος Πελοποννήσιος, ἱεροδιάσκαλος. Συνέταξε «Προσκυνητᾶριον τοῦ μεγάλου σπηλαίου.» Ενετίησιν, 1765.

450. Παρτζούλλας Μιχαὴλ Π. Π. Στεφάνου ἐκ Κλεισούρας τῆς Μακεδονίας. ἔξεδωκε γραμματικὴν Γαλλοελληνικὴν, με διαλόγους καὶ παραδείγματα διάφορα. Ἐν Βιέννῃ τῆς Αὐστρίας, 1814.

451. Πασχαλεὺς Νικηφόρος, ἱερομόναχος. Ἐξέδωκεν α' Ἐξομολογητάριον, ἡ Ἐνετίησι, αργῶ.

452. Πατούσας Ἰωάννης, ἱεροδιάσκαλος, Ἀθηναῖος. Ἐξέδωκε συλλογὴν τεμαχίων τιῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων συγγραφέων, ἣν ἐπωνόμασεν α' Ἐγκυκλοπαιδία· ἡ ἐν Βενετία, 1802 καὶ 1819.

Ἔτι μετέφρασεν εἰς τὴν κοινὴν γλῶσσαν τοὺς μύθους τοῦ Αἰσώπου, αὐτόθι 1803.

453. Παῦλος ὁ καὶ Εὐεργετινός, μοναχός. Ἐξέδωκε α' Συλλογὴν τῶν θεοφθόγων βημάτων καὶ διδασκαλιῶν τῶν Θεοφόρων καὶ ἁγίων Πατέρων. ἡ Ἐνετίησι, 1783.

454. Πέζαρος Ἰω. Δημητριάδης, Σχολάρχης ἐν Τυρνόβφ. Συνέγραψε τι.

455. Πεντεδέκα Κωνσταντῖνος Μστέφρσκι τὸν φυσικὸν νόμον τοῦ Βόλνεν. Ἐν Αἰγίνῃ, 1828.

456. Πεπάνου Δημήτριος Χῖος. Συνέγραψε περὶ δογμάτων· τὸ δὲ πόνημα ἐπιγράφεται α' Τὰ Εὐρισκόμενα· ἡ ἐν Ῥώμῃ, 1781.

457. Περδικάρης Μιχαήλ, ἱατρός, ἐκ Κυζάνης τῆς Μακεδονίας. Ἐξέδωκε πόνημα μυθιστορικὸν δι' ὁμοιοκαταλήκτων στίχων α' Ἑρμῆλος ἡ καλούμενον (ἐν Βιέννῃ) 1817. τόμος α'.

Ἔτι α' Προϊοίκησιν εἰς τὸν Ἑρμῆλον ἡ Δημοκριθερά· ἡ κλειτον περιέχουσαν τὴν ἀπολογίαν τοῦ ποιητοῦ, τὴν ἀληγορίαν τοῦ ποιήματος καὶ τὴν εἰδήσιν διὰ τὴν ἄτακτον τὸν ἔκδοσιν τοῦ Ἑρμῆλου ἡ (αὐτόθι) 1817.

Συνέγραψε πρόσδε ἕτερον ποίημα α' Ψυλλιὰδα ἡ τὸ πό-

νημα καλέτης καὶ διαίρεσας εἰς τὰ 24 γράμματα, τὴν σύλληψιν, γένεσιν, καὶ ἡρωϊκὰ τοῦ φύλλου ἄλλα ἄϊων, τοὺς βραδύοντας ἐπαινίττεται.

Ἔτι πόνημα « Νοητὸς διάκοσμος, » καλούμενον δι' οὗ ἀρχαιολογικῶς τὰς τῶν θεῶν θεησκειάς ἐκτιθέμενος τὸ τίς χριστιανικῆς ἀξιεῖταινον παράγει.

Ἔτι Σειοὺν μαθηματικῆς. Τελευταῖον κατέλειπεν οὐκ ὀλίγα ποιήματα, ὕμνους, καὶ σατυρικά.

458. Περ λε γούδης Ἀθανάσιος, Κυθωνιεύς, μαθητής. Ἐξέδωκε τὰς ποιητικὰς αὐτοῦ ἀπαρχὰς. Ἐν Ἑρμουπόλει, 1838.

459. Περ ῥε βὸς Χοιστόφορος, ἐξ Ὀλύμπου τῆς Θεσσαλίας, Συνταγματάρχης. Συνέγραψεν ἱστορίαν τοῦ Σουλίου καὶ τῆς Πάργας, περιέχουσαν τὴν χρονολογίαν καὶ τοὺς ἡρωϊκοὺς πολέμους τῶν Σουλιατῶν κατὰ τοῦ Ἀλῆ Πασσᾶ τῶν Ἰωαννίνων. Ἑνετίῃσι, 1815. (Ἡ ἱστορία δὲ αὕτη μετεφράσθη ἰταλιστὶ ὑπὸ Καρόλου Γερραρδίνου. Milano 1819.)

Ἔτι α ἀπορνημονεύματα πολεμικά, διαφόρων μαχῶν » συγκροτηθεισῶν μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Ὄθωμανῶν κατὰ τὸ » τὸ Σούλιον καὶ τὴν Ἀνατολικὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τοῦ 1820 » μέχρι τοῦ 1829. ἔτους. » Ἐν Ἀθήναις 1836.

(Ὁ Γερμανὸς Ἀνσέλμος ἐπεχείρῃς τὴν εἰς τὴν Γερμανικὴν φωνὴν μετάφρασιν αὐτῶν.)

460. Πετρίδης Π. « Βίδοποίησις καὶ πρότασις » πρὸς τοὺς νέους Ἰονας διὰ νὰ ἀνορθώσωσι τὴν γλῶσσαν τῆς παλαιᾶς Ἑλλάδος. » Ἐν Κερκύρᾳ αἰοῖζ'.

Ἔτι ἐξέδωκεν ὑπὸ τάρχηκ' αὐτοῦ Π. Π. διατριβὴν

ἐκφωνηθεῖσαν εἰς τὰς δημοσίας ἐξετάσεις τῆς ἐν Ζακύνθῳ σχολῆς. αὐτόθι, 1817.

461. Π ε τ ρ ι τ ῖ ν η Μ. Ἑλληνίς. Μετέφρασεν εἰς τὸ Ἰταλικὸν ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ τὴν βιογραφίαν τῆς Κυρίας Μοντάγου.

462. Π ε τ ρ ο κ ό κ κ ι ν ο ς Μιχαήλ, Χῖος. Ἐξέδωκε διττρίβην περὶ τῶν συμφερόντων τῆς Ἑλλάδος, ἐν Μασαλία 1833.

463. Π έ τ ρ ο ς, Ἐφέσιος, μουσικοδιδάσκαλος. Συνέταξε νέον οὔτημα τῆς μουσικῆς.

464. Π ι α ν τ σ ό λ α ς Βερνάρδ·ι, Ἰταλὸς τὸ γένος. Ἐξέδωκε γραμματικὴν καὶ λεξικὸν Ἰταλο-Γραικο-τουρκικόν, πλὴν γεγραμμένα μετὰ στοιχεῖα τοῦ Ἰταλικοῦ ἁλφαβήτου, ἐν Βενετίᾳ, 1801.

465. Π ι έ ρ η ς Τρίβολις Ἀλέξανδρος, Κερκυραῖος. Συνέταξεν ἐγκωμιαστικὸν λόγον εἰς δοξαν τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς Σπυρίδωνος τοῦ Θαυματουργοῦ. Ἐνετίησιν, 1786.

466. Π ι έ ρ η ς (νομίζω Πέτρος) Κερκυραῖος. Ἐφιλοπόνησεν Ἰταλιστὶ διάφορα ποιημάτια.

467. Π ί κ ο λ ο ς Νικόλαος, Ἰατρός. Συνέταξε τραγωδίαν, « Δημοσθένης » ἐπιγραφομένην.

Ἔτι διάφορα ποιημάτια.

Παρέφρασεν τὸν Φιλόκτητον τοῦ Σοφοκλέους.

Ἔτι τὸ περὶ Μεθόδου σύγγραμμα τοῦ Καρτεσίου. Ἐν Παρισίοις.

Ἔτι τὴν Γαλλικὴν μυθιστορίαν τοῦ Σαμπιέρου τὴν ἐπιγραφομένην « Τα κατὰ Παῦλον καὶ Βιργίναν » αὐτόθι, 1829 καὶ ἐν Αθήναις, 1836.

ἔτι τρία ἠθικά διηγήματα τοῦ αὐτοῦ Σαμπιέρου, ἐν Παρισίοις . . . καὶ ἐν Ἀθήναις, 1836.

468. Πινιατόρος Μαρῖνος, ἐκ Κεφαλληνίας. Ἐξέδωκεν ἐν Βενετίᾳ βιβλίον ἐπιγραφόμενον « Παι-
» διὰ μερκαῶδεις ποιητικάι. »

469. Πιτζιπίος Ἰάκωβος, Καθηγητῆς. Συνέταξε γραμματικὴν τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς, ἐπωνομάσας αὐτὴν, α ἢ λογικὴ γραμματικὴ » ἐν Ὁδησσῷ 1834.

470. Πιττάκης Κ. Ἀθηναῖος, Ἐξέδωκε περι-
γραφὴν τῶν ἀρχαιοτήτων τῶν Ἀθηνῶν ἐν Ἀθήναις, 1835.

471. Πλάτων, Μητροπολίτης Μόσχας. Συνέ-
γραψε Ῥωσιστὶ Ὁρθόδοξον διδασκαλίαν, ἧς ἡ εἰς τὴν καθ'
ἡμᾶς φωνὴν μετάφρασις ἐξεδόθη ἐν Βιέννῃ, τῷ 1783.

472. Π. Μ. Ὑπὸ τ' ἀρχικὰ ταῦτα στοιχεῖα φέρεται
βιβλιάριον ἐπιγραφόμενον « Στοιχειώδεις γνώσεις ἐκ τῆς
» Γαλλικῆς γλώσσης μεταφρασθεῖσαι καὶ μεταρρυθμισθεῖ-
»σαι » ἐν Κωνσταντινουπόλει, 1818.

473. Ποβερέτος, Ἐπτανήσιος, ἱεροδιδάσκαλος.
Ἐξέδωκεν ἐν Κερκύρᾳ κατὰ τὸ 1827, τὸν παρ' αὐτοῦ ἐκ-
φωνηθέντα ἐπιτάφιον λόγον τοῦ Ἱατροφιλολόγου Φ. Χοῦδᾶ.

474. Πολλαδοκλεῖς Ἀντώνιος, Μιτυλη-
ναῖος. Ἐφιλοπόνησε διαφόρους ᾠδὰς ἐν Πετρούπολει,
1771.

475. Πολυζῶης Δημήτριος, Διδάσκαλος.
Συνέταξε γραμματικὴν τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς.

476. Πολυζωΐδης Α. Ὑπάλληλος. Μετέφρα-
φρασεν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ μετὰ πολλῶν προσθηκῶν τὴν πο-
λιτικὴν Οἰκονομίαν τοῦ Δροζίου ἐν Ναυπλίῳ, 1833.

Ἐτι τὰ Συντάγματα τῆς Ἀγγλίας, καὶ τῶν Ὁμοσπόν-
δων νήσων. Ἐν Μεσολογγίῳ, 1824.

Μετέφρασεν ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ καὶ ἐπηύξησεν τὸ τοῦ
Γρὸς ἐπιγραφόμενον πόνημα, α Ἀρχαὶ τῆς φιλοσοφικῆς ἐπι-
στήμης τοῦ Δικαίου. » Ἐν Αθήναις, 1836.

Συνέταξε καὶ προσωρινὸν πολίτευμα τῆς Ἑλλάδος. ἐν
Μεσολογγίῳ 1825.

477. Πόρκιος Σίμων, Δόκτωρ Θεολογίας.
Ἐξέδωκε λεξικὸν Λατινικόν, Ῥωμαϊκόν καὶ Ἑλληνικόν. Ἐν
Παρισίοις, 1636.

478. Ποσσίδειος ἢ Πισσίδειος Σερα-
φεῖμ· Μητροπολίτης Ἀγκύρας. Μετέφρασε Τουρκιστὶ
τὸ προτκυνητάριον τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ καὶ πά-
σης Παλαιστίνης· ἐν Δειψίᾳ τῆς Σαξωνίας, 1758 καὶ ἐν
Βιέννῃ, 1799.

Ἐτι συνέταξε λόγους οἵτινες ἐξεδόθησαν ὑπὸ τὴν ἐπι-
γραφὴν α Πνευματικὴ Κιβόρα. » Ἐνετίῃσι, 1783.

Ἐτι βιβλίον καλούμενον α Ῥαντισμοῦ στηλίτευσις· » ἐν
Δειψίᾳ τῆς Σαξωνίας, 1758.

479. Ποῦλος Δημήτριος, ἐκ Τριεστίου.
Μετέφρασεν ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς φωνὴν τὸν
εἰσαγωγικὸν εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς Διναϊκῆς Ἑταιρίας λό-
γον τοῦ Σμιθίου· ἐν Βενετίᾳ, ἄνευ χρόνου σημειώσεως.

480. Πούρης Διονύσιος, ἱερομόναχος, ἐκ
Τρικκάλων. Μετέφρασεν ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ α Πραγματεῖαν
α στοιχειώδη περὶ τῶν χρῶν τοῦ ἀνθρώπου, » ἐν Βενετίᾳ,
1812.

481. Πραντούνας Γεώργιος, Νάξιος. Ἐξέ-

δωκε τραγωδίαν α αὶ Ἀθῆναι Ἐλευθερωμένοι ο ἐπιγραφόμενῃν. ἐν Ναυπλῳ, 1830.

482. Προκόπιος, Πελοποννήσιος, ἱερομόναχος. Ἐξέδωκε βιβλίον καλούμενον α Ἐλεγχος κατὰ ἀθέων καὶ δυσσεβῶν. ο Ἐνετίησιν, 1792.

483. Προκόπιος ο Μεγασπιλεότης, Πελοποννήσιος. ἔχομεν ἐξ αὐτοῦ ἓν βιβλίον με διδῆχας καλούμενον α Δύλος πομπενικός· ο ἐν Δειψείᾳ, 1780.

484. Προκόπιος, Πελοποννήσιος Καριτζιώτης, ἐπιστάτης τῆς ἐν Τερμεσίῳ Ἑλληνοσκολῆς· ἔχομεν ἐξ αὐτοῦ μίαν μετὰφρασιν ἀνέκδοτον.

485. Προπαλέντος Φραγκῆσκος, ἱεροδιάκονος, Κερυραῖος. Ἐξέδωκε βιβλίον καλούμενον ο Ο Δίρστικὸς διδάσκαλος ὑπὸ τοῦ Ὁρθοδόξου μαθητοῦ ἐλεγχομένης, ο ἐν Ἀμστελαϊδῶν, αψς·.

486. Προύσης Δημήτριος. Μετέφρασεν ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ τὸ α περὶ καθηκόντων τῶν ἀνδρῶν ο σύγγραμμα Σιβλίου τοῦ Πελίκου, ο ἐξ' οὔ ὅμως ἀφῆρεσεν τὰ ἀφορόντα τὴν καθολικὴν θρησκείαν. ἐν Βενετίᾳ, 1835.

487. Πυλαρινὸς Ἰάκωβος, ἱατρός, Κεφαλλήν. Ἐξ αὐτοῦ ἔχομεν Nova et tuta methodus variolam excitandi per transplantationem, etc. ἐν Βενετίᾳ, 1715, ἐν Νορμβέργῃ, 1717. καὶ ἐν Λείδᾳ, 1791.

Ἐτι ἀπάντησιν εἰς τὸ πόνημα τοῦ ἱατροῦ Γαζόλα, ἐν Βενετίᾳ 1717.

Ἐπὶ δὲ τοῦ τάφου αὐτοῦ, τοῦ ἐν Πατανίῳ κειμένου ὑπαρχει ἐγγραφημένη ἡ ἐξῆς ἐπιγραφὴ, συνταχθεῖσα παρὰ Ν. Παπαδοπούλου.

ΜΝΗΜΕΙΟΝ

ΙΑΚΩΒΟΥ. ΠΥΛΑΡΙΝΟΥ.

ΕΥΓΕΝΟΥΣ. ΚΕΦΑΛΛΗΝΟΣ.

ΙΑΤΡΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ.

ΑΝΔΡΟΣ. ΠΕΡΙΩΝΥΜΟΥ.

ΠΡΟΣ. ΤΕ ΔΑΚΟΥΣ. ΡΩΣΣΟΥΣ. ΚΑΙ. ΘΡΑΙΚΑΣ.

ΕΝ. ΑΣΙΑΙ. ΤΕ. ΚΑΙ. ΑΙΓΥΠΤΩ.

ΔΙΑ. ΤΕ. ΤΗΝ. ΤΕΧΝΗΝ. ΦΡΟΝΗΣΙΝ. ΧΡΗΣΤΟΤΗΤΑ.

ΚΑΙ. ΤΗΝ. ΤΟΙΣ. ΔΗΜΟΣΙΟΙΣ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΝ.

ΑΠΟΒΙΩΣΑΝΤΟΣ. ΕΝ ΕΤΕΙ. ΣΩΤΗΡΙΩ. ΑΨΙΗ'.

ΕΤΩΝ Ε'.

488. Πύρρος Διονύσιος, Θεσσαλός, Αρχιμανδρίτης; και Ιατρός. Συνεργάσθη «Χειρουργίαν τῶν Παίδων, ἥτοι
» Πραγματείαν στοιχειώδη περὶ χρεῶν τοῦ ἀνθρώπου. περὶ
» χρηστοτηθείας μετὰ τινων ἠθικῶν μύθων καὶ τινων διαλό-
» γων, ὅπου δὲ προσέθεσε καὶ σύντομον ἐπιτομὴν τῆς γε-
» νικῆς ιστορίας, καὶ ἐν συντόμῳ τοὺς βίους τῶν Ἑρῶων
» τῆς Ἑλλάδος. » ἐν Βιέννῃ, 1813.

Ἔτι σύντομον γραμματικὴν τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς
ἐπιγράψας αὐτὴν « Διονυσιάς. » ἐν Ναυπλίῳ . . .

Ἔτι Γεωγραφίαν, ἥτις μετετυπώθη ἐν Ἀθήναις τῷ
1835.

Ἔτι, « Ἐγκόλπιον τῶν ἱατρῶν, » ἐν Ναυπλίῳ, 1831.

Ἔτι σύντομον Ἀστρονομίαν, καθὼς καὶ Φαρμακολογίαν.

489. Πῶπ Ζηνόβιος, ἱερομόναχος καὶ διδά-
σκαλος. Συνέγραψε Μετρικὴν τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς, ἐν
Βιέννῃ, 1803.

Τὴν μετρικὴν δὲ ταύτην μετέφρασεν εἰς τὸ Ῥωσσικὸν ὁ Καθηγητὴς Νικόλαος Ποπόδοκης.

490. Πώπας Ἀναστάσιος, ἐξ Ἰωαννίνων. Ἐξ αὐτοῦ ἔχομεν βιβλίον καλούμενον «Φώφορος» ὃ ἐν Βιέννῃ 1756.

P.

491. Ραδινός Α. Μετέφρασε τὸν Ἡρόδωτον, ἐν Ἀθήναις, 1836.

492. Ραζής Δημήτριος, Ἱατρός. Μετέφρασεν ἐκ τῆς Λατινικῆς εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς φωνὴν τὴν τοῦ Καμετίου γεωμετρίαν. Ἐνετίητιν, 1787.

493. Ραζής Χριστόφορος Ἱατρός, Ἑπτανήσιος. Συνέγραψεν Ἱταλιστὶ διατριβὴν περὶ τῶν φλογιστικῶν λεγομένων νόσων, ἐν Πίσᾳ, 1796.

494. Ράκος Θεόδωρος, ἐκ Τρίκκης. Μετέφρασεν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ, «Σύνοψιν τῶν ἐπιτηρῶν εἰς χρῆσιν τῶν παιδῶν» ἐν Νεαπόλει, 1815. ἔκδοσις 2α.

495. Ράλλης Γ. Α. Δικηγόρος. Μετέφρασε τὰ δίκαιον τῶν ἔθνων τοῦ Ε'. Βάττελ. Ἐν Ναυπλίῳ, 1831.

Ἔτι μετὰ τοῦ Ρενιέρου τὸ τοῦ Μακκελδέυ Εγχειρίδιον τοῦ Ῥωμαϊκοῦ δικαίου, ἐν Ἀθήναις, 1838.

496. Ράλλης Κωνσταντῖνος. Μετέφρασε διὰ στίχων τὴν τραγωδίαν τοῦ Αἰσχύλου, καλουμένην «Εὐμενίδες» ὃ ἐν Ναυπλίῳ, 1834.

497. Ραστή Αἰκατερίνη. Μετέφρασεν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ τὸ γεωγραφικὸν χαρτοπαίγνιον τοῦ Ζουῦ, ἐν Βιέννῃ, 1816.

498. Ραφτόπουλος Περικλῆς, Τήνιος.

Μετέφρασεν ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ τὴν γεωγραφίαν τοῦ Φραν-
δελου, ἐν Ναυπλίῳ, 1834.

499. Ρένιέρης Μ. Κρής. Μετέφρασε μετὰ τοῦ
Γ. Α. Πάλλη τὸ τοῦ Μακκελδέυ Ἐγχειρίδιον τοῦ Ρω-
μαϊκοῦ δικαίου, ἐν Ἀθήναις, 1838.

500. Ρέντιος Ἀνδρέας, Χῖος, Ἰησουΐτης. Με-
τέφρασεν εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς φωνὴν τὴν Ὀδηγίαν τῶν ἀμαρ-
τωλῶν τοῦ πατρὸς Ἀλουϊσίου τοῦ Γρανάτα, » ἐν Ρώμῃ,
1628.

501. Ρήγας Ἀγάπιος, ἱερεὺς. Ἐξέδωκε γραμ-
ματικὴν τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς γλώσσης, ἐν Βενετίᾳ,
1727.

502. Ρήγας Γεώργιος. Δ. Ἐξέδωκε Ποιη-
τικὰ τινὰ δοκίμια, ἐν Ἑρμουπόλει, 1837.

Ἔτι μετέφρασε τὸν ἐρωτευμένον διάβολον τοῦ Γαζόττου.

503. Ρίζος Ἰάκωβος, ἐκ Κωνσταντινουπό-
λεως. Μετέφρασε τινὰς ἐκ τῶν τοῦ Βολταίρου τραγωδιῶν.

504. Ρίζος Νερουλός Ἰάκωβος, Κωνσταν-
τινουπολίτης. Συνέταξε Γαλλιστὶ Ἑλληνικὴν φιλολογίαν
ἐπιγραφομένην «Cour de Litterature Grecque Mo-
derne.» Ἐν Γενεύῃ, 1821, 1828.

Ἔτι νεοελληνιστὶ διάφορα πονήματα, μάλιστα κωμωδίαν
τινα εἰς ἣν περιπαίζει τὰς διαφόρους νεωτέρας Ἑλληνικὰς
φρασεολογίας καὶ λέξεις.

Ἔτι τραγωδίαν ἐπιγραφομένην α Ἀσπασία » ἐν Λειψίᾳ
τῆς Σαξωνίας, 1823.

Ἐτέραν ἐπιγραφομένην α Πολυζένη » ἐν Βιέννῃ 1814.

Ἔτι ποίημα ἡρωϊκοκωμικὸν εἰς τρία ἄσματα, α Κούρκας
» ἀρπαγὴ » ἐπιγραφόμενον, αὐτόθι, 1816.

ἔτι εἰς τὸ πεζὸν κωμωδίαν καλουμένην, « Ὁ Ἐφημερι-
» δοφόρος. » ἐν Ἀθήναις, 1837.

ἔτι « Ἱστορικά ὑπομνήματα ἢ λείψανα περὶ πολεμικῶν
» συμβάντων τῆς εἰσβολῆς τοῦ Ἰψηλάντου εἰς Μολδαβίαν. »
Ἐν Μόσχᾳ, 1822.

Καὶ τινὰ ἄλλα ποιημάτια. Εἰς αὐτὸν δὲ ἀποδίδεται
καὶ ἡ ἐπιγραφομένη κωμωδία, « Ἡ Ἐρωτηματικὴ οἰκογέ-
νεια, ὑπὸ Βδ'κμξπραθ. » ἐν Ἀθήναις. 1837

505. Ρίζος Ραγκάβης Ἀλέξανδρος,
Κωνσταντινουπόλιτης. Συνέταξε μετὰ τοῦ Σ. Σπύτσου,
Συλλογὴν προβλημάτων ἐκ τῆς στοιχειώδους μαθηματι-
κῆς ἐν Ναυπλίῳ 1834.

Μετέφρασεν ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ τὸ βιβλίον « Συμβουλὴ
πρὸς τὴν θηγατέρα μου. » ἐν Ἀθήναις, 1833.

Καὶ ἐξέδωκε διάφορα ποιήματα, αὐτόθι 1837.

506. Ριχάρδος Ἰησουΐτης, Γάλλος τὸ γένος.
Ἐξέδωκε πόνημα ἐπιγραφόμενον. « Τάργα τῆς Πίστεως. »
ἐν Παρισίοις, αχνη'.

507. Ροδινὸς Νεόφυτος ὁ Σιναιΐτης, Ἰερο-
μόναχος,, Κύπριος. Ἐξ αὐτοῦ ἔχομεν βιβλίον ἐπιγραφό-
μενον « Πανοπλία πνευματικὴ, » ἐν Ῥώμῃ, 1630.

Ἄτερον καλούμενον « Σύνοψις τῶν θείων καὶ ἱερῶν τῆς
ἐκκλησίας Μυστηρίων, εἰς ὠφέλειαν τῶν ἱερέων, αὐτόθι,
1633.

ἔτι, « Ἐξήγησιν εἰς τὴν ᾠδὴν τῆς Θεοτόκου, » αὐτόθι,
1636.

ἔτι « Περί Ἡρώων, Στρατηγῶν, φιλοσόφων, ἁγίων καὶ
» ἄλλων ὀνομαστῶν ἀνθρώπων ὁποῦ εὐγέκασιν ἀπὸ τὸ νησι
» τῆς Κύπρου » αὐτόθι, αχνη'.

Ἔτι « Ἀσκήσεις πνευματικῆς, » αὐτόθι, 1671.

508. Ῥοδοκανάκης Κωνσταντῖνος, Χίος « Carmina Graeca Rhythmica Gratulatoria de Reditu Serenissimi Sacratissimi, et Θεοφύλακτου Principis Caroli II. Magne Britanniae, Galliae et Hiberniae Regis. » Ἐν Ὁξονίᾳ, 1668

509. Ῥός Δουδοβῆκος, Γερμανός τὸ γένος, Καθηγητής. Εξέδωκε σύντομον διατριβὴν περὶ ἀρχαίολογίας τῆς νήσου Σικίνου, ἐν Ἀθήναις, 1837.

Γὰς ἐν Ἑλλάδι ἀνεκδότους ἀρχαίας ἐπιγραφάς, ἐν Ναυπλίῳ, 1834.

Καί τινα ἄλλα.

510. Ρουβίνης Πέτρος Ἑπτανήσιος Ἱατροκαθηγητής « Riflessioni sulle Febbri chiamate Gi- » alle, e sui Contagj in genere » ἐν Παρμα, 1805. καὶ διαφόρους ἄλλας περὶ ἱατρικῆς διατριβάς Ἰταλιστὶ γεγραμμένας ἐξ ὧν ἡ περὶ θεραπείας τῆς ὑποτροπῆς τῶν διαλειπόντων πυρετῶν μετεφράσθη ἐσχατῶς εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς φωνήν.

511. Ρουκουνάκης Μ. Παρέφρασε τοὺς χαρακτηρισμοὺς τοῦ Θεοφράστου ἐν Παιραιῇ, 1838.

512. Ρουσιάδης Γεώργιος, ἐκ Κοζάνης. Μετέφρασεν ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ τὴν τοῦ Βαῖτσε τραγωδίαν ἐπιγραφομένην « Ἡ Ἐλευθέρωσις τῶν Οἰθῶν » ἐν Βιέννῃ τῆς Αὐστρίας, 1820.

Ἔτι παρέφρασε δι' ὁμοιοκαταλήκτων στίχων τὴν Ἰλιάδα τοῦ Ὁμήρου, αὐτόθι, 1817.

513. Ῥύσιος Διαμάντης ἐκ Σμύρνης, διδά-

σκαλος. Ἐξ αὐτοῦ ἔχομεν « Λατίνων Θρησκείας Ἐλεγχοί
36 καὶ τίς ὁ ἐκαστοῦ λόγος. Ἐνετίησιν εἰς Ἀμστελτάμι,
αψμη'.

Ἔτι « Λιτὴ Ναυτικὴ, ἐσπερινὴ καὶ ἑωθινὴ εἰς χρῆτιν
» ναυτικῶν. » Ἐνετίησι, αψλη'.

514. Ρωμανίτης Ἐμμανουήλ, Κρής. Με-
τέφρασε πόνημα ἐπιγραφόμενον, « Ὁ Πνευματικὸς διδα-
» σκόμενος. » Ἐνετίησι, αψμβ'.

Σ.

515. Σακελάριος Γεώργιος, ἱατρός, ἐκ
Κοζάνης. Ἐξέδωκεν ἀρχαιολογίαν τῶν ἀρχαίων Ἑλληνι-
κῶν ἐθίμων.

Ἔτι τὴν Μετάφρασιν τοῦ Α'. τόμου τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα
περιγηγέως τοῦ νέου Ἀναχάρσιδος.

Ἔτι θρήνους διὰ στίχων πρὸς τὴν αὐτοῦ σύζυγον θα-
νοῦσαν.

Ἔτι ἀντιβακχικὰ ποιημάτια, καὶ τὴν μετὰ τοῦ Περδι-
κάρη διὰ στίχων ἀλληλογραφίαν ἐπὶ ἀρχῶν μεταφυσικῶν
ἐν Βιέννῃ, 1817.

516. Σακιλλαρίου Μιτιῶ, σύζυγος τοῦ Γε-
ωργίου. Συνέγραψεν ἐπικρίσεις περὶ εὐρέσεως καὶ προόδου
τῆς κωμωδίας

Μετεφράσεν ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ τὰς τοῦ Γολδόπου Κωμω-
δίας· ἐπιγραφομένας, « Ἡ πατρικὴ ἀγάπη. — καὶ Ἡ πα-
» νοῦργος χῆρα » ἐν Βιέννῃ τῆς Αὐστρίας, 1818.

517. Σαλτέλης Ι. Ν. Μετέφρασε τὴν Γαλλι-
κὴν μυθιστορίαν « Ὁ Χωλὸς Διάβολος, καλουμένην »
ἧς ἐξεδόθη ὁ Α'. τόμος ἐν Σύμφ, 1838.

518. Σ α μ ο υ ή λ, Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως. Συνέταξε ρητορικήν.

Ἐτι λόγους, ἐπιστολάς καὶ ὑπομνήματά τινα.

Παρέφρασε δὲ πολλοὺς λόγους τοῦ Δημοσθένους· τοὺς περὶ Δημοκρατίας, καὶ τινὰς ἄλλους διαλόγους τοῦ Πλάτωνος. κ.λ. Ταῦτα πάντα δὲ μένουν, καθ' ὅσον γνωρίζω, μέχρι τοῦδε ἀνέκδοτα.

519. Σ α π ο υ ν τ ζ ά κ η ς Β. Ἀξιωματικός. Μετέφρασεν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ μετὰ τοῦ ἀξιωματικοῦ Χ. Βυζαντίου, Στρατιωτικά τινα παραγγέλματα.

520. Σ α ρ ά φ η ς Γ ρ η γ ό ρ ι ο ς, Κυδωνιεύς, ἰερόμοναχος. Συνέταξε γραμματικὴν τῆς παλαιᾶς Ἑλληνικῆς, ἐν Κυδωνίαις. . . .

521. Σ ά ρ ο ς Τ ε ν έ δ ι ο ς. Ἐγραψεν ἓνα στοχασμὸν περὶ τῶν ἑορτῶν τῶν παναθηναϊκῶν, καὶ ἕτερον περὶ τοῦ ἱστορικοῦ Ψευκυδίδου.

522. Σ. Μ. Δ. Ὑπὸ τάρχικὰ ταῦτα στοιχεῖα φέρεται μετὰφρασις δύο Διηγημάτων Ἰωάννου τοῦ Βοκκακίου. Ἐνετίῃσι 1797.

523. Σ ε β ή ρ ο ς Γ α β ρ ι ή λ, Μητροπολίτης Φιλαδελφίας. Ἐξεδωκε α Συνταγμάτιον περὶ τῶν ἁγίων » καὶ ἱερῶν Μυστηρίων » Ἐνετίῃσιν, αχλ'.

524. Σ ε ρ α φ ῖ ν ο ς Ι. Ἰατρός. « Dissertation » sur les Fievres Bilieuses en généralie. » ἐν Παρίσις, 1815.

525. Σ έ ρ β ι ο ς Γ ε ώ ρ γ ι ο ς. Μετέφρασε τινὰς Γαλλικὰς τραγωδίας, δηλονότι, τὸν Θάνατον τοῦ Καίσαρος, τὴν Μερόπην. κ.λ.

526. Σερούϊος Γ. Γυμνασιάρχης. Ἐξέδωκε βιβλιαριον ἐπιγραφόμενον· « Λεξικὸν τῆς Ἑλληνικῆς Ὄρθογραφίας, ἡ Ὄρθογραφικὴν νεομέθοδον· ἐν Ἑρμοῦπόλει, 1837.

Ἔτι τρεῖς Ὁδᾶς· ἐν Αἰγίνῃ, 1827.

527. Σιγάλας, ἐκ Πύργου Θήρας, ἱερομόναχος. Τούτου σώζεται σύντομος περιγραφὴ, μέρος μὲν εἰς πεζὸν λόγον, μέρος δὲ διὰ ὁμοιοκαταληκτῶν στίχων, τῆς κατὰ τὸ 1650. ἐπισυνέβασθαι πλησίον τῆς Θήρας ὑφαιστιτικῆς ἐκρήξεως, τῆς καὶ Καιρὸς τοῦ κακοῦ καλουμένης. Τῆς περιγραφῆς ταύτης τὸ πρῶτον μέρος κατεχωρήθη πρό τι-νων ἐτῶν εἰς τὴν παρὰ τοῦ Δόκτωρος Ἀνσελμου ἐκδιδομένην Ἀποθήκην.

528. Σιγάλας Ματθαῖος, (Κιγᾶλας Ματθαῖος, Κύπριος ἱερεὺς.) Μετέφρασεν ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ τὴν ἀπελευθερωμένην Ἰερουσαλὴμ τοῦ Τάσσου.

529. Σιλήβεργος Ν. Ὑπάλληλος. Μετέφρασεν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ « Ἐπιτομὴν τῆς παλαιᾶς ἱστορίας. » Ἐν Ναυπλίῳ, 1831.

530. Σῆμος Ε. Α. Μετέφρασεν τὴν Κορίνθιαν τῆς κυρίας Στάελ. Ἐν Ἀθήναις, 1835.

531. Σκαλιόρας Ἰγνάτιος, Ἀρχιμανδρίτης. Συνέταξεν αὐτὸν Ἐγχειρίδιον περὶ συντάξεως τῶν ὀκτῶ, « τοῦ λόγου μερῶν· » ἐν Τεργέστη αὐκς'.

532. Σκαλιστήρας Γ. Ἀποστ. Μετέφρασεν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ τὸν περὶ τοῦ ἐγκληματικοῦ δικαστηρίου λόγον τοῦ Σερβάν. Ἐν Βουκορεστίας, 1832.

533. Σκαρλάτος Δ. Βυζάντιος. Ἐξέδωκε

« Λεξικὸν τῆς καθ' ἡμᾶς Ἑλληνικῆς διαλέκτου » Ἐν Ἀθήναις, 1835.

534. Σκαρλάτος Ἰω. Μετέφρασεν ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ δρᾶμα ἐπιγραφόμενον « Τὸ ζιζάνιον μεταξύ τοῦ » σίτου, ἦτοι Ὀρησκεία καὶ Ὑπόκρισις. » Ἐν Λειψία, 1831.

Ἔτι τὴν ὑπὸ Βρεδὼ « Συνοπτικὴν ἱστορίαν τῶν ἀξιολογωτέρων τοῦ κόσμου, » ἐν Βουκορεστίῃ, 1828.

535. Σκιαδάς Ἀθανάσιος, ἐκ Κεφαλληνίας· Μετέφρασεν ἐκ τῆς Ἰταλικῆς γλώσσης βιβλίον καλούμενον « Γένος, ἦθι, κίνδυνοι καὶ κατορθώματα Πέτρου τοῦ Α'. Αὐτοκράτορος πάσης Ῥωσσίας » Ἐν Βενετία, ἀφλζ'.

Ἐξέδωκε Λατινορωσσιστὴ, κατάλογον τῶν ἐν τῇ συνοδικῇ βιβλιοθηκῇ τῆς Μόσχας Ἑλληνικῶν χειρογράφων. κ.λ. ἐν Μόσχᾳ, 1723.

536. Σκυλίτζης Ἐμμανουὴλ, Χῖος. Ἐξέδωκε βιβλιάριον ἐπιγραφόμενον « Φροντιστήριον Ἑλληνικόν τῆς Ῥώμης, ἧγουν τάξεις μὲ τὴν ὁποίαν κυβερνοῦνται » οἱ ἐκεῖ Μαθητάδες. » ἐν Ῥώμῃ, 1675.

537. Σκλαμπάνης Σταματέλος, ἐξ Ἀκαρνανίας, διδάσκαλος. « Γραμματικὴ κατ' ἐπιτομὴν » περὶ τοῦ τεχνολογικοῦ καὶ ὀρθογραφίας μέρους. » Ἐν Βενετία, 1819.

538. Σκοῦφος, Ἱεροκλήρῳ. Συνέγραψε λόγους τινάς.

539. Σκοῦφος Νικόλαος, δικηγόρος. Μετέφρασεν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ « Συνοπτικὴν ἱστορίαν τῆς Ἑλ-

» ληϊκῆς Φιλολογίας, ἀπαρχῆς ταύτης μέχρις ἀλώσεως
» τῆς Κωνσταντινουπόλεως παρὰ τῶν Ὁθωμανῶν » ἐν Βιέν-
νῃ, 1816.

Ἔτι ἐξέδωκε « Συλλογὴν τῶν ἀφορώντων τὴν Ἑλλάδα,
» συνθηκῶν, πρωτοκόλλων καὶ διπλωματικῶν ἐγγράφων. »
ἐν Ναυπλίῳ, 1834.

540. Σκούφης Σπυρίδων, ἀδελφὸς τοῦ Νικο-
λάου. Μετέφρασε τὴν ἐπιτομὴν τῆς περιηγήσεως τοῦ
Αναγάρσιδος. Ἐν Ἀθήναις 1838.

541. Σχοῦφος Φραγγίσκος, ἱερεὺς Κρής.
Συνέταξε « Τέχνην Ῥητορικὴν » Ἐνετίῃσι, ἀχπά.

Ἔτι λόγον πανηγυρικὸν εἰς τὸ γενέθλιον τοῦ Προδρό-
μου· αὐτόθι, αἶό.

542. Σ. Κ. Π. Ὑπὸ τ' ἀρχικὰ ταῦτα στοιχεῖα
ὑπάρχει μετάφρασις τοῦ ὑπὸ τοῦ Γάλλου Σιαδωσιέρου συγ-
γραφέντος πονήματος τοῦ καλουμένου « Κατήχησις ἐλευ-
θέρου ἀνθρώπου. » Ἐνετίῃσιν 1797.

543. Σολομός, Ζακύνθιος. Ἐφιλοπόνησεν Ἰταλιστὶ
διάφορα ποιημάτια, καὶ τινὰς εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς φωνὴν
ᾠδῆς.

544. Σομανέρας, Ἰταλὸς τὸ γένος. Ἐξέδωκε
Γραικοῖταλικὸν λεξικόν. ἐν Παρισίοις, 1709.

545. Σουγδουρῆς Γεώργιος, ἱεροδιάκονος,
ἐξ Ἰωαννίνων. Ἐξέδωκε βιβλίον καλούμενον. » Νέος θη-
σαυρός. » Ἐνετίῃσιν, 1805.

Ἔτι, « Ἐπιτομὴν Γραμματικῆς. » Αὐτόθι, 1781.

Ἔτι, Εἰσαγωγὴ λογικὴ. αὐτόθι, 1792.

546. Σοῦτσος Ἀλέξανδρος, Κωνσταντινου-

πολίτης. Συνέγραψε μυθιστορίαν ἣν ἐπωνόμασεν « Ὁ Ἐξό-
ριστος. » ἐν Ἀθήναις, 1835.

Ἔτι κωμωδίων διὰ στίχων α Ὁ Ἄσωτος » καλουμένην.
ἐν Ναυπλίῳ.

Ἔτι Σάτυρας αὐτόθι.

Καί τινα ἄλλα ποιημάτια.

547. Σοῦτσος Γεώργιος Νικολάου
Μετέφρασεν ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ τὸν Πιστὸν Βοσκήν τοῦ Γου-
αρίνου. Ἐνέτιχσιν, 1804.

Ἔτι ἔξεδωκε δραματικά τινα ποιημάτια, αὐτόθι, 1805.

548. Σοῦτσος Δ. Α. Μετέφρασεν τὴν ἐπιτομὴν
τῆς παλαιᾶς ἱστορίας τῆς Ἑλλάδος, τοῦ Σεγύρου. ἐν Ἀθή-
ναις, 1836.

549. Σοῦτσος Παναγιώτης, Συνέταξε μυ-
θιστορίαν ἐπιγραφομένην α Ὁ Λέανδρος » ἐν Ναυπλίῳ,
1834.

Ἑτέραν α Ὁ Ὀδοιπὸρος » καλουμένην.

Ἰπάρχει καὶ συλλογὴ τῶν λυρικῶν αὐτοῦ ποιήσεων μ ἐ
τὴν ἐπιγραφὴν α Κιθάρα. »

550. Σοῦτσος Σ. Ἐξέδωκε μετὰ τοῦ Ραγκαβῆ
συλλογὴν προβλημάτων ἐκ τῆς στοιχειώδους Μαθηματι-
κῆς. Ἐν Ναυπλίῳ 1834.

551. Σοῦτσοῦ Αἰκατερίνη. Μετέφρασε
τοὺς ὑπὸ τοῦ Γάλλου Μαβλίου συνταχθέντας διαλόγους
τοῦ Φωκίωνος.

552. Σοῦτσοῦ Ραλοῦ. α Παραινέσεις μητρὸς
πρὸς τὴν θυγατέρα· μεταφρασθεῖσαι ἐκ τῶν ἐκλεκτοτέρων
συγγραμμάτων τῆς κυρίας Δελαμπέρ » ἐν Βενετίᾳ 1819

553. Σπαθαζ Στυλιανός, ἱατρός. Μετέφρασε μετα τοῦ ἱατροῦ Ἐλαιῶνος τὴν χημείαν τοῦ Βρανθίου.

554. Σπανόπουλος Παναγιώτης, Πελοποννήσιος. ἔχομεν ἐξ αὐτοῦ μίαν ἀριθμητικὴν, καὶ μίαν ἀποθήκην.

555. Σπανός Ἀλέξιος, ἐξ Ἰωννίνων. Μετέφρασεν εἰς τὴν κοινὴν γλῶσσαν τὴν ἐξάβιβλον τοῦ Ἀρμενοπούλου. Ἐνετίσιν 1744.

556. Σπηλιᾶδης Ν. Μετέφρασεν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ τὸ τοῦ Ζιουῆ σύγγραμμ. τὸ καλούμενον « Ἡ Ἠθικὴ ἢ ἐφ' ἐκρεμοθεΐσα εἰς τὴν πολιτικὴν. ἐν Αἰγίνῃ ἀωκὴ.

Ἔτι, τὸ τοῦ Γάλλου Μπηνιὼν α Τε Μυστικισυμβούλια ἢ καὶ οἱ Λοοί. ἢ αὐτόθι, 1826.

557. Σταγειρίτης Ἀθανάσιος, Καθηγητὴς ἐν τῇ Βιέννῃ τῇ Αὐστρίῳ Καισαρὸς βασιλικῇ Ἀκαδημίᾳ τῶν Ἀνατολικῶν Γλωσσῶν. Συνέγραψε α Τρόπαιον Ἑλληνικόν, ἢ πρῶτος πόλεμος Ἑλλήνων καὶ Περσῶν, καὶ θρίαμβος τῶν Ἑλλήνων. ἐν Βιέννῃ, 1818.

Ἔτι, τὸν βίον Μιλτιάδου τοῦ Ἀθηναίου. αὐτόθι, κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος.

Ἔτι, α Ἡπειρωτικὰ, ἦται ἱστορία καὶ γεωγραφία τῆς Ἡπείρου παλαιὰ καὶ νέα, καὶ βίος τοῦ Πύρρου ἢ αὐτόθι, 1819.

Ἔτι α Ωγκυγία, ἢ περιέχουσα τῶν ἀρχαιοτάτων ἔθνων ἢ ἢ τῶν δύο πρώτων αἰώνων τοῦ Ἀδελφου καὶ Ἡρωϊκοῦ ἢ τὴν ἱστορίαν, τὰς κοσμογενείας, Θεογενείας. κ.τ.λ. κ.τ.λ. αὐτόθι, 1815, - 6 - 7 - 8 - 9 - 20,

Ἐτι τὸν βίον τοῦ Θεμιστοκλέους· αὐτόθι, 1816.

Ἐτι περιοδικὸν τι σύγγραμμα « Καλλιόπη » ἐπιγραφόμενον αὐτόθι, 1819—20—21.

Καὶ μετέφρασεν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ Ἐπιτομὴν τῆς γενικῆς ἱστορίας αὐτόθι, 1812.

558. Στάνοϛ Ἰωάννης, ἐξ Ἰωαννίνων. Μετέφρασεν ἐκ τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς εἰς τὴν νεωτέραν τὴν ἐπιγραφόμενον πόνημ· « Βίβλος χρονικὴ, περιέχουσα τὴν ἱστορίαν τῆς Βυζαντιδος. » Ἐνετίται, αψξζ'.

559. Σταυρινὸς Ἰω. Ανδρέου, Χίος. Συνέγραψε δύο λόγους ἐπιγραφόμενους· « Περὶ ματουσιώσεως διατὰ Κορυδαλοῦ τοῦ Καλδινολάτρου. » Ἐν Ρώμῃ, 1640.

560. Στεφανίδης Α. Ἰπὸ τὸ πλαστὸν ποῖτο ὄνομα φέρεται κωμῳδία ἐπιγραφομένη, « Ἡ φιλάρεσκος » γυνή. » Συγγραφεὺς δὲ ταύτης εἶναι νομίζω ὁ Λατινотаγματάρχης Δούκας Κ. Δούκας. Ἐν Ἀθήναις, 1837.

561. Στεφανόπουλος Βερνάρδος. Μετήνεγκεν ἐκ τῆς καθολικισμένης εἰς τὴν Λατινίδα γλῶσσαν τὰ συγγράμματα τοῦ Πεπάνου, ἐν Ρώμῃ, 1781.

562, 563. Στεφανόπουλοι Δῆμοϛ καὶ Νικόλαοϛ. Voyage en Grece, ἐν Παρίσις ἔτος Η'.

564. Στούρτζας Ἀλέξανδρος. Ἐξέδωκεν « Ἐγχειρίδιον τοῦ Ὀρθοδόξου Χριστιανοῦ, » ἐν Πετροπόλει, αωκκ.

565. Στρατηγὸς Ἀντώνιος, Κρής· Μετέφρασεν εἰς τὴν τῆς πατρίδος του Κρήτης κοινὴν διαλεκτὸν τὴν Βατραχομομαχίαν τοῦ Ὀμήρου. Ἐνετίται, 1745.

Ἐτι τὸ περὶ Πυρετῶν πόνημα τοῦ Σαντορίνου· αὐτοῦ
κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος.

566. Συρίγος Μελέτιος, διδάσκαλος καὶ
Πρωτοσύγγελος τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει μεγάλης Ἐκ-
κλησίας. Ἐξ αὐτοῦ ἔχομεν ἀντίρρῃσιν κατὰ τῶν Καλδι-
νικῶν κεφαλαίων, καὶ ἐρωτήσεων Κυρίλλου τοῦ Λουκάρεως,
ἧτις συνεξεδόθη μετὰ τοῦ Ἐγγχειριδίου τοῦ Πατριάρχου Λο-
υθίου, ἐν Μπουκουρέστη, αχλ.

567. Σχένδων, Μακεδὼν. Μετέφρασεν ἐκ τοῦ
Ἀγγλικοῦ ἱατρικόν τι σύγγραμμα.

568. Σχυνᾶ Δίκατερίνη Δημ. Ἐξέδωκε
τινάς μεταφράσεις τῆς.

569. Σχυνᾶ Ἐλένη. Ἀδελφὴ τῆς πρό εἰρημένης·
ἔκαμεν τινάς μεταφράσεις.

570. Σχυνᾶς Δημήτριος, Βυζάντιος. Συ-
νεξέδωκε μετὰ τοῦ Μουστοζύδου συλλογὴν ἀνεκδότων
Ἑλληνικῶν μετὰ σημειώσεων, ἐν Βενετίᾳ, 1817.

571. Σχυνᾶς Μιχαήλ· « Grammaire éle-
mentaire du Grec moderne. » Ἐν Παρίσις, 1829.

572. Σχυνᾶς Χρήστος Μ. ἐκ Κωνσταντινου-
πόλεως. Μετέφρασε καὶ ἐξέδωκεν ὑπὸ τ' ἀρχικὰ στοιχεῖα.
X. M. Σ. τὸ τοῦ ἱατροῦ Σπούρτσεϊμ, « Δοκίμιον περὶ τῶν
» στοιχειωδῶν ἀρχῶν τῆς ἀνατροφῆς » ἐν Αἰγίνῃ, 1831.

T'.

573. T. * * * Ἰππόλυτος, Γάλλος τὸ γένος. Ἐξέ-
δωκεν Ἀλφαβητᾶριον Γαλλικὸν μὲ διαλόγους Γαλλοελλη-
νικοῦς· ἐν Ἑρμουπόλει, 1838.

574. Τᾶφ' ἄς Ἰωάννης, Θεσσαλονικεὺς. Συ-

νέταξε Γραμματικὴν Θεωρητικὴν καὶ Πρακτικὴν Ἰταλικῆς γλώσσης.

575. Τέρπορς Νεκτάριος, ἱερομόναχος, ἐκ Βοσκοπόλεως. ἔξεδωκε βιβλίον ἐπιγραφόμενον, « Πίσις » Ἐνετίησιν, 1779.

576. Τερτσέτης Γεώργιος, Ἐπτανήσιος. ἔξεδωκεν Ἀπολογίαν εἰς τὴν κατ' αὐτοῦ καὶ τοῦ Α. Πολυζωίδου κατηγορίαν, ἐν Ἀθήναις, 1835.

577. Τιμώνης, Κωνσταντινουπόλιτης, Ἱατρὸς. Συνέγραψε πρῶτος περὶ ἐγκεντρώσεως τῶν φυσικῶν νόσων.

578. Τζανέτος Ἰωάννης, μέγας Κλωτσάρης « Κατὰ Ωκέλλου περὶ τῆς τοῦ παντὸς φύσεως. » Ἐν Βιέννῃ τῆς Αὐστρίας, 1787.

579. Τζελεπῆς Ἰωάννης, Χῖος, διδάσκαλος τῆς ἐν ἐν Κωνσταντινουπόλει Πατριαρχικῆς σχολῆς. Συνέγραψε μαθηματικὰ τὰ ὅποια ἔμειναν νομίζω, ἀνέκδοτα.

580. Τζιγαρᾶς Κωνσταντῖνος. Μετέφρασεν εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς φωνὴν τὴν ἱστορίαν Καρόλου τοῦ IB'. βασιλέως τῆς Σουεδίας ἐν Βιέννῃ 1806.

581. Τρεβιζανάτος Ἰωάννης Β. ἱερεὺς δυτικὸς. Μετέφρασεν εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς φωνὴν « Σύνοψιν » Χριστιανικῆς διδασκαλίας » ἣν ἔξεδωκε μὲ Λατινικὰ στοιχεῖα ἐν Βενετίᾳ τῷ 1817.

582. Τρικούπης Σπυρίδων, Μεσολογγίτης. Ἐφιλοπόνησε ποίημα κλεπτικόν, « Ὁ Δῆμος » ἐπιγραφόμενον ἐν Παρισίοις, 1821.

ἔτι λόγους τινὰς αὐτοῦ, 1836.

583. Τσοπανάκης Παναγιώτης, Δημι-
οσιάρχης α Ἄσματα πολεμιστήρια, » ἐν Ἀθῆναις, 1838.

584. Τσουλάτης Ἀγγέλος, Κεφαλλην, ἰα-
τροφιλόλογος. Ἐξ αὐτοῦ ἔχομεν τὰ ἐφεξῆς πονήματα.

• Ἐπιστολὴ τοῦ ἱατροπρολύτου Ἀγγέλου Τσουλάτη Κε-
φαλλῆνος, πρὸς ἀνώνυμὸν τινα φίλον τοῦ ἱατροῦ, κατὰ τῶν
σκέψεων περὶ τῆς πυθαγορικῆς διαίτης τοῦ Ἰωσήφ· Ἀν-
τωνίου Πουγιάτη, ἀρχιατροῦ τῆς Φιλτρίας. » Ἐν Φλω-
ρεντίας, 1752.

Ἐτι • Περὶ ληψις πρακτικῆς ἱατρικῆς, » καὶ εἰς τὸ τέ-
λος αὐτῆς προσέθεσεν ἐκτεταμένην συλλογὴν ἱατρικῶν συν-
ταγῶν. Ἐν Βενετίας, 1758.

Ἐτι α Περί φύσεως τῆς Φοινικίδος νόσου, » αὐτόθι·
1753.

• Angeli Zulatti Cephaleni Philosophiae et
Medicinae Doctoris de Tetano observatio αὐτόθι,
1751.

• Περὶ ληψις περὶ τῆς ἐν Κεφαλληνίᾳ γενομένης ἐμφυλ-
λιάσεως τῶν εὐλογιῶν, » (Ἰταλιστὶ) αὐτόθι, 1768.

Καί τινα ἄλλα, μέρος τῶν ὁποίων ἐξεδόθησαν διὰ τῶν
περιοδικῶν συγγραμμάτων τοῦ τότε καιροῦ, καὶ μέρος σω-
ζόμενα εἰσέτι ἀνέκδοτα.

585. Τσουλάτης Ἰωάννης — Φραγαῖσκος,
Υἱὸς τοῦ Ἀγγέλου, ἱατρός. Ἐξ αὐτοῦ ἔχομεν α Δοκίμιον
» περὶ τινων φαινομένων τῆς πανώλης, κ.λ. » ἐν Βενε-
τίας, 1792.

Πονήματιον, • Περί Δυνάμεως τῆς μουσικῆς ἐπὶ τῶν
» παθῶν, τῶν ἡθῶν, καὶ τῶν νοσημάτων, καὶ περὶ τῆς τοῦ
» χοροῦ ἱατρικῆς χρήσεως· » αὐτόθι, 1787.

«Περὶ ὕδρωπος τοῦ ἐπίπλου » ἐν Κερκύρα 1801.

Σώζονται προσέτι ἀνέκδοτα παρὰ τῷ Γιῷ αὐτοῦ ἐν εἰ-
δίλιον· διάφορα ἄσματα, μεταφράσεις τῶν ἐξοχωτέρων
τοῦ Κατούλου χωρίων· ὕμνοι τινες ἐνδεκασύλλαβοι, ἱατρι-
καὶ συμβουλαί· καὶ τινὰ ἄλλα πονημάτια.

586. Τυανίτης Ἰωάννης. Ἐφιλοπόνησε ποί-
ημα, « Βοσπορομαχίαν » καλούμενον.

587. Τυπάλδος Αἰμίλος, Ἑπτανήσιος. Με-
τέφρασεν εἰς τὴν Ἱταλικὴν γλῶσσαν τὴν Ἑλληνικὴν Φιλο-
λογίαν τοῦ Σχοέλου· ἐν Βενετία, 1824.

Συνέγραψε τὴν βιογραφίαν τοῦ Σ. Βλαντῆ καὶ διάφορα
ἄλλα.

588. Τυπάλδος Γεώργιος, ἱατρός. Συνέ-
γραψε περὶ τοῦ τῶν Κυδωνιῶν Σχολείου.

589. Τυραννίωv. Συνέγραψε γραμματικὰ, πλὴν
δὲν γνωρίζω ἂν σώζωνται.

Γ.

590. Ὑψηλάντης Ἀθανάσιος. Συνέταξεν
ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Τουρκίας, ἀπὸ ἀλώσεως
Κωνσταντινουπόλεως ἕως περὶ τὰ μέσα τοῦ 1Η' αἰῶνος,
ἥτις καθ' ὅσον γνωρίζω ἔμεινεν ἀνέκδοτος.

Φ.

591. Φ. Ὑπὸ τ' ἀρχικὸν τοῦτο στοιχεῖον φέρεται με-
τάφρασίς τις τοῦ πονήματος τοῦ Daupou ἐν Παρισίοις,
1825.

592. Φαρδούλης Ν. Γ. Σμυρναῖος, Καθηγητής.
Μετέφρασε τὸ ἐγχειρίδιον τῆς Γεωγραφίας τοῦ Κροζέτου,
ἐν Ἐρμουπόλει, 1835.

593. Φαρμακίδης Θεόκλητος, ιερέυς. Ἐξέδωκε, « Στοιχεῖα τῆς Ἑλληνικῆς γλώττης » ἐν Βιέννῃ, 1818.

Καί τινα ἄλλα.

594. Φασλῆς Διονύσιος, Σύγγελος, Πελοποννήσιος. Μετέφρασεν ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ τὴν τοῦ Τιλλέρου, « Ἐπίτομον ἱστορίαν τῆς Γαλλικῆς ἐπαναστάσεως » ἐν Βιέννῃ, τῆς Αὐστρίας, 1818.

595. Φατζέας Γεώργιος, ἱερέυς, ἐκ Κηθύρων. Μετέφρασεν ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ Ἀγγλου τινος σύγγραμμα ἐπιγραφόμενον, « Γραμματικὴ γεωγραφικὴ » Ἐνετίῃσιν, 1760.

596. Φιλήμων Ἰωάννης. Συνέταξε Δοκίμιον ἱστορικὸν περὶ τῆς Φιλικῆς ἐταιρίας, ἐν Ναυπλίῳ, 1834.

597. Φιλητάς Χρῆς. Ἰατρός, Ἰωαννίνης. Εξέδωκε γραμματικὴν τῆς Λατινικῆς γλώσσης, ἐν Κυρκά, 1827.

598. Φιλιππίδης Δανιὴλ Δημητρίου, ἱερομόναχος ἐκ Μηλεῶν τοῦ Πηλίου ὄρους. Μετέφρασεν ἐκ τοῦ Λατινικοῦ τὰ Φιλιππικά τοῦ Πομπηίου Τρόγου. Ἐν Λειψία, 1817.

Ἐτι τὴν τοῦ Λαλάνδου ἐπιτομὴν τῆς Ἀστρονομίας, καὶ τὴν λογικὴν τοῦ Κονδιλιάκου. Ἐν Βιέννῃ, τῆς Αὐστρίας, 1801.

599. Φιλόθεος ὁ Θεσσαλονικεὺς, Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως. Συνέγραψε τὴν βιογραφίαν Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ.

600. Φλωγάτης Ν. Μετέφρασεν ἐκ τοῦ Γαλλι-

κοῦ βιβλίου ἐπιγραφόμενον, α Οἱ διαβόητοι πλάνοι, ὦ
Ἐν Αἰγίνῃ, 1828.

Ἐπὶ συνέταξε στοιχειώδεις ἀρχάς τῆς θεωρίας τῆς μου-
σικῆς.

601. Φορτουνιάδης Βασίλειος, Βυζάν-
τιος, ἰατρός. α Dissertatio inauguralis medica de
» morbo comitiali infantum » ἐν Βενδοβόνῃ, 1836.

602. Φόσκολος Οὐγος, Ζακύνθιος. Ἐξ αὐτοῦ
ἐχομεν.

L'ultime lettere di Jacopo Ortis. »

α Discorso su l'origine e le regole fonda-
» tali della Letteratura »

Τὰς τραγῳδίας α L' Ajace » καὶ α La Biccharda. »

Τὰ ἐπιγραφόμενον ποιήματα α L' Alceo Le grazie.
I Sepolcri. » διάφορα Σονέττα, ᾠδὰς, καὶ ἄλλα εἰς τὸ πε-
ζὸν καὶ διὰ στίχων πονήματα.

Μετέφρασε πρόσδε εἰς τὸ Ἰταλικὸν καὶ μέρος τῆς Ἰλια-
δος τοῦ Ὁμήρου.

603. Φραγκῆς Ἰωάννης, διδάσκαλος ἐν Ῥώ-
μῃ, α Grammatica linguae Graecae recentioris. »
Ἐν Ῥώμῃ. 1837.

604. Φραντζῆς Μιχαήλ, ἑπτανήσιος. Ἐρη-
μάσιος διδάσκαλος τοῦ Πέτρου βασιλέως τῆς Πορτογαλ-
λίας, καὶ συνέταξε πονήματά τινα.

605. Φραντζῆς, Ἕλλην τὸ γένος, κηθηγητῆς
τῆς ἱατρικῆς εἰς Λουσιτανίαν. Συνέγραψέ τι περὶ ἱατρικῆς.

606. Φωκᾶς Ἰωάννης, ἐκ Κεφαλληνίας. Ταύ-
του σώζεται, α Περιληπτικὴ περιγραφή τῶν κάστρων καὶ

» πθλεων ἀπ' Ἀντιοχείας μέχρι τῶν Ἱεροσολύμων, Συρίας,
» Φινίκης καὶ τῶν κατὰ Παλαιστίνην ἁγίων τόπων » Ἐν
Κολωνίᾳ, 1653. καὶ ἐν Ἀμβέρσῃ, 1680.

607. Φωτεινὸς Διονύσιος. Ἐξέδωκε πόνη-
μα δια στίγων καλούμενον « Νέος Ἑρωτόκριτος. » Ἐν
Βιέννῃ 1818.

Ἔτι ἱστορία τῆς πάλαι' Δακίας, τὰ νῦν Τρανσυλβανίας,
Βλαχίας, καὶ Μολδαυίας ἐκ διαφόρων παλαιῶν καὶ νεωτέ-
ρων συγγραφέων συνερανισθεῖσα, » αὐτόθι 1818—9.

608. Φωτιάδης Δάμπρος, ἐξ Ἰωαννίνων,
σχολάρχης ἐν Βουκουρεστίῳ. Ἐξήγησε τὰ σωζόμενα τῶν
δέκα ρητόρων, καὶ ἄλλα διάφορα συγγράμματα συνέγραψε.

X.

609. Χαβιαρᾶς Ἰωάννης X. Ν. Μεθερμή-
νευσεν ἐκ τοῦ Γεομανικοῦ ἱστορίαν τῆς παλαιᾶς Ἑλλάδος,
ἐν Βιέννῃ, 1836.

610. Χαϊρέτης Κήρυκος, Κρής, ἱατρός. Ἐξέ-
δωκεν, « Ἐγχειρίδιον τῆς ζωῆς τῶν ζώων οἰκονομίας »
Ἐνετίῃσι, 1798.

611. Χαρβούρης Ἰωάννης Βαπτιστής,
ἐκ Κεφαλληνίας. Χρηματίσας Ἱατροκαθηγητὴς ἐν τῷ ἐν
Ταρίνῳ Πανεπιστημίῳ ἐξέδωκε φυσικο-χημικὴν ἀνάλυσιν
τοῦ ἐν Πετροπόλει γρανίτου λίθου, λέγεται ὅτι μετέφρασε
καὶ τὰ ἱατρικὰ πονήματα τοῦ περιφήμου Φ. Ὁφμάννου.

612. Χαρβούρης Μαρῖνος, Κεφαλλήν, δι-
άσημος μηχανικός. Τούτου σώζεται. « Monumant ele-
vé a la gloire de Pierre le grand, ou relations des
travaux et des moyens [mécaniques] ! par

le conte Marin Carburi etc. » Ἐν Παρισίοις, 1777.

613. Χαρθούρης Μάρκος, ἐκ Κεφαλληνίας. Ἐχρημάτησε καθηγητὴς τῆς χημίας ἐν τῷ ἐν Τορίνῳ Πανεπιστημίῳ, καὶ συνέγραψε διατριβὴν τινὰ περὶ φυσικῆς ἱστορίας θαλασσίου τινος ἐντόμου.

614. Χοῦδᾶ; Φαράνδος, Κεφαλήν, ἱατροφιολόγος. Συνέγραψεν Ἑλληνολατινιστὶ διάφορα συγγράμματα, ἀλλ' ἔμειναν ἀνέκδοτα.

615. Χορτάκιος Μιχαήλ, Κρής. Συνέγραψεν βιβλίον, ἥτοι λόγον ἐπιδεικτικὸν περὶ τοῦ ἀξιώματος τῆς ἱερωσύνης. Ἐνατίησιν, ἀχμβ'.

616. Χορτατζῆς Γεώργιος, ἐκ Κρήτης, Ἐφιλοπόνησε τραγωδίαν ἐπιγραφομένην, « Ἐρωφίλη. » Ἐνατίησι, 1772.

617. Χουρμούζης. Συνέγραψε κωμωδίας τινάς, οἷον τὸν « Τυχοδιώκτην » τὸν « Ὑπάλληλον » κ.λ. Ἐν Ἀθήναις, 1836.

Ἔτι σύντομον περιγραφὴν τῆς Κρήτης καὶ τινὰ ποιημάτων.

618. Χρισταρῆς Μιχαήλ ἱατρός. Μετέφρασε διὰ στίχων τὴν τραγωδίαν τοῦ Βολταίρου, « ὁ Ἰού- » νιος Βροῦτος. »

Ἔτι ἐξέδωκε « Κατήχησιν τῶν κυριωτέρων κοινωνικῶν » καθηκόντων, » ἐν Βουκουρεστίοις, 1831.

619. Χριστόδουλος, ὁ ἐξ Ἀκαρνανίας. Ἐξ αὐτοῦ ἔχομεν βιβλίον ἐπιγραφόμενον· « Περί φιλοσόφων, φι- » λосоφίας, φυσικῶν, μεταφυσικῶν, πνευματικῶν καὶ θεῶν » ἀρχῶν ὅσα διαφόροις σοφοῖς ἀνδράσι συντεθέντα. » Ἐν Βιέννῃ τῆς Αὐστρίας, 1786.

620. Χριστόπουλος Ἀθανάσιος, ἐκ Κα-
στορίας τῆς Μακεδονίας. Ἐξέδωκε « Γραμματικὴν τῆς
» αἰολοδωρικῆς, ἥτοι τῆς ὁμιλουμένης τωρινῆς τῶν Ἑλλή-
» νων γλώσσης » ἐν Βιέννῃ, 1805.

Ἔτι « Δράμα Ἡρωϊκὸν εἰς τὴν Αἰολοδωρικὴν δι᾿λεκτον »
αὐτόθι.

Ἔτι ποιήματα λυρικά καὶ βακχικά· τὸ πρῶτον ἐν Βιέν-
νῃ, 1811, καὶ ἐσχάτως ἐν Σμύρνῃ, 1835.

621. Χρηστοφίδης Ἡλίας, διδάσκαλος.
Ἐξέδωκεν « Ἐγχειρίδιον ἀριθμητικῆς, » ἐν Ἀθήναις, 1836.

Ἔτι « Ἑρμηνείαν περὶ τοῦ θεοῦ Ναοῦ καὶ τῶν ἐν αὐτῷ »
αὐτόθι, 1838.

622. Χριστόφορος, ἐκ τῆς Σκῆτews τοῦ τιμίου
Προδρόμου, ἱεροδιδάσκαλος. Συνέταξε βιβλίον καλούμε-
νον « Ὀνομαστικὸν Παναγιον, » ἐν Βενετίᾳ, 1808.

Ἔτερον ὀνομαζόμενον « Κανονικόν, » ἐν Κωνσταντινουπό-
λει, αὐ.

623. Χρῦσανθος, ἱερομόναχος Πρωτοψάλτης τῆς
Κύπρου καὶ ἐκ Κύπρου. Ἐξέδωκε βιβλίον περιέχον ἱερὰς
τινας ἀκολουθίας. Ἐνετίῃσιν, 1769.

624. Χρῦσανθος, Πατριάρχης Ἱεροσολύμων.
Ἐξ αὐτοῦ ἔχομεν « Συνταγμάτιον περὶ τῶν Ὀφικίων, Κλη-
ρικῶν καὶ Ἀρχοντικῶν τῆς τοῦ χριστοῦ ἀγίας Ἐκκλη-
σίας. » Ἐν Ζεργοβύστῃ τῆς Οὐγγροβλαχίας, 1715.

Ἔτι, « Ἐγχειρίδιον περὶ τῆς κατ' ἐξοχὴν ὑπεροχῆς τῆς
» ἀγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ, καὶ τοῦ ἀγίου καὶ ζωοδόχου
» Τάφου τοῦ Κυρίου, κ.λ. » ἐν τῇ ἀγίᾳ πόλει, ἀψκή. καὶ
Ἐνετίῃσι, 1778.

ἔτι, ἐγκωμιαστικὸν περὶ ἱερωσύνης λόγον, αὐτόθι.

ἔτι « ἱστορίαν καὶ περιγραφὴν τῆς ἁγίας πόλεως ἱερουσαλήμ » ἐνετίησι, 1728.

ἔτι « Ἀναντιρρήσιν εἰς τὰ ὅσα κακῶς, ψευδῶς καὶ ἀναρμόστως λέγονται εἰς τὸ Προσκυνητᾶριον τοῦ ἁγίου Ὁρους Σινᾶ » ἐνετίησι, 1732.

ἔτι, Ὀμιλίας τινες, αὐτόθι 1734.

625. Χρυσίδης Γ. Ἰωαννίτης, Ἰπᾶλληλος. Μετέφρασεν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ τὴν Κατήχησιν τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας τοῦ Σάη. Ἐν Αἰγίνῃ, 1828.

ἔτι τὸ Μαθηματικὸν δοκίμιον τοῦ Μερβούργου.

Καὶ ἀνώνυμον βιβλίον ἐπιγραφόμενον, « Στοιχειῶδες δοκίμιον τῆς ἠθικῆς καὶ τῆς Εὐδαιμονίας. »

626. Χρυσόεσλώνης Γεώργιος. Ἐγραψε φιλοσοφικὸν λόγον περὶ τοῦ γνῶθι σαυτόν, ἐν Βιέννῃ, 1802,

ἔτι Δοκίμιον λογικῆς καὶ ἠθικῆς αὐτόθι, 1800.

627. Χρυσόβεργος Γ. Ἐδημοσίευσεν « Διατριβὴν ἐπιγραφῆς τινος τῆς ἐπτανήσου. »

628. Χρυσοκέφαλος Κωνσταντῖνος, ἐκ Καλλιουπόλεως. Ἐξέδωκε γραμματικὴν τῆς ἀπλοελληνικῆς ἐπιγραφομένην « Τερψίνους. » Ἐν Λειψίᾳ τῆς Σαξωνίας, 1811.

630. Χρυσοσκυλέος. Μετέφρασε τὴν ἱστορίαν τῆς φιλοσοφίας.

Ψ.

631. Ψαλίδας Ἀθανάσιος Πέτρου, ἐξ Ἰωαννίνων, διδάσκαλος. Ἐξ αὐτοῦ ἔχομεν τὸν Α'. Τό-

μον βιβλίου ἐπιγραφομένου « Ἀληθὲς εὐδαιμονία, ἥτοι
 « βάσις πάσης θρησκείας » ὃ καὶ εἰς τὴν Λατινίδα φω-
 νὴν ὁ αὐτὸς μετένεγκεν, ἐν Βιέννῃ τῆς Αὐστρίας, 1791.

Ἔτερον βιβλίον καλούμενον « Αἰκατερίνα Β'. ἥτοι ἱστο-
 ρία σύντομος τῆς ἐν τῇ ὁδοπορίᾳ αὐτῆς πρὸς τοὺς ἐν
 « Νίζνῃ καὶ Ταυρίᾳ Γραικοὺς ὑπ' αὐτῆς δειχθείσης εὐνοί-
 » ας » αὐτόθι, 1792.

Εἰς αὐτὸν ἀποδίδεται καὶ ἡ ἀνώνυμος μυθιστορία ἡ καὶ
 καλουμένη, « Ἔρωτος ἀποτελέσματα. »

Ἰπάρχει πρόσδε ἀνέκδοτος καὶ σύντομος αὐτοῦ φιλοσο-
 φία, ἥτις σώζεται παρ' ἐμοί.

632. Ψύλλας Γ. Ἀθηναῖος. Ἐξέδωκε λεξικὸν τῆς
 παλαιᾶς Ἑλληνικῆς γλώσσης εἰς τὴν σημερινήν. Ἐν Ἀθή-
 ναις, 1836.

Σ η μ : — Ἐκτὸς τῶν προαναφερομένων ἐδυνάμεθα ν'
 ἀναφέρωμεν καὶ πολλοὺς ἄλλους λογίους, μάλιστα.

Ἀθανάσιον Ἰωάννου Βογορίδην τὸν διδάσκαλον.

Τὸν Γόρδιον.

Ἰλαρίονα Κιγάλα, τὸν Κύπριον.

Ἰάκωβον Μάνον τὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει διδάσκαλον.

Ἰγνάτιον τὸν Μητροπολίτην Οὐγγροβλαχίας.

Ἰωάννην τὸν ἐκ Τυρνάβου ἱερέα.

Κυριακὸν Παπᾶ Ἰωάννου τὸν διδάσκαλον.

Χρυσάνθον τὸν διδάσκαλον. κ.τ.λ. κ.τ.λ. πλὴν μὴν γνωρί-
 ζοντες ἂν ἐξίδωσαν ἢ συνέγραψάν τι, παρελείψαμεν αὐτούς.

ΤΕΛΟΣ.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ.

ΕΣΦΑΛΜΕΝΑ.

Ἐν τῇ προσφωνήσει

Εὐγνωμοσύνην μου

μικρὴν

Σελ. 1 γραμ.

1. 2. , βιβλίον

4. 5. Τίλ Βλάς

— 26. Κυλωνία

9. 7. Τράντης.

10. 3. ἐξεδόσατο

12. 13. Βελεστιουλῆς

14. 23. Μαλοῦ

16. 8. nonnuelis

— 26. Μόσχα

18. 21. Perte

23. 17. Γρηγορίνης

24. 2. σώζεται

— 17. Δαβιέτος,

28. 19. aoque

29. 17. εἰς τῆς

— 24. Καρδινάλης

33. 8. Νευτούας

37. 18. μητρικῆς

— 19. Des

38. 18. Θειοχαρόπουλος

41. 13. Μωρέκας

— 25. Μελλιότου

— αὐτόθι, Ἐκλέρου

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ.

Εὐγνωμοσύνης μου

μικρὸν

» Βιβλίον

Γίλ Βλάς

Κολωνία

Γράντης.

ἐξέδοτο

Βελεστενλῆς

Ἰταλοῦ

nonnullis

Δειψία

Peste

Γρηγορίνης

σώζονται

Δαβιέρος,

acque

εἰς τὴν

Καρδινάλης

Ναυτούας

μετρικῆς

De

Θειοχαρόπουλος

Μωρέως

Μιλλιότου

Εὐλέρου

ΕΣΦΑΛΜΕΝΑ.

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ.

Σελ. γραμ.

45.	11.	rulla	sulla.
55.	11.	τὴν	τῆς
65.	9.	Μεγασθηλαιώτης	Μεγασπηλαιώτης
66.	25.	Φλευρῶ	Φλευρῇ
71.	27.	συμβουλατικὸν	συμβουλευτικὸν
74.	17.	Genecorum	Graecorum]
—	23.	Ὀύτλων	Οὐτλων
77.	22.	ἀναφερομένην	[ἀναφερομένων
78.	6-7.	Βουρνούριου	Βουρνούφιου
—	11.	Παππαγιωτόπουλος	Παππαγιωτόπουλος
—	15.	Παπαδόπουλος	Παπαδόπουλος
81.	24.	Φιλόκτητον	Φιλοκτήτην
—	26.	Παριτίοις	Κερκύρα
82.	28.	Δροζίου	Δροζίου
84.	12.	Προπαλέντος	Προσαλέντος
—	18.	Σιλβίου	Σιλβίου]
—	26.	Πατανίφ	Παταύφ
85.	25-26	Ιερομόναχος καὶ διδάσκαλος	[διδάσκαλος]
91.	24.	généralie	générale
92.	15.	ἱερέυς.)	ἱερέυς ;)
94.	7.	Σκούφης	Σκούρος
—	10.	Σκούφης	Σκούρης
—	21.	Σομανέρας,	Σομανέρας,
100.	6.	φίλον τοῦ ἱατροῦ,	φίλον τοῦ ἱατροῦ,
101.	8.	Αἰμίλος	Αἰμίλιος
103.	13.	Bicciarda	Ricciarda.
—	14.	Τὰ ἐπιγραφόμενον	Τὰ ἐπιγραφόμενα
104.	21.	Ταρίνφ	[Τουρίνφ
107.	18.	Χρυσόδεργος	Χρυσοδέργης

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

KINH TH BIBLIOΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑ

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ

[illegible]

No 3

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

αριθ. χρ.....

Ημερομηνία
έπιστροφής

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟΝ



ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΙΣ